A Szent Margit Gimnázium

Évkönyve

az iskola fennállásának 102. évében

2021-2022

A Szent Margit Gimnázium

ÉVKÖNYVE

A Szent Margit Gimnázium évkönyve

a 2021/2022. tanévről

az iskola fennállásának 102. évében

Kiadja:

Szent Margit Gimnázium

1114 Budapest, Villányi út 5-7.

www.szmg.hu

Társkiadó:

Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek

Iskolaalapítványa

Felelős kiadó:

Vízhányó Zsolt Sch.P., igazgató

Szerkesztette:

Csontos Attila
Sinkó Viktória

Borítókép:

Kántor Zoltán

Budapest, 2021

A Szent Margit Gimnázium fenntartója:

Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja - Magyar Tartomány

1085 Budapest, Horánszky u. 17.

www.megvaltosnoverek.hu

Igazgatói köszöntő

„A gyermek vendég a házban,
akit szeretni és tisztelni kell –
sohasem birtokolni, hiszen ő Istené."
(J. D. Salinger)

Mi is számomra az iskola?

A családfogalom logikájához hozzátartozik, hogy az már akkor létezik, amikor még gyermekek meg sem születnek, és család akkor is, amíg a gyermekek fölcseperednek, és akkor is az marad, amikor a gyerekek kirepülve új, más családot alkotnak. Mert a család valójában: a két szülő, és azok egymás iránti szeretete.

Valahogy hasonlóképp csatlakoznak a gyerekek az iskolához. Ők ott növekednek, bölcsebbé válnak. De tudnunk kell, és nekik is tudniuk kell, csak négy-hat évre része az életüknek az iskola, ez az iskola; majd aztán ők továbbállnak, egy kis darabkát visznek ugyan a diákévekből, mely beépül a felnőtt életükbe; de ők itt csak átmenetileg voltak azért, hogy a felnőtt életre készüljenek.

Így hát számomra az iskola a tanári kar.

Nem kizárva ebből a gyerekeket, hanem éppen otthont teremtve nekik. A tanári kar fölkészültsége biztosítja a diákok tudását. A tanári kar közössége az alapja a diákok közösségének. A tanári kar hívő közössége alapja diákok hitre nevelésének. Ha a tanárok tisztelik és szeretik egymást, úgy a diákok is hasonlóképpen fordulnak egymáshoz.

És így az óra a tanár.

A tanár fölkészültsége biztosítja a diák tudását. A tanár közösségre való nyitottsága segíti a diákok közösségének kialakulását. A tanár hívő élete kell, hogy minta legyen a diákok számára. Ha a diák szeretheti a tanárt, úgy a tanár a személyisége megteremt mindent, ami kell egy órához, és azon keresztül mindent megadhat neki, amire szüksége van a fejlődéséhez.
Mindezzel a felelősséggel kell tudnia élni és bánni a tanároknak, a belőlük alkotott közösségnek, mely az iskolát jelenti, ahová szülők és gyermekek bizalommal beléphetnek – társsá válhatnak négy-hat évre.

Vízhányó Zsolt Sch. P.
igazgató

Iskolánk – Küldetésnyilatkozatunk

„Bizalom és felelősségtudat"

Tanítva nevelünk. Nevelve evangelizálunk.

De egy igazi kamasz tart a nevelés szótól, még inkább az evangelizációtól. Tudjuk. Joggal. Mert direktben nem lehet. Ezért a jó tanár „suttyomban" nevel. Úgy, hogy néha még maga sem veszi észre. Matekórától rajzóráig. Ebédlőtől röplabdáig. Nagyritkán elejtett szóval – sokkal inkább tettel, személyiséggel, példával. Az, aki a tárgyát komolyan veszi, és ez átragad diákjára. Az, aki hitét megéli, és diákjait ezzel legalább keresővé teszi, mérlegelésre készteti. Az, aki számára az istenadta tehetség érték, és diákjai kamatoztatni akarják azt..

A diák kritikus és éles szemű. Kiszúrja az ilyen tanárokat, az ilyen iskolát. Azt a tanárt és azt az iskolát, amely úgy segít a tehetség és hit, de legalábbis a nyitottságra készség kibontakoztatásában, hogy a mindennapi munkájában egy külső szemlélő először csak az oktatás minőségét látja.

De mi tanítva nevelünk. És nevelve evangelizálunk. Tanítva evangelizálunk.
Ez a mi küldetésünk.

Vízhányó Zsolt Sch. P.
igazgató

Kóczán M. Gabriella CJ

Gabi nővér
(1971–2021)

„„Akik igazságra tanítottak sokakat,
tündökölnek örökkön örökké,
miként a csillagok."

(Dán 12,3)

Fájó szívvel búcsúztunk ebben a tanévben iskolánk fáradhatatlan igazgatóhelyettesétől és tanárától, **Kóczán Gabriella** nővértől.

Gabi nővér szerető családban nőtt fel. Édesapját korán elvesztette, édesanyjával és két testvérével mindig nagyon szoros kapcsolatot ápolt.

1995-ben matematika–fizika szakos tanárként lépett be a Congregatio Jesu szerzetesrendbe. A noviciátus után Egerben kezdett el tanítani.

Később Budapestre került, ahol gimnáziumban tanított, és eljárt a nehéz sorsú fiatalok esti iskolájába is. A Budapesti Ward Mária Gimnáziumban és a Szent Margit Gimnáziumban is nagy munkabírással és gondossággal végezte feladatát. Betöltött igazgatóhelyettesi, tartományi titkári, tanácsosi posztot, illetve házfőnökként is szolgált.

2015-től 2020-ig az idős nővérekkel lakott Zugligetben.

Gabi nővér sokféle betegséggel, fizikai korláttal küzdött, de ezeken nagy akaraterővel felülemelkedve kihozta magából a legjobbat. Váratlan halálhírét mindannyian megrendülten fogadtuk.

Iskolánk tanárai és a diákság képviselői részt vettek november 5-én a soproni Szent Margit-plébániatemplomban tartott gyászmisén Végső búcsút a Szent Mihály utcai temetőben vettünk tőle.

Requiescat in pace!

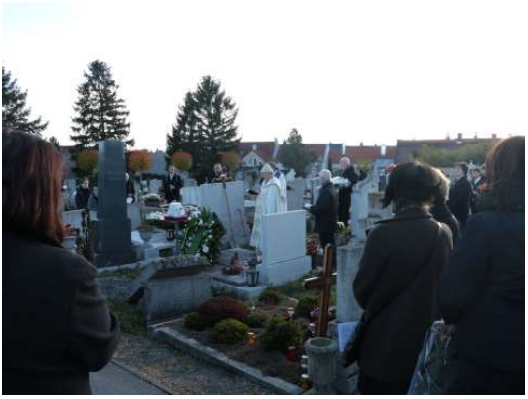

Tanárok - Munkatársak

Tantestületünk tagjai a 2021-2022-es tanévben

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Ávár Barbara	*angol*	*11.e*
Bajcsi Gizella	*német*	*mk. vezető (német)*
Balla Lajos	*vizuális kultúra*	
Birosz Erika Alfonza SDR	*hittan*	*rendi igh.*
Caprioli, Alessandro	*hittan*	
Csepregi Csaba	*testnevelés*	*mk.vezető (testnevelés)*
Csikai Klára	*angol*	*12.d*
Csontos Attila	*magyar*	*12.c*
Csutka Éva	*földrajz, testnevelés*	*9.d*
Czakó Bence	*testnevelés*	
Dr. Dósa Márta	*francia, magyar*	*mk.vezető (magyar-ének)*
Fumagalli, Carlo	*hittan*	
Harsányi Éva	*német*	
Hegedűs Szabolcs	*ének-zene*	
Holczmann-né Dr. Fehér Ildikó	*angol, történelem*	*11.d*
Horváth István	*angol, történelem*	*9.nyd*
Jávor Gellért	*földrajz, történelem*	*DÖK segítő* 7.a
Kaszásné Katona Györgyike	*angol*	

Tanárok - Munkatársak

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Keményné Orbán Krisztina	*angol, magyar*	
Király Ágnes	*angol*	
Kiss Orsolya	*biológia, német*	*11.a*
† Kóczán Gabriella CJ	*fizika, hittan*	*ig.h* *mk.vezető (hittan)*
Kornyilovné Dr. Máté Anita	*angol, történelem*	*mk.vezető (angol)* *8.a*
Kovács Eszter	*magyar, olasz*	*12.a*
Kővári Annamária	*angol, orosz*	
Lobmayer András	*biológia, hittan*	*ig.h* *9.a*
Márkiné Solnay Márta	*magyar, történelem*	*iskolatitkár* *10.a*
Mészárosné Trembeczki Mária	*biológia*	
Murányi Ilona	*magyar*	*12.b*
Nagyné Margitán Gabriella	*matematika*	
Nagy Valter	*néptánc*	
Nyíri Andrea	*angol*	
Oberrecht Ádám	*ének-zene*	
Dr. Orovica Márkné	*fizika*	*mk.vezető (fizika)*
Paréj-Farkas Katalin	*történelem*	*iskolatitkár*
Pákh György	*matematika*	*11.c*
Dr. Pável Rita	*német*	
Pethő-Gazdag Cecília	*biológia*	*8.b*

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Pintérné Puskás Erika	*német*	
Rébay Lajos	*angol*	
Reichardtné Szabó Marietta	*fizika, matematika*	
Richlik-Horváth Katalin	*fizika, matematika*	
Rizák Emma	*spanyol*	
Seidler Gizella	*informatika*	*10.e*
Simonfai Teodóra	*történelem*	*iskolatitkár*
Sinkó Viktória	*informatika*	
Dr. Sipossné Szabó Ildikó	*matematika*	*9.b*
Somogyi Mihály	*kémia*	*mk. vezető (biol.-kémia)*
Söjtöry Borbála	*testnevelés*	
Szabóné Fenyvesi Katalin	*informatika*	*ig.h.*
Szegedi Katalin	*biológia, kémia*	*9.c*
Szemere Mária	*fizika*	
Dr. Szentgáli Zsolt	*hittan, történelem*	*11.b*
Szücs Anikó	*fizika, matematika*	
Tanai Róbert	*spanyol*	
Tilless Béláné	*magyar*	
Urbán Diana	*fizika, matematika*	*mk. vezető (mat-inf) 10.d*
Dr. Urbányiné Farkas Dóra	*matematika*	*12.e*
Dr. Vasas Géza	*magyar, történelem*	*mk. vezető (történelem) 10.c*

Név	Tanított tárgy	Feladat, osztályfőnökség
Vámosi Judit	*magyar, német*	*7.b*
Váraljai Katalin	*református hittan*	
Veszelovszki Balázs	*földrajz, magyar, történelem*	*10.b*
Vízhányó Zsolt Sch. P.	*matematika*	*igazgató*

Nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítő munkatársak

Fábián Balázs	*rendszergazda*
Manga József	*laboráns*
Pourné Jőrös Andrea	*könyvtáros; üzemeltetési ügyintéző*
Szilágyi Péter	*oktatástechnikus*
Varga-Etele Orsolya	*iskolapszichológus*
Varga Georgina	*laboráns*

Technikai munkatársak

Ádám Attiláné	*konyhai alkalmazott*
Atyafi Bálint	*üzemeltetési vezető*
Balogh Gyuláné	*konyhai alkalmazott*
Bodony Béla	*portás*
Csikota Renáta	*konyhai alkalmazott*
Domak Sándorné	*takarító*
Hegedűs István	*portás*
Horváth Gábor Miklós	*portás*
Kállai-Bálint Szabolcs	*üzemeltetési vezető*
Káplánné Erdély Zita	pénztáros
Kecskés Béláné	*takarító*
Korsoveczki Andrea	*gazdasági vezető*
Kovács Andrea	*takarítási csoportvezető*
Kozma Ilona	*konyhai alkalmazott*
Körmendi Attiláné	*takarító*
Kövesdi Mihály	*portás*
Margit Tamásné	*takarító*
Markovics Tamásné	*bérszámfejtő, tb-ügyintéző*
Mészáros Sándor	*karbantartó*
Mezey Gyöngyvér	*bérszámfejtő*
Nagy Marianna	*takarító*

Nagy Mihály	*portai csoportvezető*
Rácz Anna	*takarító*
Szabó Istvánné	*takarító*
Szabó Krisztina	*takarító*
Szabó Miklós	*karbantartó*
Tóth József	*takarító*
Velis József	*konyhai csoportvezető*

A tanév eseményei

A 2021-2022. tanév programjai, eseményei

Augusztus	31.	Tanévnyitó nevelési értekezlet
Szeptember	1.	Veni Sancte
	2-3.	Gólyatábor
	7–8.	Szülői értekezletek
	15-17.	Tanulmányi kirándulások
Október	8.	Magyarok Nagyasszonya közös szentmise
	13.	Tanári kirándulás: Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium, Győr
	22.	Iskolai ünnepség
November	5.	Próbaérettségi: angol, német
	19.,20.	Szalagavató
	23., 25.	Tanári fogadóórák
	27.	Nyílt nap
December	10.	Próbaérettségi: magyar
	21.	Osztálykarácsonyok
Január	6.	Vízkereszt közös szentmise (7–8. évf.)
	7.	Próbaérettségi: történelem
	14.	Próbaérettségi: matematika
	18.	Szent Margit-nap
	21.	Első félév vége
Február	3.	Félévzáró nevelési értekezlet
	8., 15.	Szülői értekezletek
Március	2.	Hamvazószerda
	11.	Iskolai ünnepség osztályfőnöki órák keretében
	18.	Bibliaverseny
Április	5., 7..	Tanári fogadóórák
	29.	Ballagás

Május	2-4..	Írásbeli érettségik magyar nyelv és irodalomból, matematikából, történelemből
	18-20.	Tanulmányi kirándulás
Június	15.	Utolsó tanítási nap
	16-24.	Szóbeli érettségi vizsgák
	19.	Te Deum Virtuális bizonyítványosztás
	20.	Tanévzáró nevelési értekezlet

Gólyatábor 2021.

A koronavírus járvány miatt 2020-ban nem lehetett gólyatábort rendezni, viszont 2021-ben ismét a jól bevált Máriabesnyőt választva, újult erővel fogtunk a szervezésbe. A pandémia most is veszélybe sodorta a táborozást, ugyanis az augusztus 25-26-ra lefoglalt időpontban egy júliusban kelt váratlan miniszteri határozat értelmében nem lehetett semmilyen nyári tábort szervezni, ám az iskolavezetés és a szállásadó ehhez rugalmasan alkalmazkodva az időpontot szeptember 2–3-ra tette át. Újítás volt, hogy a hetedikesek és a kilencedikesek ugyanazokon a napokon táboroztak, csak minden programjukat egy órával eltolva rendeztük meg. Így például a Keleti pályaudvarról a kilencedikes gólyák egy órával későbbi vonattal utaztak.

Érkezéskor a fehér pólós szervezők kiosztották a Balla Lajos tanár úr legújabb grafikájával díszített pólókat. A 7.a sárga, a 7.b piros, a 9.c kék, a 9.nyd osztály pedig zöld színű pólót viselt. Idén a szervező diákok vezetője Márki László öregdiákunk volt. Köszönjük, neki, hogy a szabadidejéből áldozva sokat

dolgozott a program megvalósulásán. A szobák elfoglalását ismerkedős játékok követték a szervezők vezetésével. A 4 km hosszú akadályversenyen ezek voltak a legemlékezetesebb állomások: csak szájjal kiszedni Tic Tac cukorkákat vízből, majd vizes arccal csokit lisztből, célbadobás konzervdobozokra, tojásdobálás mindig távolabbról törésig, vízi

pisztollyal eloltani egy gyertyát, amit az osztálytárs a szájában tart, és bekötött szemmel joghurtot etetni a másikkal. A kimerítő akadályverseny után jól esett a meleg vacsora.

Este a csapatoknak különböző stílusban elő kellett adniuk egy-egy kis műsort, amit a tanárokból álló zsűri pontozott, ugyanis ez is része volt a csapatok közötti pontversenynek. Amikor már teljesen besötétedett, kezdetét vette a bátorságpróba. Az erdőben vaksötétben botorkáló gólyák közül egyet-egyet elraboltak az ifik. A legváratlanabb helyeken és időpontokban vizet zúdítottak a nyakukba, illetve elbuktatták őket egy hirtelen kifeszített kötéllel.

Mindezek után persze nem volt felmentés a reggeli torna alól. A reggeli elfogyasztása után jól megmozgattuk a gólyákat egy sportdélelőtt keretei között. Forgószínpadszerűen egymást követte a röplabdázás, a métázás és a kötélhúzás. Gólyáink nagy örömére az

ügyes szervező hölgyek táncórákat tartottak, hogy mindenki megtanulja a gólyatáncot, amire később még nagy szükség volt. A 150 fő hatékony irányításában fontos szerepe volt a két „bömbi"-nek, azaz a megafonoknak. Gondoltunk lelki programra is, megtekintettük a kegytemplomot, az altemplomot és a hozzá kapcsolódó Grassalkovich-kriptát. A változatos délelőtti program után a finom ebéd következett két turnusban, majd eredményhirdetés és díjkiosztás.

A gólyák számára azonban még nem értek véget a megpróbáltatások, mert amikor a vonatunk beérkezett a Keleti pályaudvarra, akkor az elénk érkező szülők számára elő kellett adniuk a gólyatáncot. Nagy sikert arattak, így már tulajdonképpen alig várták, hogy az iskola előkertjében a többi diáknak, tanárnak is megmutathassák tudásukat. Köszönet mindenkinek, aki munkájával hozzájárult a gólyatábor létrejöttéhez.

Lobmayer András
szervező tanár

„Az eltűnt idő nyomában" – Délvidéken

A Határtalanul Program keretében (HAT-19-03-0032 számú pályázat) még 2019-ben nyertünk támogatást egy délvidéki kiránduláshoz, melyet végül a negyedik (!) kitűzött időpontban tudtunk megvalósítani. De most szeptemberben kitárult a „kilövési ablak", és mi szeptember 15-én, szerdán reggel izgatottan vártuk az iskola előtt, hogy megérkezzék a buszunk. A jármű végül a budapesti közlekedési helyzet miatt némi késéssel érkezett, de mi nem bántuk, fürgén felszálltunk rá, és meg sem álltunk a határig, ahol könnyedén átjutottunk. Honismereti vezetőnk, Faragó Zoltán, egy palicsi buszmegállóban várt ránk, hogy csatlakozva hozzánk megismertesse velünk szeretett szűkebb hazája, a Délvidék történetét, kultúráját, látnivalóit. Első megállónk Zomboron volt, az egykori Torontál vármegye székhelyén. Itt megtekintettük a vármegyeházát, és benne az óriási festményt a zentai csatáról. Doroszlón, a „délvidékiek Csíksomlyóján" imádkoztunk utunk sikeréért és az otthon maradtakért, majd Bács középkori várának maradványait csodáltuk meg. Hosszú és fárasztó napunk végén érkeztünk meg Tóthfaluba, ahol a helyiek szeretettel, versekkel és meleg vacsorával vártak bennünket.

A következő nap programját Óbecsén kezdtük, ahol a Than-házban különféle játékos fizikai kísérleteket végezhettünk, majd megtekintettük a Türr-zsilipet a Ferenc-csatornán. A csúrogi emlékműnél szomorú szívvel helyeztük el az emlékezés koszorúját, hogy aztán Nagybecskerek, majd Elemér felé vegyük az irányt. Ez utóbbi helyen Kiss Ernő aradi vértanú sírját koszorúztuk meg.

Napunkat az aracsi pusztatemplomnál zártuk, ahol ámulattal bóklásztunk az impozáns falmaradványok között.

Pénteken Újvidékre mentünk, s a városnézés után a péterváradi erőd óriási komplexumába nyertünk bepillantást. Sajnos a redneki várromhoz indított kirándulásunk a mostoha időjárás miatt meghiúsult, de kárpótolt minket az, hogy Tóthfaluban kihívhattuk a helyi fociakadémia növendékeit egy meccsre, és ráadásul még le is győztük őket.

Szombaton a közeli Zentára kirándultunk, ahol a városi múzeum mellett a helyi csokoládémanufaktúrát is meglátogattuk, és jobbnál jobb csokikat kóstoltunk. Természetesen fölmentünk a városháza tornyába is, ahol nem csak a zentai csata makettjét, de a távolban a szegedi dóm tornyait is fölfedezhettük. Hazafelé egy csodálatos virágoskertben bóklásztunk

Oromhegyesen, majd tóthfalui vendégeskedésünket egy hangulatos grillpartival zártuk, megkóstolva a balkáni konyha különleges csemegéit.

Mivel utolsó napunk vasárnapra esett, a programot az Isten házában kezdtük, ahol a helyi hívekkel együtt vettünk részt szentmisén. Mise után Tóthfalu nevezetességeivel ismerkedtünk, megkoszorúztuk a Turul-szobrot, és megcsodáltuk az átadás előtt álló Mini Délvidék-parkot, ahol méretarányos kicsinyítésben láthatók Vajdaság nevezetességei. Ezután el kellett búcsúznunk szállásadó falucskánktól, hogy a határátlépés előtt még megismerkedhessünk a szecessziós Szabadka kincseivel, elsősorban a káprázatos városházával. Pljeskavica-ebédünk elfogyasztása és a Kosztolányi-szobrok megtekintése után buszra szálltunk, átkeltünk a határon, és – némi túlzással – meg sem álltunk a Szent Margit Gimnáziumig. Azt gondolom, ez a kirándulás méltó lezárása volt túráink sorozatának.

Csontos Attila
osztályfőnök

Csapatépítés Várgesztesen
9.nyd osztály tanulmányi kirándulása

Az év eleji gólyatáborban arról tájékoztattam új osztályom diákjait, hogy amennyiben jól viselkednek a táborban, 3 napos kirándulásra megyünk. Ha azonban rosszul, akkor csak kétszer egy napos múzeumlátogatás vár rájuk. Mivel nem lehetett okom panaszra, jöhetett a hosszabb, élménydúsabbnak ígérkező változat. Olyan helyet kerestünk, ahol tovább folytathatjuk a gólyatáborban megkezdett csapatépítést, így esett választásunk a várgesztesi villaparkra.

Bár az odaúton épphogy csak felfértünk a helyi buszjáratra, végül szerencsésen megérkeztünk, és a szállásunk elfoglalása után már kezdődhetett is a várva várt csapatverseny. A szobabeosztást a diákok maguk dönthették el, de a négy csapat tagjainak kiválasztását a szerencsére bíztuk. Csak egy feltétel volt: mindegyik csapatnak vegyesnek kellett lennie. A sorsolás után a csapatok megkapták első feladatukat is: magyar retró slágereket és előadóikat kellett felismerniük a dalszövegből kivágott néhány sor alapján. A javítás után Anna

tanárnővel arra a következtetésre jutottunk, hogy bár napjaink ifjúsága körében egyre népszerűbbek a régi magyar dalok, van még hová fejlődniük.

A többi feladatot úgy válogattuk össze, hogy egy csapaton belül mindenki kivehesse részét azok teljesítéséből. Különféle sportos, művészi és szellemi kihívások vártak a diákokra: címer-, tájkép- és portrérajzolás, csapatinduló kitalálása és előadása, egy vers megírása, melybe négy előre megadott, furcsa szót is bele kellett szőniük, tabujáték egy másik csapattal összeállva, röplabdabajnokság, és egy szabadon választott magyar dal eléneklése koreográfiával.

A második napon még a lépésszámláló alkalmazásokat is versenybe küldtük, mivel csapatonként az aznap szerzett négy legtöbb lépésszámot adtuk és hasonlítottuk össze a többivel. Hogy minél magasabbak legyenek ezek a számok, egy 8 kilométeres gyalogtúra is várt csütörtök délelőtt a diákságra. 😀

Bár pénteken az időjárás rosszabbra fordult, szerencsére nem esett az eső, így utolsó eseményként a villapark animátorai által megszervezett ötpróba vetélkedőt is megtarthattuk, amelynek eredménye szintén beleszámított a csapatversenybe.

Természetesen mindegyik napon szabadidőt is kapott az osztály. Ilyenkor számos lehetőség közül választhattak a diákok, hogy száműzzék az unalmat

életükből: élményfürdő, röplabda, foci, pingpong, billiárd, csocsó és bowling is a rendelkezésükre állt.

Egy kicsit féltünk attól, hogy a különböző feladatok mennyire nyerik majd el a gyerekek tetszését, mennyire lesznek partnerek a játékban, de kellemesen csalódtunk. Nagy élvezettel vettek részt a megmérettetésben, ráadásul odafigyeltek egymásra, és sok időt töltöttek közösen, legyen szó akár a versenyről, akár a szabadidejükről.

„Kénytelenek" voltunk újra levonni a következtetést, azaz tavasszal újra többnapos kirándulást kell majd megszerveznünk! 😀

Horváth István
osztályfőnök

Erdélyi kirándulás – 12.d
2021. szeptember 14–18.

Sóvidék, Gyergyó és a Gyimesek. Székelyföld és egy pici Szászföld.

Legendák, tündérek, mesehősök és a velünk élő történelem.

Erdő, mező, hegyi legelő, forrásvíz, tavak, patakok.

Busz, traktor, csónak, bakancs.

Naptej, napszemüveg, esőkabát, kapucni, meleg pulcsi.

Ordás bukta, puliszka, erdélyi töltött káposzta, dugi pálinka.

Meggyleves, medve les.

Harangszó, kolomp, kemencében pattogó tűz.

Reggeli köd, esti naplemente.

Hangok, színek, fények.

Mindvégig remek, vidám hangulat.

Büszke osztályfőnök, összetartó, érett osztályközösség…

Számos kaland, felsorolhatatlan élmény és apró emlék az öt nap alatt, ami kísér minket és velünk marad.

Csikai Klára
osztályfőnök

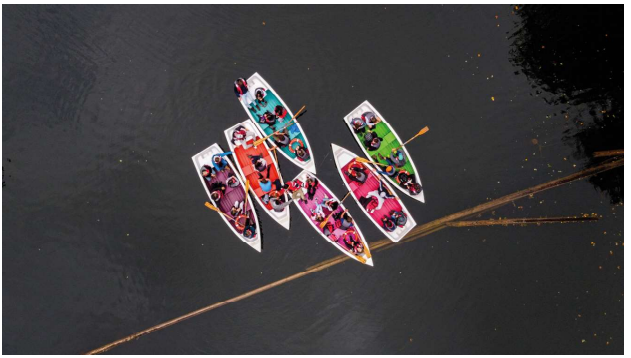

Szatmári osztálykirándulás – 10.b

Idei őszi osztálykirándulásunk helyszínéül Szatmár és Bereg megyénket választottuk, annak is a határon innen eső részét. A programot már 8. osztályban szerettük volna megvalósítani (ez lett volna a májusi osztálykirándulásunk), de azt sajnos a vírushelyzet akkor nem tette lehetővé. Most azonban – még ha rövidebb formában is, de – megtartottuk a kirándulást.

Az első napon korán indultunk, hogy minden tervezett látnivalót megtekinthessünk. Az első megállónk Hajdúböszörményben volt, a Hajdúsági Múzeumban (az egykori Hajdú kerület székházában), ahol rendkívül tartalmas, interaktív és sokszínű programban volt részünk. Ezután Máriapócsra mentünk, ahol egy görögkatolikus diakónus vezetett minket körbe a kegyhelyen és a templomban, valamint a kriptában, a vezetés végén együtt imádkoztunk a Szűzanyához. A harmadik megálló Móricz Zsigmond szülőháza volt Tiszacsécsén, ahol szintén értékes vezetést hallhattunk. Este érkeztünk a szállásra.

A második napunkat előbb a szatmári, majd a beregi részen töltöttük. Látogatást tettünk Szatmárcsekére, ahol a Himnusz született. Megtekintettük a Kölcsey Emlékszobát, iskolánk és osztályunk nevében a saját tulajdonomban lévő Himnusz-kézirat nemesmásolatát adományoztuk a községnek, amit a jegyzőnő,

Szalkainé Fóri Zsuzsa vett át. Ígéretet kaptunk rá, hogy a kiállítás közeljövőben történő átépítése után az általunk adományozott kéziratmásolatot is kiállítják.

A napot a csónakos fejfás temető megtekintésével folytattuk, ahol megkoszorúztuk Kölcsey Ferenc sírját, és megnéztük a temető különleges fejfáit. Visszafelé jövet találkozhattunk Korpás István fafaragóval, aki a fejfák készítője immáron 52 éve. Elbeszélése alapján részletesebb képet kaphattunk a készítés menetéről, a fejfák jelentőségéről, „Kisházukban" pedig szatmári kincseket vásárolhattunk. Ez a nap magyarságunkban is megerősített minket, hiszen nemzeti imádságunk szülőhelyén jártunk, amit csak emelt az adományozás ténye. Az adományozási okmányt felolvastam a diákoknak, a jegyzőnő felvette

videóra, és már fel is töltötték az önkormányzat oldalára, ahol nagy sikert aratott a látogatók között. Örülünk, hogy részesei lehettünk ennek az eseménynek.

Ezt követően mentünk át a Beregbe, elsőként Csarodára érkeztünk meg, ahol a csodálatos Árpád-kori, ma református templomot néztük meg. A templom különlegessége a „mosolygó szentek" freskója, ami a diákokat is igen megfogta. A tartalmas vezetésen nemcsak a templomról, de az ott élőkről, a falu közösségéről és a beregi mindennapokról is kérdezhettünk. A külső felújítás alatt lévő templom impozáns látványa megérintett mindannyiunkat.

Napunkat a Bereg magyarországi fővárosában, központjában, Vásárosnaményban folytattuk, ahol az elsődleges cél immáron nem az ismeretbővítés, hanem a pihenés, szórakozás volt. Először a Tiszán hajóztunk a Szamos-torkolatig, a látvány mindenkit lenyűgözött. A délután további részében lézerharc és bringóhintó várt a diákokra. Kora este érkeztünk vissza a szállásra, ahol az Öreg-Túron lehetett kenuzni, ami nagy sikert aratott a diákok között, a kenuzás után a vacsorát követően került sor a tesztírásra, amelyben az eddig megszerzett ismeretekről adtak számot a diákok saját kútfőből. Három csapat is közel teljes feladatlapot adott be, így lehetőség volt a nassolnivalós és a tantárgyi jutalmazásra is. Este a tábortűz mellett éjfélig beszélgettünk a diákokkal, élveztük az együtt töltött időt.

Utolsó napunk reggelén megköszöntük szállásadónknak a vendégfogadást és a kenuzás lehetőségét, majd a közeli vízimalmot csodáltuk meg – ráadásul működés

közben –, meghallgatva a működését és a különlegességét. Utána szatmári ízeket kóstolhattunk a közeli „Szatmári Éden” kertjében, ahol megnézhettük és megkóstolhattuk a készülő szilvalekvárt is. Ez biztosan szintén nagy élmény volt minden résztvevő számára, ráadásul volt lehetőség az ajándékvásárlásra is, amivel mindannyian éltünk, így az itthoniak is megkóstolhatták a friss, egy

hete készült, csak természetes alapanyagokat tartalmazó szatmári szilvalekvár ízét. Nagyon fontosnak tartom, hogy a diákok lássák a vidék szépségét és különlegességét, megérezzék az egészséges étkezéshez nagyon is hozzátartozó „házias ízek” világát, és ezáltal felfedezzék hazánk nem kőből épített, szellemi kincseit is.

A napunkat Nyíregyházán zártuk, ahol nagy sikert aratott az állatkerti látogatás a fiatalok körében. A kis- és nagyállatokat önállóan, kisebb csapatokba szerveződve nézhették meg, de részt vehettünk a fókabemutatón is. Tartalmas

és értékes program volt ez a rész is, nagy sikert aratott a diákok között.

Úgy vélem, hogy egy nagyon tartalmas kiránduláson vettünk részt, ami számtalan elemében gyarapította a diákok tudását. Bízom benne, hogy az itt megszerzett ismeretek erősítik majd az érettségire való felkészülést, a diákok hazaszeretetét, és természetesen a vallásosságukat is. A legnagyobb öröm azonban szinte biztos, hogy az újra-találkozás, az együttlét, a közösen eltöltött „ottalvós" része volt a diákok számára, hiszen másfél év kényszerű távollét után erre rendkívül nagy szükségünk volt, pedagógiailag, az osztályközösség szempontjából is nagyon sok pozitív hozadéka lesz. Hálás köszönet a kísérőtanárunknak, Bajcsi Gizella tanárnőnek, aki mindvégig segítette a szervezést és a megvalósítást, jelenlétével pedig színesítette az együtt töltött napokat. Külön köszönet a Rákóczi Szövetségnek a kirándulás megvalósításához nyújtott útiköltség-támogatásért. Nagy köszönet érte az iskolavezetésnek, hogy mehettünk a kirándulásra.

Veszelovszki Balázs
osztályfőnök

Tantestületi kirándulás – 2021. október 13.

Az előző két tanév eltelt anélkül, hogy kirándulni tudtunk volna, így aztán a tanári kar már nagyon vágyott erre a napra. Vízhányó Zsolt igazgató úr szerette volna, hogy most lássunk egy hozzánk hasonló gimnáziumot, tekintsünk meg tanórákat is, és tájékozódjunk arról, hogy más egyházi iskoláknak milyen gondjai vannak, és azokat hogyan tudják megoldani. Felhívta a győri Czuczor Gergely Bencés Gimnázium és Kollégium igazgatóját, Tóth Konstantin bencés atyát, aki készséggel fogadott bennünket.

Meg is töltöttük a Homm Kft. autóbuszát, és egy szerdai napon korán reggel elindultunk az iskola elől. Szép idő ígérkezett, de az évszaknak megfelelően meglehetősen hűvös volt. A vártnál kissé hamarabb odaértünk a Széchenyi térre, ahol a bencések gyönyörűen felújított, kéttornyú barokk temploma előtt csoportképeket készítettünk. A képeken Gabi nővér is rajta van. Senki sem

gondolta volna, hogy tíz nappal később, az őszi szünet első napján magához fogja szólítani az Úr.

Konstantin igazgató atya és helyettesei barátságosan fogadtak minket a Jedlik Ányos teremben, ásványvízzel kínáltak, bemutatták neves gimnáziumukat, és készséggel válaszoltak kérdéseinkre. Ez a terem fizikatanárainknak és Manga Józsefnek kész kincsesbánya volt, mert itt találhatók a fizikaszertár legbecsesebb darabjai, igen régi dinamók, galvánelemek és sok más érdekesség.

Az iskola bemutatását két tanítási óra megtekintése követte. Előre megkaptuk e tanórák táblázatát, amelyben mindenki talált a szakjának és érdeklődésének megfelelő órákat, amelyekre feliratkozhatott. Óraközi szünetekben tapasztaltuk, hogy nemcsak a tanárok, hanem a diákok is milyen kedvesek hozzánk: udvariasan köszöntek nekünk. A mi iskolánkhoz hasonlóan itt is minden tanterem jól ellátott IKT-eszközökkel. Az iskolán kívül Konstantin atya büszkén mutatta

meg a felújításon átesett templomot is. Itt különösen a gazdagon díszített és aranyozott szószék vonzotta a tekintetünket.

Vendéglátóinktól elbúcsúzva a közeli Pér község határában fekvő Fehér akác étterembe mentünk ebédelni. Érzékeltük a gondviselést, mert amikor a buszból mindannyian beértünk az étterem biztonságot nyújtó fedele alá, kerekedett egy nyárias zivatar. Az étterem kimondottan hangulatos volt, a fogások ízletesek és változatosak: Újházy-tyúkhúslevestől a sült libacombon keresztül egészen a somlói galuskáig.

Adja Isten, hogy a következő tanévben is lehessen tantestületi kirándulás, ne akadályozzák meg ezt a felejthetetlen programot a világunkat sújtó különféle csapások!

Lobmayer András
kirándulásszervező

Az október 23-ai ünnepség képei

„Határtalanul” – barangolás a varázslatos Erdélyben

A Határtalanul Program keretében még 2019-ben nyertem pályázatot egy kárpátaljai kirándulásra. A járvány és a háborús helyzet miatt számtalan módosítás és újratervezés történt, sőt, az osztályom el is ballagott közben. De nagy örömömre végül mégis sikerült megvalósítani az utazást – ha nem is velük, és nem is arra a helyszínre. Horváth István tanár úrral és 9.nyd osztályával 2022. május 17. és 21. között egy csodálatos erdélyi kiránduláson vettünk részt.

Székelyföld régóta bakancslistás úticél volt számunkra. A 34 diák közül ugyan már többen jártak ott, vagy családi kapcsolatok révén kötődtek egyik-másik helyszínhez, mégis mindannyian nagy izgalommal és várakozással tekintettünk az út elé. Az eredetileg tervezett hajnali 4 órától szörnyen megrémültünk, aztán végül megváltásként fogadtuk a kegyes hat órás indulást. Ezúttal nem

egy könnyedebb, sok szabadidővel és játékkal teli, hanem látnivalókkal zsúfolt, feszített tempójú útra indultunk.

Partium legnagyobb városa, Nagyvárad volt az első hosszabb megállónk. Itt találkoztunk helyi idegenvezetőnkkel, hogy a Sebes-Körös partján fekvő gyönyörű szecessziós város nevezetességei közt kalauzoljon bennünket. Megcsodáltuk a város egyik különlegességét, az impozáns Kanonok sort és a monumentális méretű, barokk római katolikus bazilikát, ahol a legenda szerint Szent László van eltemetve. A bazilika mellett látható a hatalmas 100 szobás Püspöki Palota, amelynek évszázadokkal ezelőtt Mária Terézia és II. József is vendégei voltak. 1992-ben, Szent László szentté avatásának 800. évfordulóján nyitották meg a bazilika kincstárát. A gyönyörű kelyhek, keresztek, egyházi ruhák mellett ámulatba ejtett bennünket Szent László hermája, amely Szent László koponyájának egy darabját őrzi. Ez hazánk harmadik kiemelt nemzeti ereklyéje, párja Győrben látható. A Fekete Sas palotát is útba ejtettük, hiszen átriumos épületének színesen csillogó üvegablaka Nagyvárad szimbólumává vált. A palota helyén, az egykori Sas fogadóban tartották az első magyar hivatásos színielőadást 1798-ban. Nem hagyhattuk ki sétánkon az Emke kávéházat sem, ahol annak idején Ady és a Holnap irodalmi társaság művészei ültek az asztaloknál. Következő pihenőnk a Király-hágó, Erdély történelmi kapuja volt, ahol a szemerkélő eső ellenére is lenyűgözött minket a hegyvonulatok látványa. Majd Kalotaszeg „fővárosában", Bánffyhunyadon a jellegzetes református templomok sajátosságaival ismerkedhettünk meg a lelkész úr élvezetes

elbeszélésében. A fárasztó utazás után nagyon jól esett a szívélyes fogadtatás és az ízletes vacsora a magyarlónai családoknál.

Másnapra derült idő lett, úticélunk pedig a „kincses" Kolozsvár, Mátyás király és Bocskai István szülővárosa, Erdély tudományos, gazdasági és kulturális központja. Óvárosi sétánk során felkerestük Mátyás király szülőházát és a méltán híres lovasszobrot, a gótikus Szent Mihály templomot és a Fő tér lenyűgöző palotáit. Következő megállónkon, Marosvásárhelyen ámulattal csodáltuk a Kultúrpalota színes üvegablakain már-már megelevenedő székely balladákat, és hallgattuk a kiszűrődő hangokat a Székelyföldi Állami Filharmónia zenekari próbájáról. Felkerestük a Teleki Tékát, a híres könyvtárat is, amit báró Teleki Sámuel létesített, Erdély kancellárja, aki vagyona nagy részét a több mint 40.000, felbecsülhetetlen értékű tudományos kötet megvásárlására fordította. A frissen helyreállított Bolyai Farkas Líceum és a Bolyaiak szobra a matematika iránti rajongásunkat tovább inspirálta. Majd Szováta következett, a nyüzsgő, Monarchiabeli kis ékszerdoboz

a Medve-tó partján. Ezen a felkapott üdülőhelyen, a világ legnagyobb heliotermikus tavánál alkalmunk volt megkóstolni a hely specialitását, a frissen sütött kürtőskalácsot. Székelyudvarhelyen, a Székelyföld fővárosában fejeztük be aznapi időutazásunkat a híres székely történelmi és irodalmi nagyságok szoborparkjában, majd egy finom fagyival zártuk a városnézést. Késő este ereszkedtünk le a tusnádfürdői völgy sejtelmes erdőrengetegébe. A környéken túlzottan elszaporodtak a medvék, 4 állat életterében 25 él, így a kerteket és a kemping területét is villanypásztor őrzi a betolakodóktól. Az aggodalmat tovább fokozta, amint megpillantottuk az első – mint később kiderült, muzeális jellegű – „mézeskalács házakat". Szerencsére nem ezekben, hanem a valóban minden kényelmet kielégítő, kétszintes rönkház apartmanokban kaptunk szállást. Bizony jól esett a fűtés is az éjjeli 3 fokos csípős hidegben!

HATÁRTALANUL!

Harmadik nap erdei túrára indultunk a Szent Anna-tóhoz, a Mohos tőzegláphoz és a torjai Büdös-barlanghoz. A vezetőnknél medvespray is volt készenlétben, mi pedig éberen figyeltük, honnan cammog elénk egy igazi medve. Szerencsére az előttünk járó csoportra volt inkább kíváncsi, így mi felhőtlenül élvezhettük

a káprázatos természeti látványt. A tó tükrén számtalan színárnyalatban tükröződtek a sejtelmes méregzöld hegyormok, lábunk alatt roppantak a cölöpök az ingoványos mohatelepen, körülöttünk pedig a jégkorszakból fennmaradt növényi ritkaságok sorjáztak. A Büdös-barlang Európa legnagyobb működő mofettája, fojtó kénes gázait gyógyászati célra használják, a jelölt csík alá hajolva viszont a gáz belégzése néhány perc alatt halált is okozhat. De mindenki épségben megmenekült – szerencsére vagy sem, még mi tanárok is! Sőt, mintha ettől még több energiával töltődtek volna fel a fiatalok: néhányan egy másik hegycsúcsot is megtámadtak, a többiek pedig a kempingben fociztak, tollasoztak, röplabdáztak. Késő este retró slágerekkel vetélkedőt is tartottunk.

A negyedik nap reggelén találkoztunk testvériskolánk, a Csíkszeredai Segítő Mária Római Katolikus Gimnázium diákjaival és tanáraival. Lelkes és figyelmes fogadásuk igazán szívet melengető volt, és élmény volt bepillantani a miénkhez sokban hasonló iskola életébe. A csíksomlyói kegytemplom és nyereg szakralitása és misztikussága magával ragadott mindenkit. Megható volt együtt imádkozni a gyerekekkel a híres Hármasoltár közelében. Ezután a kisbaconi Benedek Elek Emlékházba látogattunk, amelyet egy eldugott kis falucskában a dédunoka és férje tart fenn magánmúzeumként. Rendkívül megragadó volt, ahogy arról hallottunk, hogy Trianon után az író hazatelepült Budapestről, mivel küldetésének érezte az elszakadt magyarajkú népesség szellemi irányítását, nyelvművelését. Vargyason a méltán híres Sütő család bútorfestő múzeumában

csodálhattuk meg az évek során összegyűjtött népi használati tárgyakat és a mesterien faragott székelykaput.

Utolsó nap 750 kilométernyi hazaút várt ránk, így fájó szívvel kora reggel búcsút vettünk a tusnádfürdői fenyőrengetegtől. Útközben a kerci kolostorromnál álltunk meg elsőként. Ez a legkeletibb ciszterci templom még romjaiban is lélegzetelállító, most németajkú evangélikus lelkész vezeti. Ezt követően egy hosszabb pihenőt tartottunk Vajdahunyad váránál. Erdély legimpozánsabb, teljesen épen maradt gótikus várkastélya a régió leghíresebb turisztikai látványossága, Mikszáth Kálmán szavaival élve a „várak királya". Nem győztünk bolyongani a zegzugos járatok között, és közben meghallgattuk, hogy mely legenda alapján tartják Mátyást nagy román királynak. Erdélyi utazásunk utolsó nevezetessége az aradi Szabadság-szobor volt, Zala György megrendítő alkotása, amelyet jelképesen 1885. október 6-tól 1890. október 6-ig készített. A tizenhárom vértanúnak emléket állító szoborcsoportban allegorikus alakok, az Ébredő szabadság, a Harckészség, az Áldozatkészség és a Haldokló harcos fogja körbe a csoport főalakját, Hungáriát. Megemlékezésünk során az emlékmű tövében koszorút helyeztünk el. A határállomáson másfél órát kellett várakoznunk, így este 11 óra után érkeztünk meg a gimnázium épülete elé, elcsigázva, de csodálatos élményekkel gazdagodva.

A pályázat nagy előnye volt, hogy a partneriskola diákcsoportja is ellátogathatott öt napra Magyarországra még június folyamán. Ennek keretében alkalmunk nyílt a testvériskolai kapcsolat további elmélyítésére, amit a jövőben is szeretnénk

fenntartani. Visszatekintve úgy érezzük, valóban igaz a mondás: „Erdélyt látni és megszeretni!”. Csak ízelítőt kaptunk a látnivalók hatalmas tárházából; visszavágyunk, hogy még többször és alaposabban is mindent szemügyre vehessünk.

Keményné Orbán Krisztina

Zarándoklat a Boldogasszony zarándokvonattal

Az idei tanévben is lehetőséget kapott az iskolánk a Rákóczi Szövetségtől, hogy nyolc kiválasztott diák és két kísérőtanár csatlakozzon a csíksomlyói zarándokokhoz. A szerencsés kiválasztottak a következő diákok voltak: Sztojanovics Luca, Füzes Réka, Hetényi Klára, Bodnár Laura, Haraszti Enikő, Pregitzer Anna, Misurda Orsolya és Holczmann János. A szerencsés tanárok pedig az „okleveles" zarándokvezetők: Urbán Diana és Holczmann-né dr. Fehér Ildikó tanárnők.

Június 2-án hajnalban elfoglaltuk a névre szóló helyeinket a vonaton, mely közös ima és áldás után 5.20-kor gördült ki a Keleti pályaudvarról. Mivel a zarándok nem rohan, a zarándokvonat sem száguldott, hanem szép nyugodtan haladt az országhatár felé, ahonnan mintegy órás várakozás után mehetett tovább. A román határőrök nagyon lelkiismeretesen végezték a munkájukat, ügyelve arra, hogy nehogy valaki illetéktelen átlépje a határt. Ezek után már csak kellemes meglepetések értek bennünket. Először Nagyváradon, majd zuhogó esőben Kolozsváron fogadta nagy tömeg a zarándokvonatot. A fúvószenekarok, tánckarok, énekesek műsora és a polgármesteri köszöntések mindenhol állandó programok voltak. A legmeghatóbb fogadtatás Marosvásárhelyen várt ránk. Itt a várakozók tömege is jóval nagyobb volt az előzőeknél. Virágokat, süteményes tálakat és egyéb ajándékokat nyújtottak fel az ablakon keresztül, és volt, aki saját

kézzel írt verseit osztogatta. A diákok arcát érdemes volt megfigyelni. Maguk sem számítottak arra, hogy ennyire meghatottak lesznek.

Az egész vonatút során számos éneket tanultunk Pálmai Árpád karnagytól, akit a lelkiatyákkal együtt a stúdiókocsiból közvetítettek a vonatrádión keresztül.

A szállásunk Gyergyószentmiklóson volt egy igen kényelmes kollégiumban. Itt láttak el bennünket vacsorákkal és reggelikkel, illetve itt töltöttük rövid

éjszakáinkat is, mert a vonat mindennap korán várt, hogy elvigyen Gyimesbükkre és Csíkszeredára.

A csíksomlyói búcsúba mi is gyalogosan mentünk a csíkszeredai állomástól. Kellemesen elfáradtunk, mire felértünk a nyeregbe a „Pax et bonum" mottójú szentmisére. A ferences jelmondat nagyon időszerű volt most a háborús veszély idején. Különösen nagy egybeesés volt a nemzeti összetartozás napjának, a trianoni 102. évfordulónak (június 4.) és a búcsúnak az egyidejűsége.

A hazafelé vezető úton a diákjaink barátságot kötöttek a szomszédos Szent Imre Gimnáziumot képviselő fiatalokkal, így beszélgetéssel, játékkal töltötték az időt, míg a zarándokvonat szép lassan hazadöcögött a Keleti pályaudvarra.

Biztos vagyok benne, hogy az arra érdemes tanulókat vittük magunkkal. Hálájukat szóban is kifejezték, de enélkül is láttuk rajtuk, hogy életre szóló élményben volt részük. Nekem személy szerint a vallásos élmény mellett a nemzeti összetartozás kifejezése jelentett sokat. Örökre elraktározom magamban azt a pillanatot, mikor a vonatablakba kitett nemzeti színű zászlóm sarkát megcsókolta egy idős hölgy. Soha nem találkoztunk még, mégis régi ismerősökként köszöntöttük egymást, ő a peronról, én a vonatablakból.

Holczmann-né dr. Fehér Ildikó

Tanévzáró Te Deum szentmise a Szent Imre-templomban 2022. június 19.

Vízi vándortábor a Tisza – tavon
2022. június 24 – 30.

A Tisza-tó (kiskörei víztározó) a Balaton után a második legnagyobb állóvize országunknak. Mesterséges tó, melynek ökoszisztémája folyamatosan fejlődött ki, és változik ma is. A Tisza-tó ma vízborította részén korábban mezőgazdasági földterületek, mocsaras, lápos, holtágakkal átszőtt vizes élőhelyek voltak. Kialakításakor (1973) fő feladata az árhullámok által érkező többletvíz tárolása, árvízmentesítés volt. A 127 km2 területű tó szigeteinek, holtágainak, kis csatornáinak felfedezése nagy kaland volt mindannyiunk számára. Bátran ajánljuk mindenkinek.

Június 24. – Tiszafüred

9 órakor találkoztunk a Keleti pályaudvaron, és a Tokaj IC vonaton elfoglaltuk a helyeinket. Ekkor még elkülönültek egymástól a különböző az osztályokból érkező tanulók. Az átszállás könnyen ment Füzesabonyban, összeszedett volt a társaság, és volt elegendő idő is rá. Kb. fél 12-kor szálltunk le a vonatról Tiszafüreden, a Tisza-tó fővárosában. Rövid gyaloglás után a rekkenő hőségben végre megérkeztünk első szálláshelyünkre, egy vízparti kempingbe. A sátrak elfoglalása, hideg ebéd következett. A helyi túravezető rövid eligazítást tartott a legfontosabb tudnivalókról, majd ezután beosztottuk a kenuk „legénységét", és vízre szálltunk. Az ismerkedés a túravezetővel, a kenuval és az evezéssel jó hangulatban telt. Eltökélten gyakoroltuk az evezést (kiváló kormányosaink a

diákok közül is akadtak), felfedeztük a környéket. A délután hátralévő részét a közeli szabadstrandon töltöttük. Strandolás, úszás, napozás – feltöltődés után ismét vízre tettük a kenukat, és hazaeveztünk. Vacsoránk egy közeli étteremben volt. Este fagyiztunk a főtéren, vásároltunk a nyitva lévő boltban. Az este játékkal, zenehallgatással, énekléssel és beszélgetéssel telt.

Június 25. – Tiszafüred

Reggelinket az étterem kiszállította, helyben fogyasztottuk el a közösségi térben. A délelőtt során vadregényes és eldugott részeken jártunk, s még a Tisza folyóra is kieveztünk. Láttunk egy hatalmas fát, amelyet szinte szétrágott a hód. Megtudtuk, hogy Magyarország hódállománya a 19. század közepére a vadászat miatt kipusztult, de visszatelepítették. 2005-ben 26 példányt engedtek szabadon a Tisza-tó egyik szigetén, azóta újra meghonosodott. Érdekesek voltak a Tisza partján lévő úszóházak. Ebédünket ismét az étteremben fogyasztottuk el, a visszaúton fagyizás, vásárlás (a vásárlás az örök!☺). A délutánt a szabadstrand

melletti víziparkban töltöttük, ahová természetesen kenukkal érkeztünk. Az idei szezonban versenyt hirdettek „Fuss a Supodért!” címmel! – az a vendég, aki augusztus 31-ig a leggyorsabb időt futja a parkban, az szeptemberben egy Sup deszkával gazdagodik – ezt nem lehetett kihagyni. Jó kis móka volt, ahogy a vízibiciklizés, úszás és a tét nélküli ugrálás a vízivárban is.

Este 18 órakor misén vettünk részt a főtéren, a Nagyboldogasszony-templomban. Két diákunk ministrált, egy leányzó felolvasott. Nagyon kedves

fogadtatásban volt részünk. Hálásak vagyunk Ferencz Károly plébános atyának, hogy lehetőséget adott az aktív részvételre.

Mise után vacsorázni mentünk az étterembe, az étel elfogyasztása után rövid eligazítás következett – a másnapi kenubeosztást „kisorsoltuk" a diákok morgása közepette. Nagyon összeszoktak a csapatok, mi pedig úgy gondoltuk, hogy itt az ideje a határok feloldásának, egymás jobb megismerésének.

Június 26. Tiszafüred–Tiszavalk

Reggeli után csomagolás következett, táborbontás. A nagy csomagokat bepakoltuk egy autóba, amely elvitte a következő szálláshelyre. Sőt, a hűtő tartalék élelmét is! 🙂 A napi élelemmel és szükséges holmikkal kieveztünk a strandra, kitettük a kenukat a szárazföldre. Éppen családi szabadidő- és sportfesztiválnak adott otthont Tiszafüred. Az V. Decathlon Tavi Napon az érdeklődők több tucat vízi és vízparti sporttal ismerkedhettek meg. Regisztráltunk, és válogathattunk a lehetőségek között. A diákok mindenféle sporteszközt kipróbáltak. Voltak, akik ajándékokat is kaptak a részvételükért. Lehetőség lett volna sárkányhajózni, de inkább a kajakozást, SUP-ozást választották.

A hidegcsomag ebéd elfogyasztása után áteveztünk a következő szálláshelyre, Tiszavalkra. Kb. 18 km-t tettünk meg. A Tisza-tónak egy kevésbe felkapott, de annál nyugodtabb és szebb részére érkeztünk – éreztük a megkapó csendet, nyugalmat, a „másságot", miközben becsorogtunk a kikötőbe. A Szivárvány csónakkikötő a település határában, a gát oldalában, a Tisza-tavi

madárrezervátum közvetlen szomszédságában van. Madármegfigyelő túrák kedvelt kiinduló állomása. Nagyon kedves kis tábor, valamint finom vacsora fogadott minket a Szivárvány-öbölben. Elfoglaltuk a szálláshelyünket, majd néhányan vacsora után (a házigazdák szívüket-lelküket beletették a finom bográcsban készült frankfurti levesbe, az ezt követő rántott husiba 🙂) még kieveztek tanári felügyelet mellett a tóra, mások játszottak, zenét hallgattak, beszélgettek. A kikötőben lévő kajakokat nagy örömünkre ki lehetett vinni este a vízre, gyönyörű volt a naplemente a vízen. Sokáig ücsörögtünk a kikötő stégjén, csodálva a csendet és a természet esti hangjait, no és a tiszta, csillagos eget.

Június 27. – Tiszavalk

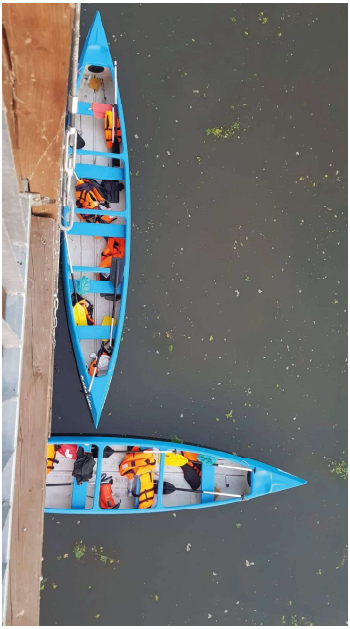

Reggeli után evezés a tavon délutánig. Kb. 20 km-t tettünk meg. Megnéztük a madárrezervátumot. A madárrezervátum szigorúan védett természeti érték, amelyet felvettek a nemzetközileg elismert vízimadár-élőhelyek sorába, és része a Hortobágyi Nemzeti Parknak – tudtuk meg túravezetőinktől. A védelemnek köszönhetően mára itt egy európai viszonylatban egyedülálló madárvilág alakult ki. A Tisza-tó madárrezervátumi

területének kialakulása jó példája annak, hogyan tudja a természet visszafoglalni a tőle korábban elvett területeket. A tó 1970-es évekbeli kialakítása után néhány évvel már a régi árvízjárta képet mutatta a terület, amit hamar belaktak a madarak. Régen a terület egész évben teljesen zárva volt a turisták előtt, csak a Hortobágyi Nemzeti Park szakemberei járhattak be ide. Itt arra kérik a természetet tisztelő turistákat, hogy a költési időszakban, február 1-től június 15-ig lehetőleg ne menjenek be semmilyen csónakkal. A rezervátumi területen olyan madarak is megtalálhatók, amelyeket ha megzavarnak az érdeklődők, akkor akár meg is hiúsulhat a fészkelésük.

A madarak megfigyelésére tökéletesen alkalmasak voltak a kenuk, így megadatott, hogy „karnyújtásnyira" lehessünk a madarakhoz. Láttunk szürke gémeket, a lecsupaszított fákat: a kárókatona-telepet, bakcsókat szép számmal, viszont ragadozó madarat alig. Az alacsony vízben sok volt a sulyom. Megtudtuk, hogy Európában rendkívül ritka, lágyszárú, 0,5–2 m hosszú, egyéves vízinövény. Jellemző rombusz alakú, fűrészes szélű levelei hatalmas felületeket borítottak be. Szinte mindenhol úszkáltak tavalyi elfásodott termései (néhányunk lábában is ott hagyták letört tüskéiket). Vízigesztenye néven is emlegetik, mivel íze hasonlít a gesztenyéhez, pálinkát is főznek belőle. Többször fürödtünk útközben a nyílt vízben, bár a visszajutás a kenukba nem mindig ment könnyedén.🙂 Este

nagyon finom vacsora várt ma is mindenkit – az elmaradhatatlan gulyásleves bográcsban és frissen sült fánk.

Mindenki nagyon elfáradt. Jó volt megtapasztalni, hogy mára már összeszoktak a különböző osztályok diákjai. Amikor körbejártuk a sátrakat, hogy jelezzük, ideje lefeküdni, már nem a kezdeti kis társaságok beszélgettek, hallgattak zenét a sátrakban, vegyes kis csapatokat „robbantottunk szét".

Június 28. – Tiszavalk–Poroszló

Napfelkelte a tavon – pár ember a vízen kezdte a napot hajnali 4 órakor. Meleg reggelit kaptunk. Táborbontás után áteveztünk Poroszlóra. Szomorúan hagytuk el a Szivárvány-öblöt, a kedves embereket. Kisebb-nagyobb vízfolyások, folyócskák kísértek bennünket. Áteveztünk az új kerékpáros híd alatt, már láttuk az Ökocentrum magas épületét. Érkezés után elfoglaltuk a sátrakat a Madárpart kempingben. Útközben többször megálltunk fürödni. Délután a nagy meleg miatt pihentünk, tanári felügyelet mellett úsztunk, a SUP-ot is kipróbálhattuk ismét, illetve kerékpárokkal bementünk a faluba vásárolni nasikat, üdítőket. Vacsora után áteveztünk a Bölömbika-kilátóhoz. Sarud és Poroszló között, egy nagy kiterjedésű nádas mellett áll a vízben a 2021-ben átadott kilátó, amely a környéken fészkelő, és költési időben gyakran hallható, fokozottan védett bölömbikáról kapta nevét (jellegzetesen mély, búgó hangjuk leginkább egy távoli ködkürtre emlékeztet). Érdekessége, hogy a négyszintes, fából épült tornyot kizárólag a vízről lehet megközelíteni, a legfelső szintről a nádasokkal

mozaikszerűen tagolt tóra nyílik csodálatos panoráma. Este 10 órára értünk vissza a kempingbe.

Június 29. – Poroszló

Reggeli után egy másik kilátóhoz eveztünk el, a közeli stégen kötöttünk ki, ahonnan fapallón keresztül sétálhattunk a földnyelven álló Fattyúszerkő-kilátótoronyhoz. A kilenc méter magas kilátó felső szintjéről a Poroszlói-medence nádasokkal tarkított vízfelületére láttunk rá. A kilátó névadóját, a fokozottan védett fattyúszerkőt jellegzetes, vizet súroló röptéről ismerhetjük fel. Fészkét a víztükrön úszó növényekre, például a kilátó közelében is látható tündérrózsákra helyezi. A kilátó tövében egy hatalmas nyugágyra emlékeztető „bútordarab", vízen álló fakeretre kifeszített háló adott lehetőséget a pihenésre, csöndes szemlélődésre.

Utána a homokos poroszlói szabadstrandon pihentünk. Este bográcsban paprikás krumplit készítettünk a kapott alapanyagokból. A túra elején kapott sporteszközöket, kenukat, mentőmellényeket, evezőket leadtuk. Vacsora után csomagolás…. – letelt az időnk🙂

Június 30. – Poroszló

Reggeli után táborbontás, majd indultunk kerékpárral az Ökocentrumba. Megnéztük az épület legalsó szintjén található 735 ezer literes édesvízi akváriumrendszert (Európában a legnagyobb), amelyben őshonos halfajták

élnek. A háttereket és a környezetet úgy alakították ki, hogy az üvegfalakon nézve és a víz alatti alagúton átsétálva úgy éreztük, mintha búvárkodnánk a halak között. Vidrákat, terráriumokban kétéltűeket és hüllőket is láttunk. Többen megnézték a 3D-s mozit, amely évszakonként mutatja be a tavat – néha madártávlatból, néha a halak szemszögéből vagy éppen a víz szintjéről. Az emeleti részen is számtalan érdekesség volt: „elvarázsolt vízi világ" elnevezésű játszószoba, óriáspuzzle, miniakváriumok, mikroszkópok, melyek segítségével parányi élőlényeket vizsgálhattunk. Délben visszaértünk, hideg ebédünk elfogyasztása után indultunk a 3 km-re lévő vasútállomásra. Füzesabonyig nagy tömegben utaztunk, fáradtan, kimerülve szálltunk át az IC-re. Fél öt körül érkeztünk meg Budapestre.

A 22 diák iskolánkhoz méltóan, példamutatóan viselkedett mindvégig. A túra során új barátságok köttettek, élményekben gazdag hetet töltöttünk együtt. Sokan tervezik, hogy „jövőre veletek ugyanitt – vagy máshol" folytatjuk……☺.

Szegedi Katalin

Kalandok a Felső-Tiszán
2022. június 26 – július 2.

Június 26-án elindultunk az osztály történelmének legjobb egy hetére, a vízi vándortáborba. A találkozó 9-kor volt a Keleti pályaudvaron, a vonatunk pedig 9:30-kor indult. Az út kb. 3 órás volt, de nagyon hamar eltelt ez az idő: beszélgettünk, zenét hallgattunk, kártyáztunk és szójátékokat játszottunk. Amikor megérkeztünk Nyíregyházára, már várt minket a Vidám Delfin csapata, akik lakhelyet (pontosabban sátrakat) is adtak nekünk három napig. Miután nagy nehezen sikerült bepasszírozni a kocsiba a hatalmas bőröndöket, már csak magunkat kellett elhelyezni, és indulhattunk is. Az utat nem mondanám kényelmesnek, mindenhol táskák és bőröndök voltak, még néhányunknak a fejére is estek. Másfél órás kényelmetlen, de mókás út után már nagyon örültünk, hogy kiszállhatunk, és egy rövid útbaigazítás után el is helyezkedtünk sátrainkban. Miután felmértük a terepet, a fő túravezetőnk, Sanyi bácsi megismertetett minket a kenuzás alapjaival. Sajnos ezt a dolgot hamar elmosta az eső, így amíg el nem állt, addig a telek csúcsszuper tornapályáján szórakoztunk, néhányan röpiztek is.

A kenuzással való megismerkedést a vízen folytattuk. Dani, a túravezetőnk, aki egész héten végigkísért minket, sokat segített, és bevárta a lemaradó csapatokat. A Tiszán leeveztünk a Batár-patakig és vissza. Nagyon hamar visszaértünk, és sajnáltuk, hogy mára csak ennyi jutott. Este még fürödtünk a Tiszában, és néztük a gyönyörű naplementét. Amikor visszaértünk a szállásra, ami csak pár

száz méterre volt a Tiszától, lefürödtünk, és hazatelefonáltunk, hogy minden rendben. Este 10-kor összegyűltünk egy kis éjjeli nassolásra, és kenyérlángost sütöttünk. Közben beszélgettünk, és megkaptuk a vízitáboros egyenpólókat. Az éjszaka azzal telt, hogy próbáltuk levadászni a pókokat és bogarakat a sátorról.

Másnap hajnalban a korán kelők már 4-kor fent voltak, és kimentünk volna napfelkeltét nézni, de bezártak minket, így inkább visszamentünk még aludni. Azért megérte felkelni, mert láttunk gólyát, és tök cuki volt. Az egyik lány a sátrunkból mindenkit felébresztett, mert elkiáltotta magát hajnali 4-kor, hogy: „Nézzétek, gólya!" Ez azóta az osztályunkban egy mondás lett. Pár óra múlva zombimódra, hullafáradtan kikászálódtunk az ágyból, és így álltunk neki egy fárasztó napnak. A reggeli legalább finom volt, rántottát ettünk, és aztán indultunk a vadregényes dzsungeltúránkra. Tanár úr már előre beosztotta a hajókat, hogy mindenki legyen mindenkivel. A hajóbeosztást mindennap cseréltük. Az úton szerintem nagyon jól leküzdöttük az akadályokat, és nagyon jól sikerült a csapatmunka. Legalábbis nálunk. A fák elől ügyesen elhajoltunk, a pókokat megtanítottuk úszni, bár néhány magától is pattogott a vízen, a bogarakat lecsaptuk, és

szerencsére a végén mindenki biztonságban megérkezett. Borulás nélkül! A túra végén kitakarítottuk a kenukat, és a majomhintáról is ugorhattunk. A szállásra visszaérve végre kaptunk finom vacsorát, és lett volna egy kvíz a faluban, de már senkinek sem volt kedve ehhez, így inkább a Tisza-parton fürödtünk. A vízben labdáztunk, és gúlát is építettünk. Sötétedésig elfoglaltuk magunkat, és már lesben álltunk, hogy levadásszuk a csillagokat a töltésen. 11-kor pedig takarodó volt, de még persze nem tudtunk aludni, amíg le nem vadásztuk az összes bogarat a sátrunkban.

A következő nap érdekesnek ígérkezett, merthogy többet kellett evezni, mint korábban. Természetesen az éjszaka nem telt bogármentesen, viszont már egy fokkal kipihentebb volt a csapat, és tovább is aludhattunk. A reggeli után el is indultunk, de sokkal nehezebb terepen mentünk. Dzsungeltúra volt, sokkal több ág keresztezte utunkat, és a kormányosoknak nagyon nehéz dolguk volt. A mi hajónk volt az első és az utolsó hajó, amelyik beborult, de kicsit

sem sajnáltuk, a hőségben jól esett a frissítő. Sajnos a hajó visszaállítása már nehezebb mutatvány volt, és a többi hajót is sikerült feltartanunk. A következő megálló egy strandszerűség volt, ahol ugráltunk a stégről, labdáztunk a vízben, és végre ebédet is kaptunk. A malom már nem volt messze, ahol a napot zártuk. Ott volt büfé, ahol vettünk innivalót, és megnézhettünk volna egy régi malmot, de mindenki nagyon fáradt volt, ezért inkább csak ültünk, és beszélgettünk, amíg felpakolták a kocsira a kenukat. A beszállással az egyik kisbusznak volt egy kis gondja, mivelhogy eggyel többen voltak, mint az ülések. Miután összepréselték magukat az ülésen, mentünk is vissza a szállásra. Az első autó már vissza is ért, és gyanús volt egy fél óra után, hogy hol vannak a többiek. Kiderült, hogy elhagytak egy kenut, és valakik telefonáltak nekik, hogy ott van az úton egy kenu. Sikerült visszarakniuk, és szerencsére a kenunak sem lett baja. Az esti program biciklizés lett volna, de senkinek sem volt hozzá ereje, ezért inkább a Tiszában fürödünk. Később aztán néhányan mégis kedvet kaptak tekerni, így ők a töltésen lehettek sötétedésig. 11-kor volt takarodó, és már a bogarakat sem kellett vadászni, mert napközben volt egy fülbemászóirtás, így drága lakótársaink eltávoztak köreinkből.

Eztán kezdődött a tábor „vándorlós" része. Reggeli után sok időt kaptunk a pakolásra, és rögtön a parton kezdtük a napot. Körülbelül 24 km-t eveztünk le, és nagyon elfáradtunk a végére. Egyszer kikötöttünk egy PET-palack alakú kikötőnél, ott majomhintáról ugráltunk a vízbe, kicsit felfrissítve magunkat. A vízben hatalmas halak voltak, amelyek csipkedtek, így (bár nem kértük) kaptunk

egy ingyenes pedikűrt is. A parton, ahogy megérkeztünk, kitakarítottuk a hajókat, majd csobbantunk egyet. A ház a falu szélén volt, és egy kicsit kellett sétálni, de nem volt vészes. Az új szállásunkon csak mi voltunk. Miután körbejártuk a helyet, és próbáltuk kiűzni a darazsakat a mosdóból, megvacsoráztunk, majd felfedeztük a falu pizzázóját, ahol este a vízilabdameccset néztük. Kaptunk fagyit, ami abban a hőségben valódi megváltás volt. Késő délután lementünk még néhányan a partra, és láttunk dinoszauruszokat (tiszavirágokat) is. Miután visszaértünk a nagy része az osztálynak már a pizzériában csücsült, és a meccset várta. Vesztettünk, de azért a hangulat egész este remek volt, jól szórakoztunk.

Reggel arra keltünk, hogy a fiúk sátra most nem gólyát látott, hanem „madárpókot", így a reggeli program egy kis pókvadászás volt, ami egyébként valószínűleg nem lehetett nagyobb 10 centinél, de ez részletkérdés. Reggeli után összepakoltunk, és a későknek egy kis edzéssel indult a nap. Délelőtt megnéztük a csónakfejfás temetőt, és lőttünk ott pár osztályképet. Dani elmesélte a temető

történetét, és aztán mentünk is vissza. A temetőig elég sokat kellett sétálni, és meleg is volt, de azért mi nekivágtunk a Tiszának, és leeveztünk 16 km-t. Több helyen is megálltunk strandolni, így kevesebbnek tűnt az út. Az egyik helyen a fél csoport leszakadt, így két különböző helyen álltunk meg. A szállásunk Katica néninél volt, aki nagyon kedvesen fogadott minket. Megvacsoráztunk, és lementünk fürdeni. Akik szerettek volna, azok Danival lemehettek még a meccset nézni a partra. A magyar női válogatott nyert a hollandok ellen, így bejutottunk a világbajnoki döntőbe. Nagyon örült mindenki. Este elég nehezen tudtunk elaludni, mert Dani a fiúknál aludt, és este még ment a hahotázás, aztán meg úgy horkolt, mint egy medve.

Másnap reggel a fiúk fáradtan néztek elébe a napnak, de már senki sem volt annyira motivált, mint az előző napokon. Hétkor volt az ébresztő, és néhányan nem tudtak felkelni, így kaptak egy pohár vizet a fejükre. A reggeli után vízre szálltunk, és leeveztünk 19 folyamkilométert. Most is megálltunk párszor, és volt szórakoztatás is. Lehetett nézni, ahogy a fiúk Danival bunyóznak, és néha még le is lettek nyomva a víz alá, Mr. D. kezei által. Kikötöttünk még utoljára, és kimostuk a hajókat. A cipelés ezúttal nehezebb volt, mert nem tehettük le a földre a kenukat, hogy tiszták maradjanak. Dani ezen a ponton el is búcsúzott tőlünk, neki itt véget ért a feladata. Sajnáltuk, hogy elmegy, mert nagyon jó túravezető volt, de muszáj volt elmennie. Sátraink elfoglalása után lementünk még egyszer fürödni, este pedig szabadidőnk volt, amit ki is használtunk

focizásra a másik táborral. Nem volt nyugodt éjszakánk, mert hatalmas vihar volt, dörgött és villámlott, így nem nagyon tudtunk aludni.

Reggel szakadt az eső, és nem is tudtuk, így hogy megyünk ki bőröndökkel az állomásra, de szerencsére hamar elállt. Négy és fél kilométer után végre megérkeztünk az állomásra, ahol volt időnk kipihenni a fáradalmakat, mert hamar odaértünk, a vonat viszont még nem érkezett meg. A Nyíregyházára tartó vonattal utaztunk, majd átszálltunk a Keleti pályaudvarra tartó vonatra. Fél 5-kor már otthon is voltunk, és könnyes, de nem végső búcsút véve egymástól elindultunk hazafelé.

Felvári Kira

Kenukkal a Dunakanyarban
2022. július 4–10.

Nagy melegben, olykor szakadó esőben, de végig jó hangulatban jártuk be a Duna Esztergom és Budapest közötti szakaszát. A csapat nagy része már evezett korábban, így többen kipróbálták, milyen a kormányzás. Jól esett megmártózni a Duna hűs vízében is. Persze a környék felfedezése sem maradhatott el: megmásztuk a Vadálló-köveket és a Prédikálószéket, megcsodáltuk Szentendre szépségeit is. Esténként gitáros dalokat énekeltünk, és jókat beszélgettünk.

Esztergomba mindenki örömére emeletes vonattal utaztunk. Hála a Magyar Kajak-Kenu Szövetségnek, az első táborhelyre egy furgon vitte a holminkat, és ugyanez a furgon szállította tovább a felszerelést a többi táborhelyre is. Esztergomban első nap egy csendes kiságban gyakoroltunk. Második nap már messzebb merészkedtünk, érintve egy megdöbbentő kinézetű, az enyészetnek átadott szénrakodó monstrumot. Vízen voltunk, amikor kaptunk egy kiadós

esőt. A vacsorát ezen a napon magunk készítettük. Bográcsban főztünk paprikás krumplit. Az úti csomagban egy szelet müzli és 2 száraz zsemle volt, ugyanis csak papírba, nem pedig nejlonba csomagolták. Még jó, hogy kérésünkre hoztak uborkát és almát.

A következő táborhely a dömösi kemping volt. Első nap nem szálltunk vízre, hanem megmásztuk a Vadálló-köveket és a Prédikálószéket. Nem volt könnyű túra, de a kilátóból láttuk az egész Dunakanyart. A dömösi ellátással nem voltunk elégedettek (szűk 2 dl meleg gyümölcsleves, ugyanannyi hideg borsóleves stb.). A harmadik táborhelyen (5. és 6. éjszaka) ezzel szemben igen kiváló vendéglátásban részesültünk. Karcsi bá', a szakács és étterem tulajdonos kedves szavakkal várta a tanárokat. További meglepetés volt a milánói sertésborda, a rántott húsos zsemle és a palacsinta. A Pap-szigeti kemping volt ez a nagyszerű hely. A tábor utolsó előtti napján Szentendrére mentünk gyalogosan. Megtekintettük a Kovács Margit Múzeumot és a Czóbel-gyűjteményt. A

szabadidő alatt jót fagyiztunk, sétáltunk. Az utolsó nap vasárnapra esett. Már nem sokat kellett eveznünk a Római-partig, ahol a szülők vártak bennünket.

Kővári Annamária

Tanulmányi kirándulás a szép Erdélyországban 2022. július 5-10.

Azelső napon Kolozsvárra utaztunk, ahol a központban sétálva megismerkedtünk a Mátyás király szoborral és az uralkodó szülőházával, a Szent Mihály-templommal, a Farkas utcai református templommal, a Házsongárdi temetővel. Majd tovább utaztunk Gyergyószentmiklósra, ahol elfoglaltuk szállásunkat.

Másnap meglátogattuk gyimesfelsőloki partnerintézményünket, ahol rövid bemutatkozásra és közös – tehetségkutató – tematikus napra került sor. A délután folyamán kirándulást tettünk az ezeréves határhoz és a Kontumáci-kápolnához. Az esti órákban visszamentünk szállásunkra, ahol elfogyasztottuk vacsoránkat.

HATÁRTALANUL!

Ezt követően a gyergyószárhegyi Lázár-kastélyba látogattunk, ahol Bethlen Gábor, Erdély fejedelme töltötte a gyermekkorát, ezután utaztunk a Gyilkos-tóhoz, aminek a különlegessége, hogy több mint 150 éves farönkök állnak ki a vízből, s ezzel egyedivé varázsolják a tó látványát. Itt volt lehetőség csónakázásra,

tókerülő túrára, szabadprogramra is. Onnan utaztunk a Békás-szorosba, ahol 200-300 méteres sziklák között sétáltunk.

Új napra virradva a Csíki-medencébe utaztunk: első megállónk Madéfalván volt, ahol a „siculicidiumnak" is elnevezett, madéfalvi vérengzésben elesettek emlékére állított szobor előtt tisztelegtünk. Tovább utaztunk Csíksomlyóra, ahol a csodatevő Szűz Mária szobrát néztük meg a kegytemplomban. Következő úti célunk egy krátertó, vagyis a Szent Anna-tó volt, ahová a szabadidő keretén belül sétáltunk, és ott töltöttük el a nap hátralévő részét.

Szombaton a Sóvidék nevezetességeivel ismerkedtünk meg egy nagyon tartalmas és sűrű program keretében: Parajdon a sóbányát látogattuk meg, ezt követően sétáltunk Korond főutcáján az állandó kirakodóvásárban, itt volt lehetőség ajándékvásárlásra. Tovább utaztunk Farkaslakára, Tamási Áron síremlékénél tisztelegtünk. Következő megállónk Székelyudvarhely volt, ahol a városközpontban sétáltunk. Ezt követően egy diákunk családjának meghívására

Lövétére mentünk, ahonnan traktorral felmentünk a székelyek szent hegyére, a Hargitára, majd pedig piknikezéssel töltöttük az estét. A közös program után visszautaztunk Gyergyószentmiklósra, szálláshelyünkre.

A kirándulás utolsó napján az eredeti terv helyett – Márton Áron emléke előtt tisztelegve – a Maros mentén utaztunk haza. Elsőként a segesvári Petőfi-emlékhelynél álltunk meg, majd Gyulafehérvárra utaztunk. Itt a székesegyházat kerestük fel, ahol Hunyadi János, valamint az erdélyi fejedelmek sírjánál tisztelegtünk. Közösen imádkoztunk az itt nyugvó „ember feletti ember" sírjánál (így nevezte őt, pappá szentelő püspökét a gyimesközéplaki Berszán Lajos atya számunkra tartott előadásában a kirándulás gyimesi napján). Ezt követően a várban rövid szabadprogramra nyílt lehetőség, majd tovább utaztunk. Aradon

a vesztőhelynél emlékeztünk meg az 1849-es megtorlás vértanú tábornokairól.

Este fáradtan, de nagyon sok élménnyel gazdagodva tértünk haza.

Veszelovszki Balázs
osztályfőnök

Zarándoktábor

Az idei év nyarán, július 14-én 13 fővel indultunk útnak a Márianosztra–Mátraverebély-Szentkút 129 kilométeres gyalogos zarándokúton.

Az egy hetes Zarándoktábor programja szerint az első nap délutánján egyénileg érkeztünk meg Márianosztrára, ahová egyébként a tavalyi utunk vezetett. A pálos atyák akkor fogadtak minket, most utunkra bocsátottak.

Az esi ima és közös mise után „edzésként" felgyalogoltunk a kálváriadombra, majd igyekeztünk minél hamarabb nyugovóra térni a helyi iskola tornatermében, hogy felkészüljünk a komoly fizikai megpróbáltatásokra.

A második napunk volt az első, bevezető, mindössze 24 km-es gyalogút Kóspallagon és Királyréten át Nógrádba. A nap témája a Szabadság és szabadulás volt. A csendszakaszon azon töprengtünk, mit jelenthet a fizikai szabadság melletti rabság, vagy a fizikai rabságban a lelki szabadság. Mi az, ami

megkötöz, és tudunk-e Istenben szabadok lenni, vagy „Isten rabjai" vagyunk? A harmadik napon Diósjenőn és Nagyoroszin át jutottunk el Horpácsra, miközben a Teremtés, dicséret és hála gondolatai foglalkoztattak bennünket. A nyári nagy szárazságnak „köszönhetően" igen porosak és piszkosak lettünk, én magam egy darázscsípéssel és egy nagy vízhólyaggal „gazdagodtam" még. Este a megosztó körben irányított beszélgetést folytattunk a természeti csapásokról, Szent Ferenc és a természet kapcsolatáról, hiszen a ferencesek útját jártuk. A következő napon Szügyig jutottunk el. A sivatagi melegben a Kincsem és kordám téma kapcsán összegyűjtöttük egymás jó tulajdonságait, melyeket este nyilvánosságra hoztunk. Engem itt már gyötörtek a vízhólyagok a lábamon, de sikerült megoldanom, hogy tovább tudjak menni. Másnap Szécsényig, a ferences kolostorig jutottunk, a Kinn a farkas, benn a farkas témában. A csendszakaszban egy őzzel találkoztam személyesen. Ritka élmény. Végső célunkhoz, Mátraverebély-Szentkúra a 6. napon érkeztünk. Témánk a Bátorság volt, melyet gyakorlatban is próbára kellett tennünk, mert a cél előtt alaposan elnéztük az utat, és szétszakadoztunk. Jó időbe telt, míg megtaláltuk egymást, és már majdnem sötétedésre értünk célba. Az esti imánál már mindenki olyan fáradt volt, hogy alig tudta nyitva tartani a szemét. Másnap délelőtt megismertettek bennünket a nemzeti kegyhellyel, és meghallgathattuk egy fiatal novícius hivatásának történetét.

Összefoglalásként szólnom kell arról, hogy már egy összeszokott csapatunk volt egy-két új taggal, akik könnyen alkalmazkodtak hozzánk. A létszám egy ilyen

fizikai-lelki túrához éppen ideális. Nagyon kevés diák hajlandó bevállalni ezt a programot, mert talán félnek, hogy „túlságosan vallásos” megmozdulásról van szó, de mindenkit biztosíthatok, hogy ez nem „valós veszély.” A lényeg a külső és belső utak összhangja, és ahogyan a logó is mutatja, az én és a Te találkozása a cél a krisztusi lelkiségben.

Holczmann-né dr. Fehér Ildikó

Drótszamáron a „magyar tenger” körül

2022. augusztus 14–18.

Augusztus 14-én, vasárnap délután a gimnázium alagsorában gyülekeztünk. Mindenki betolta jól megrakott kerékpárját, hogy ellenőrizzük azok műszaki

állapotát. A következő program volt, hogy meghallgattuk, illetve egy prezentáció formájában megtekintettük a balesetvédelmi oktatást. Rendeltünk tíz pizzát, amiből kiadóssága folytán még másnapra is maradt. Zuhanyozás után csapatépítő társasjátékokat játszottunk. Tudtuk, hogy fárasztó nap elé nézünk, ezért mindenki elnyugodott a Szent Margit terembe cipelt tornamatracokon.

Másnap, hétfőn Nagyboldogasszony ünnepe volt. A Szent Imre-templomban misét hallgattunk, és Lőrinc atya külön megáldott minket azt gondolván, hogy zarándokok vagyunk. Innen egyenesen a Déli pályaudvarra kerekeztünk, hogy elérjük a 9:30-as Vízipók Interrégió vonatot, mely Balatonalmádiba röpítette a népet. A túra során mindvégig forró, száraz idő volt, és a Balatonban igen

alacsony vízállás fogadott minket. Első nap 63 km-t kellett menni, és ide esett az akarattyai emelkedő, így nem jutott idő fürdőzésre. Viszont a balatonszemesi plébániakert remek sátorhelyekkel, kulturált konyhával és mosdókkal várt bennünket.

A következő napi táv ismét meghaladta a 60 km-t. Tízóraizni, azaz finom, hideg szilvát enni megálltunk Fonyódligeten, a Lobmayer-nyaralóban. Ebédelni a balatonmáriafürdői Turul étterembe ültünk. Voltak, akik óvatlanul a napon hagyták a bringájukat. Meglehet, emiatt kaptunk nem sokkal később egy nehezen javítható, hasadásos defektet. Ezen a napon már fürödhettünk is Balatongyörökön. A strandról estefelé értünk az erdőszéli Béla-pihenőhöz, ahol egy kis erdei focipályán vertünk sátrat. A naposok, mint általában most is, finom vacsorát készítettek (májkrémes kenyerek, majonéz, zöldség, szilva).

Szerda reggel újra összeszedtük sátrainkat, hogy leguruljunk a balatongyöröki közösségi ház kertjéig. Itt már elég éhesek voltunk, hogy mindent megegyünk,

amit a boltban vettünk, de tejért még beszaladtunk újra. Evés után már elmúlt a morcosságunk, tovább gurultunk a Badacsony irányába. Erre a napra csupán 36 km volt előirányozva. Az volt a terv, hogy nem megyünk fel a hegy oldalában vezetett kerékpárútra (Római út), hanem lent közlekedünk a 71-es úton, így viszont jobb lesz, ha kettéválunk, hogy az autóknak ne kelljen túl hosszú menetoszlopot előzni. Ennek az lett a következménye, hogy a második csapat mégis felment a hegyre egy buta kommunikációs hiba miatt. Ez jó lecke volt, ezért a későbbiekben pontosabban megbeszéltük az útiterveket. Badacsonylábdihegyen strandoltunk, látogatóközpontot néztünk meg, és lehetett hamburgerezni. Szállást Popovics nagyapa adott nekünk a kővágóörsi apartmanjában. Ezen kívül ingyen megvacsoráztatott az éttermében is (rántott hús, hasábburgonya). Vacsora után elsétáltunk a kőtengerhez.

Az utolsó napra még mindig hátramaradt 52 km. Jó volt legurulni Kővágóörsről, azonban a lemaradók ismét más útra tévedtek. Lassan haladtunk, így már megint nem fürödhettünk. Viszont Almádiban a Dalos család szeretettel várt minket a kertjében, hogy jóllakassanak bográcsban főtt paprikás krumplival, amit hálásan köszönünk nekik. Elértük a vonatunkat, és élményekben gazdagodva, meglehetősen kifáradva tértünk haza.

Lobmayer András

Gondolatok

Gabi nővér és Áron halálára

Néhány napja, az egyik vacsorán J. I. tanár úr,
– nekem csak Pista bátyám – mesélte el ezt.
Olyannyira kedves és igaz a történet,
hogy egy másik rendtárs szerint
novellát kellene belőle írni.
Talán majd valaki.
De a történet elgondolkodtató.

Nem túl rég J. I. tanár úr vendégségben volt.
Öregdiák család, apa, anya, gyerekek.
És a kiskamasz, legkisebb fiú őszinte és
vigasztalhatatlan bánatával
szinte tönkretette az egész vacsorát.
Elveszett a korcsolya,
a szülinapi korcsolya,
és már kereste égen földön, és nem találta,
és újra kereste, és újra nem találta.

A gyerek gyerek volt, szipogott, kínlódott,
nyugtalankodott.
Sós lett az arca,

sós a vacsora is.

Kínos lett a vacsora,

kínos a beszélgetés is.

És akkor J. I. tanár úr,

görnyedten Corvin-lánctól, Széchenyi-díjtól,

de leginkább az élettől,

vacsora helyett nekilátott a kiskamasszal együtt

keresni a korcsolyát.

Szobában, padláson, kamrában, emlékekben és feledésekben.

Föltúrtak mindent újra,

keresték mindenhol, néha vidáman, néha búslakodva,

néha egy reményteli hely után csalódva.

Mindhiába.

Kihűlt a vacsora, kihűlt a beszélgetés,

szomorkásan váltak el.

Mégis másnap, ez az öregdiák,

a menthetetlenül szomorú kiskamasz tehetetlen édesapja,

ez az öregdiák váratlanul felhívta J. I. tanár urat.

Felhívta, és hálásan köszönte meg, hogy a gyermek boldog.

Nem. A korcsolya nem lett meg. A vacsora is kihűlt.

De a fia boldog volt.

Boldog, merthogy azzal az öreg,

hajlotthátú papbácsival együtt kereshette

az elveszett korcsolyát.

Igen. Az valami nagyon nagy dolog volt.

És a végére neki többet ért,

mint az egész korcsolya.

Az öreg papbácsi, akire így,

keresés alatt, után rátalált.

Mindannyian keresünk.

És észre sem vesszük,

hogy amit-akit keresünk,

az ott segít keresni minket.

Bennünket és Őt magát.

Asztal, szék, ágy, élet alatt.

Nyugtalan a szívünk, míg rá nem találunk.

És most így, érthetetlenül hirtelen,
külön-külön ketten is rátaláltak arra,
akivel együtt kerestek,
akit együtt kerestek.

És most hisszük, boldogok,
és megnyugodott a szívük

Vízhányó Zsolt

Lobmayer András igazgatóhelyettes beszéde a szalagavató ünnepségen 2021. november 20.

Köszöntöm a fenntartó képviseletében jelen lévő Alfonza nővért, szeretett végzős tanítványainkat, a tanár kollégákat, a kedves ünneplő családokat, barátokat!

Nekem jutott az a megtisztelő feladat, hogy az első olyan iskolai ünnepségeken mondhatok beszédet, amelyeket az új Szent Gellért tornacsarnokban tarthatunk. A csarnokot már a tavalyi tanévben is használatba vehettük, ám a járvány miatt csak a kisgimnazisták testnevelésórái zajlottak benne, mialatt ti, kedves végzősök, az online oktatást szenvedtétek. Szalagavatókat egy évvel ezelőtt tilos volt tartani, csak egy-egy ballagó osztály részvételével rendezhettünk februárban szalagtűzést a kápolnában.

Nagy öröm mindannyiunknak, hogy ilyen szép környezetben ünnepelhetünk benneteket. Görbe László igazgató úr mondta mindig, hogy az értelmiséget

palotában kell nevelni, és ennek megfelelően szépítette iskolánkat, de azt talán ő sem gondolta, hogy nemsokára olyan csarnokunk lesz, amely éppen tegnap nyerte el a Fővárosi Önkormányzat és a Budapesti Építész Kamara nívódíját, és egy másik megmérettetésen, a Média Építészeti Díja versenyen is a finalisták között van. A Szent Gellért tornacsarnok létrejöttét ez úton is köszönjük a támogatást nyújtó magyar államnak, a tervező Építész Stúdiónak, a kivitelező Laterex Építő Zrt.-nek, a fenntartó rendnek és nem utolsósorban Vízhányó Zsolt igazgató úrnak, aki vigyázó szemeit mindvégig az építkezésen tartotta, és folyamatosan tájékoztatott bennünket a csarnok-blogon keresztül.

Kedves Fiatalok! Ti vagytok a jövő értelmisége, és számítunk arra, hogy a Szent Margit Gimnázium igényes szellemi és épített környezete úgy hat majd rátok, hogy ti is igényesek legyetek a munkátokban.

Ahogy most itt álltok a terem közepén katonás sorban, látva titeket eszembe jutnak bizonyos internetes mémek a következő felirattal: „Nem baj, ha kilógsz

a sorból. Lehet, hogy a sorral van a probléma." Ez nagyon jó mondat, csak az a fontos, hogy jó értelemben, és ne valamilyen deviancia miatt lógjunk ki a sorból. Olyan jó hallani érettségi találkozókon, amikor valaki megosztja az osztálytársaival, hogy az egyetemen, főiskolán, vagy később a munkahelyén a többséggel szemben képviselte a keresztény értékeket. Mert amikor elhagyjuk Alma Materünk jótékony burkát, meg fogjuk tapasztalni, hogy milyen kevesen vannak azok, akik ezek szerint élnek. Ha csak a tízparancsolat betartását nézzük, már akkor elgondolkodtató, hogy merre tart a világ.

Nehéz hónapok állnak előttetek. A jövőtöket érintő, felelős döntéseket fogtok hozni, el kell mélyülnötök az érettségi és felvételi rendszerben, és végül sok tanulás után érettségit tesztek. Az, hogy idáig eljutottatok, nagymértékben köszönhető tanáraitoknak, különösen az osztályfőnökötöknek, aki – hála Istennek – mindvégig mellettetek lehetett és lesz is.

Kedves Vendégeink! Az osztály fáradságot nem kímélve, hónapokon keresztül készült a mai szereplésre, és mindamellett igyekezett megfelelni az iskola fokozódó elvárásainak is. A szalagtűzés szép ceremóniája után majd fogadjuk sok szeretettel és tapssal munkájuk eredményét, a táncprodukciókat. Mindannyiuknak kívánok jó szórakozást. Isten áldja meg a végzős diákokat, hogy jó egészségben jussanak el az érettségiig, és elérjék kitűzött céljaikat!

Lobmayer András

Advent

Adventus Domini. Az Úr eljövetele.

Ha az Úr nem lenne közöttünk.

Jajj, ha az Úr nem lenne köztünk,
olyanok lennénk,
mint egy osztálynyi gyerek a tanórán,
ahová nem érkezett meg a tanár,
ahol káoszt vezényel egy idegen karmester.

Olyanok, mint a folyosókon a csocsóasztalok,
felfűzve sorban, és mozognánk
a bábuk mozdulatlan magatehetetlenségével
valami ördögi játékos kénye-kedvére.

Olyanok, mint az orgonasípok,
melyeket a mester hiába hangolt be,
valaki hamisan fújna,
mert tisztán sohasem játszik.

De az Úr mindig jön, és mindig itt van.

És csillogó szemekkel figyelhetünk
szent tanítására.

Együtt és külön
szabadon játszhatunk és küzdhetünk az ellenség ellen.

És hibátlan szólamok szólalhatnak meg
rajtunk és bennünk
az Isten dicsőségére.

Kérjük az Urat, hogy legyen velünk.

Vízhányó Zsolt

„Vesd el kétséged…”

A magyar nyelv- és irodalmi munkaközösség műfordító pályázatot írt ki a 2021–2022. tanévben. A feladat Emily Brontë Sympathy című versének művészi igényű átültetése volt anyanyelvünkre. A győztes Dénes Barnabás 12.d osztályos tanuló lett, akinek pályaművét közreadjuk.

Emily Brontë : Sympathy

There should be no despair for you
While nightly stars are burning;
While evening pours its silent dew,
And sunshine gilds the morning.
There should be no despair—though tears
May flow down like a river:
Are not the best beloved of years
Around your heart for ever?

They weep, you weep, it must be so;
Winds sigh as you are sighing,
And winter sheds its grief in snow
Where Autumn's leaves are lying:
Yet, these revive, and from their fate

Emily Brontë : Szimpátia

Vesd el kétség gondolatát
Míg fény borítja eget;
Míg alkony önti harmatát,
S napsugár arany reggelt.
Vesd el kétséged – bár könnyek
Tán folyóként hullhatnak,
Szívedben kedves évek
Soha nem múlhatnak?

Veled sírnak, biztos így van;
Szellők veled sóhajtnak,
Fagy csípte gyász-koporsóban
Ősz rügyek nem hajtanak:
Mégis, feltámadnak, sorsod

Your fate cannot be parted:

Then, journey on, if not elate,

Still, NEVER broken-hearted!

Sorsukkal osztozik: de

Utad vár, ha rossz is sorod

Nem töri meg szívedet!

Dénes Barnabás fordítása

Okulásul

Áll a gyerek az ajtóban. Ha a titkárnő nem néz le, talán észre sem veszi.

Majd az nagy levegőt véve előretrappol a pultig, határozottan, de azért imbolyogva kicsit a hátáracsatolt teknőspáncélszerű hátizsák alatt.

– Mit akarsz, Szívem?

– Szeretnék holnap iskolába jönni!

– Miért? Ki nem engedi?

– Az igazgató úr.

A tanárnő hátrább lép.

– Csak nem kovidos vagy?!

– Neem. – botránkozik meg a gyerek.

Majd dől belőle a panasz.

– Aztmondtahogyholnapmatematikaversenylesz, éscsakháromnegy...

Egy pillanatra átsuhan benne, hogy osztálytársainak komoly gondot okoz az átváltás, hát átváltja inkább ő:

– Tizenhárom óra negyvenöt percre jöhetek.

– És ennek nem örülsz, Aranyom? Ennyire szeretsz tanulni?

– Hát – bújik ki a gyerekből a gyerek, – igen is meg nem is.

A tanárnő is rafinált magyar szakos: a gyerek matekversenyre jön, ő pedig magyaros, úgyhogy oszt és szoroz, és nem firtatja tovább a kérdést.

– Akkor tudod mit? Gyere iskolába. Majd én megbeszélem az igazgató úrral.

A gyerek ránéz a tanárnőre, méregeti, kétségek futnak át csöpp agyán, de aztán az anyáskodó tekintet megnyugtatja.

– Jó.

Majd kifordul, és köszönés nélkül, elindul haza, hogy aztán holnap újra jöhessen. Már nem is hallja a tanárnő „Szervusz, aztán jó legyél!"-jét, megy, hogy holnap újra jöhessen.

Iskolába.

Tanulni.

Tanulni.

Iskolába.

Vízhányó Zsolt

Veszelovszki Balázs: Hasonlóságok és különbségek egy vidéki és egy fővárosi zárda internálásakor

Tavaly emlékeztünk a szerzetesek elhurcolásának és a szerzetesrendek – a köznyelvben csak „feloszlatásnak" nevezett – működési engedélye megvonásának 70. évfordulójára. Országszerte – a járványhelyzet lehetőségeinek figyelembevételével – megemlékeztek a még élő, egyre fogyatkozó rendtagok és az utókor az eseményről. Tanulmányomban a budapesti Szent Margit Gimnázium nővéreinek és a salgótarjáni ferences rendház tagjainak internálását vázolom fel, bemutatva a hasonlóságokat és a különbségeket a két esemény folyamatában.

A Horthy-korszakban, a „katolikus reneszánsz" során az új országhatárok mögé kényszerült magyarság lelki megújuláson ment keresztül. Ennek eredménye volt, hogy a katolikus egyház, kiheverve a háború végi időszak szenvedéseit és a trianoni országcsonkítás problémáit , újra megerősödött, társadalmi szerepvállalása pedig kiszélesedett. Jó példa erre a tárgyalt két rendház is: egyikük, az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Rendje (röviden: Megváltós Nővérek) az oktatásban, míg a Kapisztrán Szent János Ferences Rendtartomány új rendháza és plébániája, a salgótarjáni Szent József Plébánia a munkáspasztorálásban vett részt.

A Megváltós Nővérek rendjét Eppinger Erzsébet (1814–1867), rendi nevén: Mária Alfonza anya alapította 1849-ben Niederbronban, Strassbourg közelében, Elzászban . Magyarországi letelepedésük 1863-ban történt, amikor is Simor János (1813–1891) győri püspök, a későbbi hercegprímás meghívta őket hazánkba.

Sopronban telepedtek le, összesen 32 intézményük jött létre a történelmi Magyarországon . Budapesti iskolájuk, a Szent Margit Intézet 1920-ban létesült, a ma is álló impozáns épületet 1930-ban építették fel dr. Fábián Gáspár (1885–1953) építész tervei szerint. Az itt zajló nevelés-oktatás, a pedagógiai munka az egyik legmodernebb volt a Horthy-korszakban Magyarországon .

A salgótarjáni ferencesek városi letelepedése a hívő közösség kezdeményezésére történt, de nagy szerepe volt ebben az itt működő Rimamurány-Salgótarján Vasmű Rt. (röviden: „Rima") vezetőségének is. A város akkor egyetlen plébániájának (ami a csonka Rozsnyói Egyházmegye magyarországi részén feküdt) városi és városon kívüli területét több, kisebb filiára osztották. A ferencesek 1932-ben érkeztek, még abban az évben birtokba vették rendházukat, melyhez 1936-ban templom is épült, mindkettő modern, art deco stílusban a helyi Szontagh Pál (1899–1986) építész tervei szerint. A ferencesek a pasztorálás jegyében aktívan bekapcsolódtak a városi társadalmi életbe (pl.: az 1938-as Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust megelőző Katolikus Napok szervezése 1937-ben, az Aranyvonat érkezése és a Szent Jobb fogadása 1939-ben, illetve a városi Kálvária felszentelése 1943-ban, hogy csak néhány példát említsek), a rendház ellátásáról a „Rima" és a plébánia hívő közössége gondoskodott.

Mindkét közösség megszenvedte a háborút, és megérezte az új idők jeleit is. A második világháború utáni korszakban egyháztörténeti szempontból fontos választóvonalat jelent az 1948-as év, amelyet az egyházak elleni támadássorozatban is nevezhetünk „a fordulat évének" .

Bár már nem sokkal a világháború befejezése után szűkült az egyházak tere,

fokozatosan fosztották meg őket vagyonuktól és lehetőségeiktől, az igazán nagy változás 1948 nyarán, helyesebben a tanév végén történt meg.

Az 1948-at megelőző időszak megpróbáltatásai és egyházellenes tevékenységei közül kiemelendő az egyházi birtokok helyzete, amely során „a katolikus egyház 862 ezer holdnyi birtokából 765 ezret" elvesznek mindenféle kárpótlás nélkül. Szintén jelentős lépés volt az egyházhoz köthető szervezetek feloszlatása, így például a Magyar Cserkészszövetség vagy a KALOT (Katolikus Agrárifjúsági Legényegyletek Országos Testülete) megszüntetése és „ezerötszáz más ifjúsági és társadalmi szervezet feloszlatása", valamint a sajtó korlátozása és a hitoktatás fakultatívvá tételének 1947-es kísérlete is .

Az oktatást is végző rendeket a legnagyobb csapás akkor érte, amikor államosították az iskolákat. Ebben az időszakban, vagyis 1947–48-ban „az általános iskoláknak 63, a középiskoláknak 49, az óvónőképzőknek 60 s a tanítóképzőknek 74 százalékát a felekezetek, elsősorban a katolikus egyház tartotta fenn".

Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Rendjétől elvették a közel három évtizede működő Szent Margit Intézet épületét. A rendházuk ugyan megmaradhatott, de fizikailag is elkülönítették őket az épületben a diákoktól, az oktatói-nevelői munkájukban gátolták őket, számtalan inzultus közepette élték mindennapjaikat.

Egy volt növendék így emlékezett erre az időszakra: „A nővérek még az épületben maradhattak, de az itt tovább működő Állami Szent Margit Gimnáziumban nem vállalhattak tanítást, de volt még hitoktatás. A III. emeleti folyosón volt a

kollégium és a nővérek lakása, ez folyosói szekrényekkel keresztben volt elzárva. (A leányok a nehéz szekrények eltolásával titokban találkozhattak a nővérekkel.)"

Az egyház elleni fellépést a vidéki munkásvárosban a helyi vezetők párthű emberekre történő cseréjével az államhatalom is segítette. A salgótarjáni ferences közösség tere fokozatosan szűkült, anyagi javaiktól – melyeket korábban az ő letelepedésükben is szerepet játszó Rimamurány-Salgótarján Vasmű Rt. biztosított – megfosztották őket, rendezvényeiket korlátozták, a velük kapcsolatban álló munkásokat, gyári vezetőket otthonaikból kirakták, állásukból elbocsátották . „Az Egyház körmeneteit, a Mária-napokat, a katolikus gyűléseket, köztük a katolikus szülőkét betiltották. Az általános betiltás előtt is mindenféle eszközökkel akadályozták." – írják a Historia Domus lapjain ezekben az időkben. Az iskolák államosítása ellen tiltakozó diákokon megtorolták a véleménynyilvánítást. A ferences ifjúsági közösségek tagjait az iskolában, az egyházközségi képviselőtestület tagjait a munkahelyükön zaklatták.

Az egyházi iskolák államosításakor megrendezett pócspetri ügy és az ezzel kapcsolatos koncepciós per, majd Mindszenty bíboros 1948. december 26-i letartóztatása és szintén hamis pere már előrevetítette a fokozódó egyházellenesség egyre gyorsuló sebességét. Az internáláshoz vezető időszak az 1948 ősze és 1950 nyara közötti másfél év, mely során a margitos közösség nővérei korlátozásokkal élhettek rendházukban. A kisebb létszámú ferences közösség is folyamatos zaklatások között és egyre szűkülő térben végezte munkáját.

Már 1950 elején érezték a bajt, amit 1950. május 13-án a városi régi plébániai

épületének kiürítése tetőzött be. A városban működő két plébániát az államhatalom erőszakkal egyesítette a ferences rendházba azzal az indokkal, hogy a Főplébánia épületébe az Államvédelmi Hatóság 150 rendőre érkezik. Mintegy másfél óra alatt felpakolták a négy ott élő papot, és a ferences rendházba vitték őket. A városban ennek híre ment, és bármennyire is próbálta az államhatalom megszervezni a propagandát (elhíresztelve azt, hogy a papok önként költöztek össze), ez nem vezetett célra. Az egész város mély megdöbbenéssel figyelte az eseményeket .

Néhány hét múlva Révai József (1898–1959), a párt egyik fő ideológusa, az MDP Központi Vezetőségének június 1-ei ülésén beszélt a szerzetesrendek és az állam viszonyáról, valamint megkérdőjelezte a szerzetesrendek létjogosultságát is. Előadására és az általa feltett kérdésre volt válasz a párt határozata: „a szerzetesrendek feleslegessé váltak, és ők képezik a klerikális reakció agitátor apparátusát".

Az MDP ülésén elhangzott szavait a Szabad Nép is közölte. Így immáron a szűkebb körön, a párt tagjain túl nyíltan is harcot hirdetett a szerzetesrendek ellen. Az 1950. június 6-án megjelent írás így fogalmaz: „A klerikális reakció tömegagitációjának legfontosabb szervezetei a különféle férfi és női szerzetesrendek. Magyarországon 23 férfi szerzetesrend van 2 582 taggal és 40 apácarend 8 956 taggal, összesen tehát 63 rend 11 538 taggal. Ezek a szerzetesrendek a régi rendszerben hatalmas földbirtokkal rendelkeztek, a feudális nagybirtokos osztályhoz tartoztak. Földbirtokaikat a népi demokrácia a dolgozó parasztság között osztotta fel, de a rendházaikat, zárdáikat,

kolostoraikat meghagyta. Felmerül a kérdés: fenntartható-e ez a helyzet a népi demokráciában".

Elkezdődött tehát a legvégső harc, az állam és az egyház közötti több éves, egyre mélyülő konfliktus záró állomása. A hatalom a szerzeteseket 1950. június 7-től kezdődően az ÁVH irányításával a rendházakból internálta, először „a határsávból, majd az ország többi részéből is több hullámban embertelen módon".

A nővéreket 1950. június 18-án éjjel hurcolták el az intézetből. Mint ahogyan a korabeli szemtanúk leírják: „Már napokkal előbb látni vélték a nővérek a Villányi úton a ponyvákkal letakart teherautókat. Más rendházakból már vittek el szerzeteseket. A tény biztos volt, de a nap még bizonytalan. Napokkal előbb a kápolnából az Oltáriszentséget átvitték a [közelben lévő Szent Imre] plébániára. Két cibórium maradt csak ott."

Tehát hallották az elhurcolás hírét korábban is, összecsomagolva várták az internálást. Így beszélték el az akkor élő nővérek az elhurcolás estéjét: „Mindenki összecsomagolta a legszükségesebb holmiját, iratait, civil ruhát és fehérneműt. A portásnővért Margit nővér utasította, hogy vész esetén a megbeszélt riadócsengetést adja le, melyet az egész házban lehet majd hallani. Délután a nővérek elmentek a Jézus Szíve templomba és körmeneten vettek részt. Este a fél 7 órai vacsora után a recreatioban teljesen nyugodt volt a hangulat, mintha reménykedtek volna, hogy amit várnak, nem történik meg. Pedig egy kívülálló valaki, jóakaró, figyelmeztette őket, ez az éjszaka lesz az. De mindenki lefeküdt és aludt, mikor kevéssel éjfél után belehasított az éjszakába a portásnővér

tá-tá-tá-tá riadója.".

A riadóra itt is éjfélkor került tehát sor, mint a vidéki rendház esetében. A visszaemlékezésben így szerepelnek a további események: „A főnöknő Margit nővér azonnal a portán volt, de az ajtót nem engedte kinyitni, mondván: »Ide nem jöhetnek be éjnek idején, sem máskor, itt clausura van. Maguk fegyverrel jönnek védtelen apácák ellen?«; »Nekünk parancsunk van!« és az ajtót betörték. Akkorra már az egész épületet is körülvették a rendőrök. Felrohantak a harmadik emeletre, onnan a mansardra, mindenhova dörömbölve benyitottak és kiadták a parancsot: »Tíz perc alatt legyenek lenn a portán valamennyien, csak egész kis csomagot hozhatnak magukkal!«."

A mintegy ötven nővért teherautóra pakolták és Mezőkövesdre internálták, ott magukra hagyták őket: „[n]éhány nap múlva civilbe öltöztek, Margit [rendfőnök] nővér mindenkinek adott 300 forintot, s valamennyien elszéledtek."

A salgótarjáni ferences közösség tagjaira minden előjel és utalás nélkül, 1950. július 31-én éjszaka törtek rá. Így emlékezett az eseményre Buczkó Atanáz (1915–2011) atya: „Nem tudtuk, mi lesz velünk. Egyesek szerint a Szovjetunióba akartak vinni. 1950. augusztus 1-jén éjjel fél egykor leponyvázott teherautóval megjelentek az ávósok géppisztolyokkal felfegyverkezve. Az épületet körülvették, hogy senki ne zavarja őket. Az egyik ávós bejött és bejelentette, hogy itt kell hagynunk a zárdát. Megnézte a csomagomat, felturkálta, hogy nincs-e benne pisztoly vagy aranykehely. Nem volt, de talált benne egy Szentírást. Inkább egy orosz szótárt vinne magával, annak nagyobb hasznát venné, mondta."

A rendházban a személyes tárgyaikat is otthagyták, a templomi berendezéssel

nem foglalkoztak, lakóterük már amúgy is szűkös volt, hiszen a főplébánia papsága is itt lakott. A források eltérőek arra vonatkozóan, hogy összesen hány ferencest vittek el a rendházból. Az írott forrásokban 4 szerzetesről találunk feljegyzést, a szemtanúk további 4 szerzetes elhurcolását is megemlítik . A szerzeteseket Jászberénybe szállították, ahol a ferences rendházban tartották őket fogva.

Az internálás kapcsán fontos megnéznünk a két helyszín választását. Mindkettő az államhatalom részéről tudatosan választott helyszín volt. A nővéreket azért szállították Mezőkövesdre, mert ott korábban egyházi iskolájuk működött, az úgynevezett „zárdaiskola" . Itt aztán – mint a korabeli szemtanúk mondták – elengedték őket, és a családhoz utazva keresték a folytatási lehetőségeket. A helyi vallásos emberek a rövid ott-tartózkodás alatt is segítették a nővéreket. A ferences szerzetesek gyűjtőtábora Jászberény volt, ahol rendházuk is működött. Az itt élők nem tudtak az internálásról, váratlanul érte őket a többi rendházból érkező ferences szerzetes. Mint azt a szemtanúk elmondásaiból tudjuk, ez valódi tábor volt, saját napirenddel, őrséggel, magán hordozva a börtön jellegét (értve ezalatt például a látogatók fogadását).

A jászberényi internálótáborról írja Besenyi Vendel (sz. 1942) tanulmányában:„Az internálótábor rendőri őrizet alatt állt, Buczkó Atanáz visszaemlékezése szerint mintegy 8-10 rendőr tartózkodott a kerítésen belül. A helyben lakó szerzetesek kijárhattak a városba, míg a többiek, az idehozottak nem. Július 4-e után szinte minden éjjel éjfél körül megszólalt a convent csengő és le kellett menni az ebédlőbe létszámellenőrzésre. […] A rendőrség sokszor zaklatta és fenyegette

őket, egyéni kihallgatások is voltak. Ezeken a rendszer dicséretére és arra akarták rávenni őket, hogy lépjenek ki a rendből. Szabadulást, a tábor elhagyását, sőt elhelyezkedési segítséget is kilátásba helyeztek részükre."

Látható, hogy az internálásoknak vannak közös vonásai, de van több különbözőség is, ami elsősorban nem a szerzetesközösség nagysága miatt történhetett így.

A nővérek – mint írtam – látták az előkészületeket és fel tudtak készülni rá, olyan értelemben is, hogy a szakrális tárgyakat, személyes értékeket, kápolnai berendezéseket is megmenthették. A salgótarjániakra is éjjel törtek rá, csakúgy, mint a nővérekre, de ők akkor csomagoltak össze, az ÁVH-sok előtt, így számos ilyen jellegű érték maradt utánuk, például szakrális tárgyak vagy személyes tárgyak is, melyek közül több az internálást követő évtizedekben elkallódhatott. Elbeszélőink felidézik: a budapestieknek 10 percük maradt az összepakolásra, míg a vidékieknek 30 percet adtak, majd megkezdődött fizikailag is az elhurcolás. Közös vonás, hogy mindkét elhurcolás éjfél után nem sokkal történt, és az Államvédelmi Hatóság emberei végezték. Míg azonban a Szent Margit Intézetet az ÁVH-s emberek vették teljesen körül, addig a salgótarjáni ferences kolostornál vérebeket is vittek magukkal az ÁVH-sok (pedig ez jóval kevesebb számú szerzetest érintett). Mindkét kolostor környékén lakóházak is voltak, tehát szemtanúk is láthatták az eseményeket.

Az internálás helyszíne is más: a nővéreket Mezőkövesdre szállították, a ferences atyákat pedig Jászberénybe. Fontos azt is kiemelni, hogy a nővéreket itt magukra hagyták (elengedték), míg a ferences szerzetesek csak szeptemberben mehettek

el, addig embertelen körülmények között tartották őket az internálótáborban. Felmerül a kérdés: mi lehetett az oka a különbségtételnek? Miért engedhették őket ott szabadon, amikor más női szerzetesrendek esetében is működtettek tábort (pl.: Máriabesnyőn, a Salvator Nővérek rendházában)?

Az államhatalom a szerzetesrendek felszámolását az egyre fokozódó megpróbáltatásokon, az anyagi lehetőségek folyamatos megvonásán, az iskolák államosításán és a működési terük szűkítésén túl az ideológiai vonalon, a propaganda útján is erősítette. Az 1950 nyarán történt internálások mindezeket tovább fokozták. Az államhatalomnak a szerzetesek internálásával az volt a célja, hogy nyomást gyakoroljon az egyházra a megegyezés tekintetében . Ez meg is történt, néhány hónappal az internálásokat követően . Ekkor nyílt csak meg a jászberényi gyűjtőtábor kapuja az ott lévő szerzetesek előtt.

A szerzetesközösségek felszámolása az első hullámban a déli határsávban működő rendházakkal kezdődött, majd – mikor már az ország egész területére kiterjedt az internálás – a budapestiek, valamivel később pedig a vidéki rendházak következtek. Pártutasítást jelentettek Révai József idézett sorai, amelyhez partnert, helyi szintű végrehajtót jelentettek a salgótarjáni közösség tekintetében a helyi gyárak és a helyi pártvezetés tagjai is.

Az internálások megszűnése után, a nyár folyamán zajló tárgyalások és az augusztus 30-án létrejött megegyezés nyomán 1950 szeptemberétől kevesebb egyházi iskola működhetett Magyarországon, mint az 1948-as államosítás előtt. Mint azt az Elnöki Tanács 1950. évi 34. sz. rendelete is megfogalmazta: „a megszűnt rendek tagjai három hónapon belül kötelesek voltak elhagyni

rendházaikat". Szabályozták a szerzetespapok világi papként való szolgálatát, sokaknak civil munkát kellett vállalnia , és a nővérek is világi munkatársként élték tovább életüket. A megpróbáltatások egy része a megegyezéssel lezárult, és következett egy másik, szintén megpróbáltatásokkal teli időszak, amely az 1989-es rendszerváltozásig tartott.

Bibliográfia

- Besenyi, 2002: Besenyi Vendel: Egyházi internálótábor 1950-ben Jászberényben. In: Jászsági évkönyv. Jászsági Évkönyv Alapítvány, Jászberény, 2002.
- Borsodi, 2000: Borsodi Csaba: A szerzetesrendek feloszlatása, működési engedélyük megvonása 1950 nyarán. In: Magyar Egyháztörténeti Vázlatok, 2000.
- Fejérdy, 2020: dr. Fejérdy András: „Itt a döntés egyoldalúan történik" – az 1950-es megállapodás és a szerzetesrendek működési engedélyének megvonása. MTA Bölcsészettudományi Kutatóközpont : 2020. https://btk.mta.hu/ismerettar/evfordulok/1559-itt-a-dontes-egyoldaluan-tortenik-az-1950-es-megallapodas-es-a-szerzetesrendek-mukodesi-engedelyenek-megvonasa (2021. április 20.)
- Gergely, 1990: Gergely Jenő: Az 1950-es egyezmény. A szerzetesrendek feloszlatása Magyarországon. Vigília Kiadó, Budapest, 1990.
- Harc a klerikális reakció ellen. In: Szabad Nép, VIII. évfolyam, 129. szám, 1950. június 6.
- Historia Domus Salgótarján 1932-1950. (kézirat) Magyar Ferences Könyvtár és Levéltár, Budapest
- Kárpát, 2000: Kárpát M. Relindisz SSND: A szerzetesrendek feloszlatása Magyarországon. In: Keresztény Szó. XI. évf. 6. szám, 2000. június
- Kovács, 2003: Kovács Éva: „Megegyezés" az iskolák ügyében. In: Történelmi Szemle, XLV. évfolyam, 2003, 3-4. szám.
- Rákosi, 1950: Rákosi Mátyás: A fordulat éve. Szikra Kiadó, Budapest, 1950.
- Romsics, 2007: Romsics Ignác: Magyarország története. Akadémiai Kiadó, Budapest, 2007.
- Szálka Irma visszaemlékezése. (kézirat) Szent Margit Gimnázium könyvtára, Budapest.

- Szálka, 1990: Szálka Irma: A budai Szent Margit Intézet története. Szerzői magánkiadás, Budapest, 1990.
- Szekfű, 1937: Szekfű Gyula: Három nemzedék és ami utána következik. Maecenas Kiadó, Budapest, 2007.
- Veszelovszki, 2011: „Fényes példája az áldozatkészségnek". A zagyvapálfalvai Jézus Szíve templom története. Jézus Szíve Plébánia, Salgótarján, 2011.
- Veszelovszki, 2016: Salgótarján egyházi múltja a kezdetektől a várossá nyilvánításig. Szent József Plébánia, Salgótarján, 2016.
- Veszelovszki, 2020: „Jóságos Istenünk álljon mellettünk az egyre fokozódó kemény harcban". Csontos Attila (szerk.) A Szent Margit Gimnázium Évkönyve. Szent Margit Gimnázium, 2020.

Vízhányó Zsolt igazgató úr homíliája a ballagók miséjén 2021. április 28.

Már jó régen, vagy **húsz éve** úgy a tanév felénél
odajött hozzám néhány diákom,
hogy ők **szeretnék megtanulni** a vektoriális szorzatot.
Olyan sznobosan bárgyúnak, és érthetetlen apróságnak tűnő dolog ez,
és mégis, tanárságom egyik legszebb élménye.
Nekiláttunk, és már **csak ezért** korán felkelve,
bejárva nulladik órás szakkörre
átvettük a vektoriális szorzat **minden csínját-bínját**,
akármennyire is marginálisnak és szakbarbárnak tűnhet ez
mondjuk egy magyaros számára.

Profán, diákszemmel akár **stréber dolognak tűnő lépés** volt ez,
mégis úgy érzem, hogy már **ezért a szakkörért**
érdemes volt matekkal foglalkoznom;
mégis úgy érzem, hogy **hálás vagyok** nekik ezért a kérésért,
és most, több mint húsz év után is életem egyik legszebb és
legkedvesebb tanári élménye ez,
merthogy **alig volt ilyen kérés** az életemben diákrészről.

A másik élményem egy sítúrás.

Síelni tanultunk, és már szinte **szégyelltem magam**,

hogy az egyik gyerek csak esik-kel, esik-kel.

És **akárhogy** erőlködtem,

ez a kölök egyszerűen csak **megindult** az irdatlan hosszú léceivel,

és **minden** magyarázat és megmutatás ellenére

minden egyes alkalommal egyenesen elsiklott mellettem

és leült hátra a fenekére és eldőlt jobbra vagy balra

és legtöbbször arcával belefúródott a hóba.

Én pedig – már jócskán délutánonként – az n plusz egyedik ilyen esés után

minden egyes alkalommal azt vártam, hogy feladja,

hogy legörbül a szája, hogy vége, tovább nem próbálkozik.

És valami hihetetlen és azóta is állandóan előttem való képként

él bennem a dolog,

ahogy **vigyorogva** felkel, leporolja a havat és

feloldalazva beáll a sorvégbe

miközben jónéhányuk már **rég feladva** az egészet

kiáll és nagy komolyan matat a kötésével.

Sok gyerekkel síelgettem, de ilyet még nem láttam.

Ahogy egy **pillanatra sem** adta fel,

pedig **én már magamban rég feladtam**,

és csak újra és újra megindult, siklott, leült, eldőlt,

hó a képében, hó a nyakában és mégis újra felkelt vigyorogva.

És aztán a túra **utolsó napján,** az ún. szabadsízéskor elindult a többiekkel.
És valami varázsszóra, valami érthetetlen módon
hirtelen bevett egy kanyart,
majd még egyet és így tovább,
és úgy indulhattam haza, hogy ez a gyerek valami
nagyon izgalmasat művelt.
És ahogy a vektoriális szorzatosoknak,
úgy neki is hálás vagyok ezért az élményért.

Kedves Lányok, Fiúk. Én **nem tudom,**
mennyire antropomorf az Isten,
mennyire gondolkodik emberi módon,
de az biztos, –
hiszen annyi de annyi példabeszédben,
történetben, tanításban tárta elénk Jézus,
az biztos, hogy az Isten valamiféle módon mégiscsak
tud örülni nekünk.
Tud örülni annak, ha tanulékonyak vagyunk bármiben az életben,
ha nem elég a megszokott,
és tud örülni annak, hogyha **akárhányszor** fel tudunk kelni.

No.

Talán ez így jó és **elég is lenne útravalónak**

de sajnos az a helyzet, hogy **sokszor feladjuk,**

és **nem akarunk többek lenni**,

feladjuk, és **nincs kedvünk** feltápászkodni.

És ekkor végítéletet érdemlünk?

Ez a két kis történet **nem teljes** a harmadik, különös kép nélkül.

Vagy másfél évtizede **el kellett menjek** egy diákunk temetésére.

Már indult a nyár, családi kerékpározás, baleset, halál…

És a templomi szertartás után, ott kint a temetőben,

a verejtékező napsütésben **megindító volt látni**,

ahogy ott fent, a domboldalban, a frissen hantolt sír mellett

hosszú sorban kullogtak az osztálytársak,

és **odaléptek** az édesapához és édesanyához.

És az édesanya a halott fia sírja mellett

hosszan megölelt **minden osztálytársat**,

úgy, mintha **a saját fiát ölelte** volna.

És csak az első néhány fiút tudtam végignézni, aztán elfordultam.

És lassan elkezdtem megérteni, érteni,

hogy az Isten valahogy **ilyen szeretettel ölel**

mindannyiunkat magához halott fia mellett.

És **nem számít**, hogy bűnösek, megújulni nem akarók,
hogy fölkelni nem tudók,
hogy **konok kamaszok**, hogy fásult felnőttek vagyunk,
nem számít, hogy mit papolnak a szószékről a tanulni vágyás,
és felkelni tudásról kötelességéről és egyéb vallásos dolgokról,
ő mindig **ugyanazzal** a szeretettel ölel át és tart fönt bennünket,
mint ahogy a fiát öleli.

Kedves Lányok, Fiúk!
Így érdemes nekivágni a jövőnek:
bárhány eséskor felkelve vagy épp **fel nem kelve**,
megújulni képesen **vagy éppen fásultan**,
véssük a szívünkbe,
hogy **közben is és mindig is** szorosan ölel bennünket az Isten.

Amen.

12/a

Ballagás
2022. április 29.

A 11. évfolyam búcsúztató beszéde

Kedves Ballagók!

Valójában nem ismerjük egymást – lefelé a diák nem ismeri a többieket, felfelé pedig túl közeliek vagytok – leginkább riválisok. Valójában a ti ballagásotok a mi főpróbánk, úgyhogy amit most nektek, azt magunknak is mondom.

Az időt nem órával mérjük. Szent Ágoston szerint a lelkünkben mérjük azt. Mindannyiunk tapasztalata, hogy unalomban lassan telik az idő, de az izgalmas percek, még ha azok órák vagy napok is, gyorsan elszaladnak. És mily érdekes, hogy visszatekintve mégis az unalom ideje tűnik szinte semminek: oly rövid, hisz nem tölti ki azt semmi – szemben azokkal a percekkel, órákkal, napokkal, melyeket tettek, örömök és bánatok töltenek ki.

Legjobb, ha magatokban méritek az elmúlt 12 éveteket. Kitöltöttétek-e egyrészt tanulással, felelésekkel, röpdolgozatokkal, témazárókkal, korán kelésekkel, 0. órákkal egy szóval szenvedéssel; és kitöltöttétek-e barátokkal, táborokkal, bulikkal és valljuk be itt-ott egy-két érdekes tanórával, új ismeretekkel? Mindezt a kovid ideje, – jónéhány elhelyezhetetlen hónap – csak kimaxolta – bármelyik irányba. Ezt mindannyiótok tudja – magába, és egymásra tekintve is.

Mindenesetre – mikor, ha most nem – itt az ideje átgondolnod, hogy gyorsan repült-e ez az idő – vagy sem. Jobb, ha az ítéletet magad mondod ki – ha csak csöndben is, a szobád mélyén. De akár most itt is megteheted. Fontold meg. Csukd be a szemed, kérdezd meg magadtól: „Megfontoltam?". Majd nyisd ki és mondd – „Megfontoltam… – és lehet, hogy könnyűnek találtattam."

Kedves Ballagók!

Ilyen számadást általában olyasféle eseményekhez kötünk, amikor valami nagyon megváltozik. Születünk, ballagunk, házasodunk, szülünk, elmúlunk. És ezek az események olyan súlyosak, hogy ünneppé nemesednek az életünkben – melyet aztán tényleg megtartunk, megünneplünk. Ha valamikor, most érdemes ünnepelni. Hisz váltás van, óriási váltás: elindulsz eltartottból eltartóba, felelőtlenségből felelősségbe, a minden felületes megtanulásából a választott tudomány és hivatás mély tudásáig. De hidd el, az utóbbiak nehezebbek lesznek. Sőt, verejtékesebbek. Nem ígérhetek mást, csak vért, erőfeszítést, verítéket és könnyeket. Így kívánok hát jó ünneplést ehhez a csodálatos váltáshoz, és isteni szerencse, hogy mi még egy évet maradhatunk.

Dudás András 11.b

A 12. évfolyam búcsúzó beszéde

„A búcsúzónak minden emlék drága,

Egy száraz lomb, egy moha, egy kis kavics,

Hogy emlékezzék a távolban is…”

(Goethe)

A Szent Margit Gimnázium 2022-ben elballagó tanulóinak nevében szeretettel köszöntöm fenntartó szerzetesrendünk, a Megváltós Nővérek képviselőit, Igazgató urat, tanárainkat, a rokonokat, minden kedves vendéget és végül, de nem utolsósorban 12. osztályos évfolyamtársaimat!

Engem ért a megtiszteltetés, hogy ma elbúcsúzhassam iskolánktól, tanárainktól a 12. évfolyam nevében. Különösen nagy öröm ez számomra mindazok után, hogy itt töltött éveim alatt az órákon legtöbbször inkább csendre lettem intve. Ennek ellenére most mégis nehéz megszólalnom, hiszen másfél száz végzős diák érzéseit, élményeit kellene tolmácsolnom egy közös búcsúbeszédben.

Gyakorlatunk sincs a búcsúzkodásban, elválásban, hiszen az utóbbi két – a Covid-járvány árnyékában eltelt – évben mi nem is búcsúztathattuk el a felettünk járó évfolyamokat.

Mikor végleg elhagyjuk a gimnáziumot, mindig visszaemlékezünk első iskolai napunkra, amikor a kapun belépve kicsit elveszettnek éreztük magunkat e falak

közt, de idén már a végzős diákok otthonos magabiztosságával jártuk, és még egy rövid ideig járjuk ezeket a folyosókat. Az itt töltött évekre visszaemlékezve szólnom kell arról, hogy néhányunkban sajnos mély nyomokat, esetleg sebeket hagyott a karantén-időszak, ami tizedikes és tizenegyedikes éveinket is nagyban meghatározta. Ezek után még jobban felértékelődik, hogy ma ilyen formában, élőben búcsúzhatunk tanárainktól, egymástól és nem utolsósorban ettől a számunkra oly kedves épülettől is.

A korábbi évfolyammal ellentétben mi szerencsésnek mondhatjuk magunkat, mert megrendezhettük novemberben a szalagavató bálunkat, ráadásul az újonnan épült Szent Gellért tornacsarnokban. Számunkra a gimnázium a tanuláson kívül a nemzeti és iskolai ünnepek alkalmával volt koncertterem, színház, gasztro-kulturális fellegvár is, mikor beszabadulhattunk a boszikonyhára, vagy pontban csengetéskor rohanhattunk az ebédlőbe vagy a büfébe. Egyes tanárok szerint számunkra az iskola csak „szabadidőközpontként" funkcionált, és köztünk járva többször érezhették magukat inkább modell-kifutón vagy más nem iskolai funkciót ellátó épületben.

Mindezeken túl a Margit nekünk természetesen nem csak az épületet jelenti, hanem mindazt a sok közös élményt, amelyeket annak falain kívül is átélhettünk: a lelki napokat, osztálykirándulásokat, nyári táborokat és egyéb osztályprogramokat, amelyek mindenkinek más-más okból ugyan, de örök emlékek maradnak.

Kedves ballagó évfolyamtársaim!

Az itt eltöltött 4, 5 vagy 6 év után vigyük magunkkal útravalóul mindazt a tanítást, amit itt kaptunk, és Pál apostol szavait idézve elkövetkezendő éveinkben is ennek fényében vizsgáljunk meg mindent, és a jót tartsuk meg!

Köszönöm a megtisztelő figyelmet, és mindnyájunknak kívánok meghitt búcsúzást. Ahogy Pákh tanár úr mondaná: „Taps, meghajlás, virágok az öltözőbe!"

Izsa Dorottya 12.b

Vízhányó Zsolt igazgató úr beszéde a ballagási ünnepségen

Ahogy nektek is bizonyára, úgy higgyétek el, nekünk, tanároknak is föl-föl merül a kérdés: mivégre az iskola, mivégre is az a sok tanulás, amiből alig marad meg valami, aminek alig látjuk értelmét – hisz alig találkozunk felnőttel, aki fejből fújja a 12 pontot, aki tudja, mivégre is Rilke vagy Thalész, aki mindent pontosan úgy tesz, ahogy azt a vasárnapi hittanon megtanulta.

Minek is az iskola?

Nem is olyan egyszerű megválaszolni a kérdést, hiszen ti most alkalmasint többet tudtok az éghajlati övekről, a lencsék fénybontásáról, a szófajok és versmértékek sokféleségéről, a szinoptikusok együttlátásáról, mint mi, akik azt várjuk, hogy abba a világba lépjetek, melyben mi azonban elvileg otthonosan mozgunk.

Sokszor eszembe jut ez a kérdés, nemcsak magam miatt, hanem azért is, mert kiskamaszkor után ifjúkorba lépve már nem egy néhányan a fejünkhöz vágjátok ezeket óvatosan, vagy épp kihívón.

Aztán egyszer eszembe ötlött egy különös, rövid, de sok mindent megvilágító történet.

Kétszer voltam diákokkal Rómában – először még biciklivel oda-vissza tekerve. Ezen első alkalommal Duinónál értük el a vágyva vágyott tengert, a szárazföldi

ember első vágyát; és a hosszú tekerés után jólesőn rohamoztuk meg az Adriát, sokunk életében először. És akkor ott valami örök élményt kaptam egy gyerektől meg Jelenits tanár úrtól.

Még kint voltam a parton, amikor már ez a gyerek lehangoltan és csalódva vánszorog ki a sós vízből vacogva, hínárokkal a lábán, és csak azt veti oda nekünk: „Tanár úr, sz…r a tenger." Jelenits tanár úr nem kelt ki a sodrából, nem magyarázgatta, hogy eridj fiam még vissza, majd megszokod, majd megszereted. Ehelyett levette a kerek szemüvegét, szokása szerint törölgette, és úgy lefelé, és magának is, a gyereknek is csak annyit mondott: „Érdekes, pedig itt írta Rilke a Duinói elégiákat".

Én nagy komolyan halgattam, mintha mindent értenék – de alig vártam, hogy hazatérve felüssem Rilkét. Van abban minden – élet és halál, szépség és iszonyúság, angyal és sorstalanság, de sehol egy gyűszűnyi, de cseppnyi tenger sem, mint Ágostonnál.

De mégis valahogy – mostmár örökre – belémivódott ez a jelenet. A gyerek, aki az első tapasztalatból ítéletet teremt és hordoz, és vele szemben a felmérhetetlen tudás és kompozíció, az összehangolás kimondhatatlan teremtő képessége.

És akkor megértettem. Pista bátyámnak a tengerről nem a tengervíz ránkszáradó sós viszketése, vagy a kagylók éles peremének talpunk-marása jut eszébe. Hanem

az, amit a végtelen tenger elő tud hívni a leleményes, pallérozott főből. A tenger végtelensége és a hullámok verése számára nem a félelmet vagy iszonyatot, hanem a lehetőséget és a varázslatot teremti meg.

Mivégre is a tanulás és a matektól hittanig, töritől énekig terjedő nap-mint-nap terjedő drill?
Merthogy zárójeleket bontunk és előjeleket váltunk óráról órára kifulladásig.
Aktívból passzívba váltunk mondatokat angoltól franciáig.
Géneket és atomokat manipulálunk hús-vér szövetig és molekulán át szervezetig.
Ószövetségi vérengzéseket vetünk össze evangéliumi arcodafordításig.

Igen, ezeket tanuljuk, hogy aztán később, felnőttként, Isten adta tehetséggel és leleménnyel felismerjük a mondatokból létrehozott versek mélyét,
a molekulákból felépülő szofisztikált szöveteket és az azokból alakuló törékeny szervezetet,
az evangéliumokból felépülő, hitre épülő emberséget és Isten-ismeretet.

Hogy a ragokból és képzőkből szívet-lelket emelő gondolatok és eszmék szülessenek.
Hogy meglássuk a molekulákból épülő vegyületben a gyógyítás lehetőségét.
Hogy a fellelt ércben az abban rejlő energiát.
Hogy a dogmákban és parancsolatokban a felebaráti szeretet örömét.
Kedves Lányok és Fiúk!

A mondattan nem száraz, legfeljebb még nem olvastunk elég verset.

Az atomok és molekulák nem ridegek, legfeljebb még nem volt szükségünk védelmező gyógyszerre.

Thalész sem absztrakt, legfeljebb még nem csodálkoztuk rá egy gótikus rózsaablakra.

A dogmatika sem elvont, legfeljebb még nem voltunk olyan helyzetben, amikor csak az Isten segíthet.

És a tenger sem rossz. Legfeljebb még nem olvastunk elégiákat.

Vízhányó Zsolt

Innovációk

Fejlesztések a 2021-2022. tanévben

Az átadott tornacsarnok kihasználtsága a hétköznapokat tekintve maximálisnak mondható. Hétvégén néhány mérkőzésnek és egy-két rendezvénynek is helyet adunk. A 2021-es év nagy újdonsága azonban az volt, hogy csarnokunkat több pár is esküvője helyszínéül választotta.

A hosszú távú bérlés lehetősége miatt kiépítettük a 32 amperes ipari áram kiállását, ami nagyobb rendezvények alkalmával elengedhetetlen versenyelőny.

A kertben az újonnan beszerzett és felszerelt lámpák kiváló fényt biztosítanak, feldobják a nagyszerű látványt.

A garanciális időszak lejárta után a teljes kert ápolása a mi feladatunk lett, melyet takarító munkatársaink tudtak vállalni, vezetőjük ilyen irányú végzettségének köszönhetően. Munkájuk segítése érdekében modern eszközparkkal láttuk el őket. Az akkumulátoros berendezések használata miatt csöndesebb és lényegesen egyszerűbb a munka.

Az elmúlt tanév – egy-két biztonsági intézkedést leszámítva – Covid-mentesen telt. Az online oktatást csak az előre meghatározott napok miatt tapasztalták a diákok.

Külső szem számára nehezen észrevehető két nagy alpin munkát is elvégeztünk a tetőn és tetőhöz közeli oldalfalon. A főépületben az izzókat lecseréltük jelentősebb teljesítményű, modern led fényforrásokra. A különbség nappali körülmények között is érzékelhető, szürkület idején vagy borús időben pedig érzékelhetően nagyobb fényt biztosít.

A tanév vége a szünidő alatti felújítások előkészítésével telik. Több helyen is jelentősnek mondható beruházások kezdődnek majd.

Kállai-Bálint Szabolcs
üzemeltetési vezető

Munkaközösségek

Az Angol Nyelvi Munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről

Az angol továbbra is az a nyelv, amelyet diákjaink legnagyobb arányban tanulnak első nyelvként: a 23 osztályban (a nyelvi előkészítős évfolyamot nem számítva) 39 csoport működik. Az első nyelvként németet tanuló diákok is előszeretettel választják az angolt második nyelvként, így 9.-től évfolyamonként 2-2 angol csoportban folyik a munka. A nyelvi előkészítő évfolyamon tavalyhoz hasonlóan egy osztály indult (9nyD), ők két csoportban tanulták heti 18 órában a nyelvet. A tanév végén záróvizsgát tettek, s ez alapján mindannyian folytathatják tanulmányaikat az osztályban.

A NAT2020 és az iskola pedagógiai programja alapján a heti óraszámok a következőképpen alakultak: 7. osztály – 4, 8. osztály – 3, 9. osztály – 4, 10. osztály – 3. A 11. és 12. évfolyamon még a régi NAT volt érvényben: 11.-ben heti 3, 12.-ben heti 4 órában folyt az oktatás azok számára, akik első nyelvként tanulták az angolt. A második idegen nyelvi órák száma minden évfolyamon heti 3. Továbbra is fontosnak tartjuk a 11. és 12. évfolyamon a nyelvvizsgára való felkészítést: a 11.-esek számára két B2 és egy C1 csoport működött, 12. évfolyamon pedig egy-egy B2 és C1-es csoport. Októberben részt vettünk a LanguageCert próbavizsga kampányában. Igen nagy volt az érdeklődés, a B2 és C1 vizsgák Listening, Reading, Writing részét írhatták meg diákjaink, s ez utóbbit a nyelvvizsgaközpont munkatársai javították. Többen a próbavizsga után döntöttek úgy, hogy jelentkeznek a vizsgára.

Iskolánk nyílt napján látogatóink három angolórát is megtekinthettek. 10.00–

10.30: 10.E/1. csoport – Holczmann-né dr. Fehér Ildikó tanárnővel, 11.00–11.30: 9nyD/2. csoport – Keményné Orbán Krisztina tanárnővel, 12.00–12.30: 9nyD/1. csoport – Horváth István tanár úrral. A nyílt nap egész időtartama alatt működött angol teaházunk. A vendéglátók a 11.E osztály diákjai voltak Király Ágnes és Ávár Barbara tanárnők vezetésével. Élményeikről a 4U! karácsonyi számában olvashattunk.

A tanév során rendezett versenyek között kiemelkedik az Országos Középiskolai Tanulmányi Verseny, melyen ismét a döntőbe került egyik diákunk. Bálinger Klára 11.e osztályos tanuló 16. helyezett lett, ami igen kiváló eredmény, hiszen a verseny rendkívül magas szintű nyelvtudást igényel, s minden évben több mint négyezer diák méretteti meg magát. Gratulálunk Klárának és felkészítő tanárának, Ávár Barbarának. Az általános iskolásoknak minden évben a békéscsabai Jankay Tibor Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola szervezi meg az Országos Angol Nyelvi Versenyt, melyre idén is több diákunk nevezett. Közülük Fábián Levente 8.a osztályos tanuló kerületi 2., Kiss Vanda 8.a osztályos tanuló pedig 6. helyezést ért el. Ők az Újbudai Pedagógiai Intézet jutalmát kapták meg. Felkészítő tanáruk Kornyilovné dr. Máté Anita.

Nemcsak központi versenyeken vehettek részt diákjaink, hanem házi versenyeinken is kipróbálhatták magukat. Októberben a Hajléktalanok Világnapjához kapcsolódóan esszéíró versenyt írtunk ki „Mit jelent számodra az otthon?" címmel. 23 pályamű érkezett, s Csikai Klára és Kaszásné Katona Györgyike tanárnők értékelték a munkákat. I. helyezést Szoták Nikolett, II. helyezést Czipri Enikő, III. helyezést pedig Borzai Lilla 9.d osztályos tanulók ért el.

Májusban került sor a már hagyományos angol csapatversenyünkre, melynek idén tavaszi kincsvadászat volt a címe. A 3-4 fős csapatoknak 12 ládikót kellett megtalálniuk, melyekben egy-egy, az angol nyelvvel, kultúrával kapcsolatos feladványt helyeztünk el. Természetesen gondos őrei is voltak a ládikóknak: egy-egy lelkes angoltanár. A feladványok témái a következők voltak: The Royal Family * Who won the European Cup? * Cooking * The Channel Tunnel * Patron Saints * Weird British sports * The Royal Anthem * History Quiz * How well do you know your English teachers? * Wales * Cars *.

Amennyiben a csapat sikeresen megoldotta a feladványt, egy betűt vagy betűkapcsolatot tartalmazó kis kártyát kapott. A verseny végén a 12 kis kártyából egy mondatot kellett összeállítaniuk, mely így szólt: Learn something new every day. Minden csapat, amely teljesítette a feladatot, összegyűjtötte a kártyákat és kirakta a mottót, kapott egy tábla csokit, valamint egy-egy névre szóló oklevelet. Mértük azt, hogy melyik csapat mennyi idő alatt tért vissza a kiindulópontra, illetve mindegyik állomásnál feljegyeztük, hogy hány helyes választ adtak. Az eredményeket összesítettük, s a 13 részt vevő csapat közül a legjobb négyet még plusz süteménnyel jutalmaztuk a június 2-ai eredményhirdetésen.

A díjazottak:

I. Professor Tomha l'hand Junior (9.a) – Irás Anna, Apagyi Orsolya, Donáth Anna, Csörgő Julcsi

II. Sharks (9nyd) – Firgi Emma, Klem Zoé, Kovács A. Dániel, Dombi Dániel

III. Gentlemen (10.c) – Predák Anna, Darufalvi Eszter, Iszkra Éva, Esze Leonóra Tícia

IV. Champions (10.e) – Barta Dorottya, Teleki Teodóra, Bozsik Petra Eszter

Novemberben nagy örömünkre szolgált, hogy a minisztérium bejelentette, hogy újra útjára indítja a Külföldi Nyelvtanulási Programot. Két évvel ezelőtt is nagy volt az érdeklődés, s most már számíthattunk az akkori szervezési tapasztalatainkra is. Internetes kérdőívet küldtünk ki iskolánk minden 9.-es, 9.ny-es és 11.-es diákjának. 282-en töltötték ki, közülük 270 igennel válaszolt, 12 nem kívánt rész venni a programban. A 270 diák közül 29 német tanfolyamra, 241 pedig angolra jelentkezett. Az angolra jelentkezőket megkérdeztük arról is, hogy a nyári szünet melyik két hetében mennének, s milyen vidékre (Észak-Anglia, Közép-Anglia, Dél-Anglia, Skócia, Írország).

Az eredmények alapján kiválasztottuk a knyp.hu oldalon levő kurzuskínálatból, melyek lennének számunkra a legmegfelelőbbek, s még a téli szünet előtt felvettük a kapcsolatot a nyelviskolákkal, majd készült egy újabb kérdőív a diákok számára immár a végleges csoportválasztással. Ez alapján az alábbi csoportokat indítottuk volna:

1) 2022. június 26 - július 9. Manchester (Észak-Anglia)	18 fő
2) 2022. június 26 - július 9. Cambridge (Közép-Anglia)	34
3) 2022. június 26 - július 9. Galway (Írország)	26
4) 2022. június 26 - július 9. Dublin (Írország) - csak 14-17 évesek	24
5) 2022. július 3 - július 17. Edinburgh (Skócia)	33
6) 2022. július 3 - július 17. Cheltenham (Közép-Anglia)	23
7) 2022. július 10 - július 24. Oxford (Közép-Anglia)	35
8) 2022. július 12 - július 26. Brighton (Dél-Anglia)	17
9) 2022. július 17 - július 30. Bath (Közép-Anglia)	12
10) 2022. július 31 - augusztus 14. Edinburgh (Skócia)	20

A hivatalos fogadónyilatkozatok elküldésére azonban sajnos már nem került sor, mivel január 8-án bejelentették, hogy megint elhalasztják a programot egy évvel, amit nagyon sajnálunk, mert nagyszerű lehetőség lett volna a diákok számára nyelvtudásuk fejlesztésére.

A tanév utolsó heteinek egyik meglepetése volt, hogy a 10.e osztály angolcsoportja Holczmann-né dr. Fehér Ildikó tanárnő vezetésével a díszteremben előadta Michael Coleman Shakespeare on Trial című művét. A telt házas előadás nagy sikert aratott. A munkaközösség honlapján a látogatók egy közel félórás összefoglalót is megtekinthetnek.

Honlapunkat (https://angolmunkkoz.wordpress.com/) továbbra is rendszeresen frissítjük, s reméljük, sokan találják hasznosnak az ott levő információkat, legyen

az program, nyelvvizsgaidőpont, a helyi tanterv vagy az iskolai angol újság letölthető formában.

A 4U! magazinnak a tanév során három száma jelent meg: ősszel, karácsonykor és májusban. A diákok egyre színvonalasabb cikkeket írnak, s értékesek a tanulók nyelvi fejlődését közvetlenül segítő nyelvtani és vizsgafelkészítő részek is. Az újság fennállása (2015) óta 23 szám jelent meg. Mindegyikben más-más témakör szókincse és az adott témakörhöz kapcsolódó szóbeli vizsgafeladatok találhatóak, melyeket most különösen is jól tudtunk használni az érettségi szóbeli felkészülésnél.

Az érettségik három év után újra a hagyományos formában, írásban és szóban zajlottak. 155 diák tett érettségit májusban és júniusban. A középszintű eredmények átlaga 86%, az emelt szintűeké 73%. Ez utóbbi egy százalékkal elmarad a tavalyi eredménytől, de a középszintű eredmény majdnem 2%-kal magasabb, mint egy évvel ezelőtt. Előrehozott érettségit 72 tanuló tett, nagyrészt a 11.d és e osztályokból (nyelvi előkészítős), de sok 4 ill. 6 évfolyamos képzésben részt vevő diák is vizsgázott. Heten egyből emelt szintre mentek, átlaguk 90%, ami emelt szinten rendkívül jó eredmény. Igen biztató a középszintű átlag is: a 65 diák átlaga 91%. Gratulálunk nekik is, és felkészítő tanáraiknak is.

Végezetül meg kell említeni a 3. emeleten levő nyelvi termeket, melyek üdítő színfoltot jelentenek iskolánkban. Mindhárom terem gyönyörűen van díszítve,

a diákok már a belépéstől kezdve a tanult nyelv világában érzik magukat. A díszítések a termek házigazdáinak (Holczmann-né dr. Fehér Ildikó, Ávár Barbara és Kővári Annamária) rendkívüli igényességét, kreativitását és erőfeszítéseit tükrözik.

Kornyilovné dr. Máté Anita
munkaközösség-vezető

A biológia-kémia munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről

Két nehéz covidos év után végre ismét minden évfolyam jelenléti oktatásban tanult a gimnáziumban. Biológiából és kémiából ennek különösen örültünk, hiszen két olyan tárgyról van szó, amelyeket sokkal hatékonyabban és érdekesebben lehet „élőben" tanítani. Az iskola nyílt napján is megtarthattuk szokásos bemutatóinkat. Biológiából patkányboncolással illetve mikroszkópos bemutatóval, kémiából pedig látványos kísérleti bemutatóval valamint egyszerűen kipróbálható kisérletekkel vártuk az érdeklődőket. A járványhelyzet annyiban azért még érintette a munkaközösséget, hogy egy-két hagyományos programunkat – kórházlátogatás, üzemlátogatások – idén sem tudtuk megvalósítani, mivel az adott intézmények nem fogadtak külsős csoportokat.

A munkaközösség idei fontos feladata volt a 2022-23-as tanévben induló komplex természettudományos tantárgy tanmeneteinek kidolgozása. Ezt a tárgyat heti két órában azok a diákok fogják tanulni, akik nem választanak

semmilyen természettudományos fakultációt. Mivel főleg humán beállítottságú tanulókról lesz szó, igyekeztünk inkább az érdekességekre, a biológia/kémia hétköznapi alkalmazásaira koncentrálni, illetve tanulói kísérletes órákat is beépítettünk a tananyagba. Szintén át kellett alakítanunk a kémia és a biológia óraszámait a 9–10. évfolyamokon. Így remélhetőleg jövőre már nem fordulhat elő az a helyzet, hogy biológiából a diákok úgy jutnak el a biokémia témakörhöz,

I. helyezett Porzsolt Jázmin 10.E

hogy szerves kémiából még nem sajátították el a szükséges alapokat.

A tanév során több rendhagyó háziversenyt is hirdettünk. Az egyik a „Kémiai költészeti verseny" volt, amelynek keretében kémiai témájú versekkel lehetett pályázni. A beküldött 26 költemény értékeléséhez a magyar szakos kollégák segítségét is igénybe vettük, illetve a diákok is szavazhattak a közönségdíjra. Az első helyezett Kalászi Marcell 9.c osztályos tanuló lett „Titán, az ifjú titán" című alkotásával. Második helyen Kirsching Blanka (9.a) és Marlyin Mila (9.b), a harmadikon Ondreák Natasa Emma (9.c) végzett. A verseny közönségdíját Végh-Dudinszky Míra 8.b osztályos tanuló kapta az„Óda a hidrogénhez" című verséért,

Juhász Eszter (10.c) és Hári-Romvári Júlia (7.a) pedig különdíjban részesültek. A másik különleges versenyünk a „Recycling art" pályázat volt. Itt a diákoknak háztartási hulladékokból kellett egy élőlényt megformálni. A beérkezett nyolc alkotásból a zsűri Porzsolt Jázmin 10.e osztályos tanulóét ítélte a legjobbnak, amely egy sast ábrázolt. A második helyen Lavrik Martin 11.c, a harmadikon Milassin Blanka 9.c osztályos tanuló végzett. A hagyományos növényfelismerő versenyen idén 19 diák vett részt. A versenyt Biró Borbála 9.a osztályos tanuló nyerte, a második Veszprémi Csenge (11.a), a harmadik pedig Misurda Orsolya (10.c) lett.

Az év végén biológiából 31 tanuló, kémiából 16 tanuló tett sikeres érettségi vizsgát, túlnyomó többségük emelt szinten. Az elmúlt két évhez képest az elért pontszámok magasabbak lettek, ebbe a jelenléti oktatáson túl valószínűleg az is belejátszott, hogy idén ismét rendeztek szóbeli vizsgákat is. A legjobb eredményt, mindkét tárgyból – kémia 95%, biológia 92% – Pályi Viola 12.b osztályos tanuló érte el, aki kiemelkedő teljesítményéért a tanévzáró Te Deumon Szent Margit-

díjban részesült. Szintén a természettudományokban elért eredményeket jutalmazza a Szabó Erika nővér-díj, melyet ebben a tanévben Gábor Dániel 12.b osztályos tanuló kapott meg.

Somogyi Mihály

munkaközösség-vezető

A fizika munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről

A munkaközösség tagjai:

- † Kóczán Gabriella
- Dr. Orovica Márkné
- Reichardtné Szabó Marietta
- Richlik-Horváth Katalin
- Szemere Mária
- Urbán Diana

Az idei tanévben élvezhettük a jelenléti oktatást és a tervezett online órákat. Az új NAT szerint a 10. évfolyamon befejeződött a kötelező fizikatanulás. A következő évtől kezdve az emelt szintű érettségi előkészítőn vagy a természettudományos órákon találkoznak a diákok 11. évfolyamon a fizikával.

Tanulóink az emelt szintű fizika érettségi vizsgára dr. Orovica Márkné vezetésével készültek fel. 11 diák érettségizett emelt szinten 68%-os átlaggal. A szóbeli eredményeik (81%) sikeresebbek voltak. Köszönhető annak is, hogy az iskolánkban minden feltétel rendelkezésre áll a szóbeli mérések elvégzésére. A kísérletek összeállításában Manga József laboráns nagy segítséget nyújtott. A kísérleteket a diákok önállóan elvégezhették a tanév közben, és erről jegyzőkönyvet is készítettek, ami segítséget jelentett a szóbeli felkészüléshez. A középszintű érettségi vizsgára egy diák jelentkezett.

A 11. évfolyamon dr. Orovica Márkné egy fakultációs csoportot vezetett.

Mindkét évfolyamon feladatmegoldó szakkört tartott dr. Orovica Márkné.

A hetedik és nyolcadik évfolyamon a kísérletező órákat is meg tudtuk tartani. A 7. évfolyamon Kóczán Gabriella és Richlik-Horváth Katalin vezetésével indult a tanév. Gabi nővér elvesztése nagy űrt hagyott maga után. Igazgató úr nagy körültekintéssel, fáradhatatlanul dolgozott a tantárgy újraosztásán és az új órarend összeállításán. A hirtelen megnövekedett feladatok miatt az alsóbb évfolyamokon a versenyekre való felkészítés hiányos volt.

A felsőbb évfolyamokon a tehetséggondozás keretében versenyfelkészítő szakkört tartott Richlik-Horváth Katalin. Feladatmegoldást segítő foglalkozást vezetett Urbán Diana és Szemere Mária.

A **Mikola Sándor fizikaverseny** 2. fordulójába jutott:

Hetényi Klára,

Jankó Sebestyén,

Misurda Orsolya,

Susán Lőrinc – mindannyian 10. c osztályos tanulók.

A **KöMaL** feladatmegoldó versenyen

Jankó Sebestyén 9. helyezést,

Misurda Orsolya 15. helyezést,

Hetényi Klára 16. helyezést ért el.

Iskolánk nyílt napján fizikából is népszerű kísérleti bemutatót tartottak diákjaink. Az előkészítést, a diákok felkészítését dr. Orovica Márkné és Richlik-Horváth Katalin végezte.

A kísérletek bemutatásán sok lelkes diák vett részt:

7.b osztály

Csákvári Enikő Jámbor Kornél Michaletzky Emma

Prinz Máté Szilágyi Emese Turján Ákos

8.a osztály

Kiss Vanda

10.c osztály

Hetényi Klára Nagy Benjámin Pető Flóra Anna

Predák Anna Tarczi Attila Tuba Molli

Turi Emma

10.d osztály

Böjthe Emese Halmi Domonkos Markovich Péter

Szabó Anna

10.e osztály

Márki János Miklós Koppány Puzsár Mátyás

Szeltner Levente

11.d osztály

Bíbok Eszter Szatmári Miklós

11.e osztály

Kaplonyi Petra

Az idén is szerveztünk látogatást a paksi atomerőműbe a fakultációsok és az érdeklődők részére, amiről Nagy Viktória 11.d osztályos tanuló írt beszámolót:

„Az iskola diákjai, elsősorban a fizika fakultációsok, február 10-én Paksra látogattak. Az ország egyetlen nyomottvizes atomreaktorát, a paksi atomerőművet látogattuk meg. Nagy öröm volt ez, mert az előző években erre nem volt lehetőség a koronavírus miatt.

Reggel az iskola elől busszal indultunk Paksra. Miután megérkeztünk, először az

atomerőmű tájékoztató- és látogatóközpontját tekintettük meg. Tárlatvezetőnk végigkísért az itt látható interaktív atomenergiát bemutató kiállításon, amely könnyen értelmezhető ábrák, játékos panelek és makettek segítségével ad bővebb tájékoztatást a témában. Láthattunk makettet a Duna tercier körben való működéséről, diagramot Magyarország energiahasználatáról, ábrákat az Európában elhelyezkedő atomerőművekről és folyamatábrát a maghasadásról. Szemügyre vehettük a háttérsugárzás szemléltetésére alkalmas modelleket is, például egy diffúziós ködkamrát.

Ezt követően a kirándulásunk legizgalmasabb része következett, beléphettünk az atomerőmű üzemi területére. Csak alapos biztonsági ellenőrzés után, megfelelő felszereléssel együtt (védősisak, füldugó) indulhattunk el a 4-es blokk felé. Csoportkísérő vezetésével, egy előre meghatározott útvonalat jártunk be. Látogatófolyosókról tekinthettünk be a blokkvezénylőbe, ahol munka közben is megfigyelhettük az ott dolgozókat. A reaktorcsarnokban még bővebb információkat kaptunk a reaktor üzemeléséről. Valamint rövid sétát tehettünk a turbinacsarnok egyik turbinagenerátora körül.

Utunk végén ellátogattunk az Atomenergetikai Múzeumba. A kiállítótér négy tematikus egységre tagolódik. Főleg a két vitrinsort tekintettük meg: ezek az erőmű történetét, a hozzá kapcsolódó műszereket, valamint az ott dolgozók kitüntetéseit mutatják be. Itt található egy számítógép is, ami az első példány volt Magyarországon.

Délután három körül indultunk el vissza Budapestre fáradtan, de számos élménnyel gazdagabban."

Szertárunk az idei tanévben is bővült az alábbi új kísérleti eszközökkel:

- Newton-féle színtárcsa
- 10 db nagy méretű konvex tükör
- 10 db nagy méretű konkáv tükör
- szemléltető eszköz (Lenz-törvény)
- 4 db áram-feszültség mérésére alkalmas eszköz

A fizikai előadó és a labor is kapott okostáblát.

A fakultációs választás megkönnyítésére tájékoztatót tartottunk iskolai szinten és külső előadóval: dr. Iváncsy Tamás a BME Villamos Energetika Tanszékéről jött iskolánkba.

Az előadó és a labor kihasználása 100%-os volt. Így lehetőség adódott sok kísérlet elvégzésére.

A hétköznapok munkáját, Manga József pedagógiai asszisztens segítette. A kísérletek előkészítésében, az eszközök megjavításában nagy szerepe volt. Ötleteivel sokszor kisegítette tanári munkánkat, köszönet érte. Nagyon jó kapcsolatot alakított ki diákjainkkal, akik szívesen fordultak hozzá, és kérték segítségét.

Dr. Orovica Márkné
munkaközösség-vezető

A hittan-munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről

Munkaközösségünk életére egy szomorú esemény nyomta rá bélyegét: az őszi szünetben váratlanul elhunyt munkaközösségünk vezetője, Kóczán Gabriella nővér, aki 2016 óta töltötte be ezt a tisztséget. Hiányát az iskola nagyon megérezte, hiszen igazgatóhelyettesként, matematika, fizika és hittan szakos tanárként az iskolai feladatok egy jelentős részét ő végezte. Munkaközösség-vezetőként ő állította össze a korábbi bibliaversenyek kérdéseit, beosztotta az osztálymiséket, megszervezte a lelki napokat, és ellátta a sekrestyési feladatokat is. Gabi nővér temetésére az iskola diákjai és tanárai két autóbusszal utaztak Sopronba. Ez a nap Szent Imre ünnepére esett, eleinte borús, hűvös idő volt, de mire kiértünk a temetőbe, tavaszias napsütés fogadott bennünket. Lehet, hogy Gabi nővér „intézkedett"?

Gabi nővér három érettségizős osztályát Csepregi Róbert atya vette át. Nagy köszönettel tartozunk neki, mert ezt a nagy feladatot amellett látta el, hogy ő plébániai kormányzója Pilismarótnak és Dömösnek. Egyéb személyi változás, hogy Carlo atya visszatért iskolánkba Pomázról, ahová a főpásztor ideiglenesen plébánosnak nevezte ki, illetve az, hogy a munkaközösség vezetését Lobmayer András vette át.

A koronavírus-járvány miatt szeptemberben nem lehetett főegyházmegyei Veni Sanctét rendezni, és a tanév nagy részében a vasárnapi évfolyammisék is szüneteltek. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson iskolánk kórusa szervezetten volt jelen Oberrecht Ádám tanár úr vezetésével, de sokan mások

is aktívan részt vettek önkéntesség vállalásával, áldoztatással. A járvány alatt nem tarthattuk meg a lelki napokat a szokásos módon, helyette viszont az idei tanévben minden osztály külön programon vehetett részt a fenntartó rend piliscsabai Josephinum Kollégiumában. Hálával tartozunk ezért Dominika nővérnek és Bíró Szilveszter kollégiumi igazgatónak, akik erre a lelki épülésre minket meghívtak, vezették a programot, és ezen felül a testünket is táplálták finom ebéddel.

Két év után újra rendezhettünk bibliaversenyt az egyik nagyböjti pénteken. Témája Máté evangéliuma volt. A kérdéseket Váraljai Katalin tanárnő és Lobmayer András tanár úr állították össze, a lebonyolítást a munkaközösség tagjai együtt végezték. Négyfős csapatok jelentkezhettek, volt írásbeli és szóbeli rész is. Az írásbelin szerepeltek többek között villámkérdések, növény és állatfajok felsorolása az evangéliumból, valamint „Ki mondta?" – „Kinek mondta?" típusú feladatok. A szóbelin Jézus példabeszédeit kellett felismerni kivetített képek alapján. Az eredmények: I. helyezett csapat: „Jézus panaszai" 8.a: Győri Takumi, Kokavecz Eszter, Reichardt Villő, Tóth Rozália. II. helyezett csapat: „Juhok" 9.b: Gazdag Luca, Hivert Zsófia, Révai Anna, Süller Flóra. III. helyezett csapat: „Napszámosok" 11.d: Nagy Viktória, Ribárszki Iván, Sántha Lilla, Dékány Boróka.

Idén a nagyböjti keresztútjárás nem volt kötelező, ezért kiemelendő, hogy Holczmann-né dr. Fehér Ildikó tanárnő, Urbán Diana tanárnő, Jávor Gellért tanár úr és Murányi Ilona tanárnő külön szerveztek keresztutat az osztályaiknak.

A bérmálásra húsz tanuló jelentkezett, május 28-án Cserháti Ferenc püspök úr szolgáltatta ki nekik a szentséget a Szent Imre-templomban. A felkészítés

áldozatos munkáját Alessandro atya végezte, köszönjük szépen.

A ballagás napjára felújítottuk azt a hagyományt, hogy a bejövő osztályok a Margit-szigetre mennek meglátogatni a kolostorromokat és Szent Margit sírhelyét. A négy osztály internetes források segítségével előre felkészült, és kiscsoportokra oszolva kitöltött egy kvízt Szent Margitról és a Margit-szigetről. A kísérőtanárok ezt hamar kijavították, és azon melegében megjutalmazták a csapatokat.

Kerényi Lajos atya, aki még idén is két érettségiző osztályban tanított és érettségiztetett, június 1-jén ünnepelte 95. születésnapját. A tantestületi szobában az ároni áldás eléneklésével és tortával leptük meg őt.

Lobmayer András
munkaközösség-vezető

A magyar-ének munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről

A munkaközösség tagjai:

Dr. Dósa Márta (munkaközösség-vezető), Csontos Attila, Hegedűs Szabolcs, Kovács Eszter, Keményné Orbán Krisztina, Márkiné Solnay Márta, Murányi Ilona, Oberrecht Ádám, Tillessné Ágnes, dr. Vasas Géza, Vámosi Judit, Veszelovszki Balázs

A munkaközösség tevékenysége

Az október 23-ai megemlékezést a Hegedűs tanár úr által vezetett diákszínpad készítette, majd rendkívül jó ötletekkel készültek a március 15-ei műsorra is, ami végül covid betegségek és elővigyázatossági intézkedések miatt nem valósult meg.

2021. november 9-én az Irodalmi Kávéház vendége volt Nagy Dénes, a Berlini Nemzetközi Filmfesztivál Ezüst Medve-díjjal kitüntetett filmrendezője, aki az Apor teremben tartott előadást pályájáról. Az általa választott filmrészletek

számos kérdést vetettek fel, és jó hangulatú beszélgetés alakult ki az érdeklődő tanulók és a művész között.

A nyílt napon bemutató órát tartott

Tilless tanárnő a 9.c osztállyal (nyelvtan) és Csontos tanár úr a 12.c osztállyal, a téma Kosztolányi Dezső: *Hajnali részegség* c. költeményének elemzése volt.

Az irodalmi kávéház is bemutatkozott: Murányi tanárnő és segítői várták az érdeklődőket a hangulatosan berendezett Szent Margit teremben, ahol az eddigi rendezvényekből kaphattak ízelítőt az érdeklődők a 12.b és a 11.d tanulóinak közreműködésével.

Hegedűs tanár úr kamarakórusával a kápolnában fogadta a vendégeket.

A ballagási műsor megszervezésében Murányi tanárnő és Tilless tanárnő segítette

a tanulókat: a 12. évfolyam búcsúbeszédét Izsa Dorottya 12.b osztályos tanuló mondta. Szavalatot Varjú-Bartal Levente12.d osztályos tanulótól hallhattuk. Az ünnepélyen közreműködött az énekkar Oberrecht Ádám vezetésével, valamint iskolánk kiváló hangszeres tanulói: Szilágyi Emese (7.b), Ondreák Natasa (9.c) és Simon Tibor (10.b).

A hagyományoknak megfelelően több **versenyt** is szerveztünk ebben a tanévben.

Novemberben **műfordító versenyt** hirdettünk, melynek keretében *Emily Brontë: Sympathy* c. versét kellett magyar nyelvre átültetni. A szervezést és zsűrizést Keményné Orbán Krisztina tanárnő irányította. A beérkezett pályaművek összehasonlításánál a mondanivaló pontos átadásán kívül fontos volt az eredetihez illő ritmus, a rímelés és a szótagszám, a nyelvi megformáltság.

A helyezettek rangsora: Dénes Barnabás (12.d), Harsághy Zsófia (10.e), Pálfay Boglárka (11.e), Heizer Koppány (12.b), Barta Dorottya (10.e).

December 9-én **helyesírási versenyt** tartottunk– a nem éppen könnyű feladatlap összeállítását és a verseny lebonyolítását Tilless tanárnő vállalta.

Helyezettek:

1. Oberrecht Ádám 9.b
2. Wochna Rita 11.b
3. Simon Nóra 10.b

Február 10-én került sor a **Kazinczy Szépkiejtési Verseny**re.

Helyezettek:

1. Pontyos Zita 11. B
2. Jóvári Merse 9. C

Ők ketten jutottak be a fővárosi fordulóba, ahol sikerrel szerepeltek.

Április 21-én két év Covid-időszak után ismét megtartottuk az iskolánkban hagyományos költészetnapi **szavalóversenyt**. A szervező, Murányi tanárnő javaslatára ebben a tanévben a zsűritagok tekintetében újítottunk, ugyanis a legutóbb megtartott szavalóversenyünk győzteseit, Horváth Petrát és Suki Bencét is meghívtuk zsűrizni. Két régi diákunk nagy kedvvel és lelkesedéssel hallgatta, értékelte a szavalatokat, az eredményhirdetés előtt tanácsokat is megfogalmaztak a résztvevők számára.

Helyezettek:

I. díj: Borzai Gellért 12.b és Zielinski-Kocsis Kolos 7.b

II. díj: Darufalvi Eszter 10.c és Németh Emma 7.a

III. díj: Kereszty Dorottya 11.c és Bene Julianna 9.nyd

Különdíjban részesültek:

Bogos Ágnes 11.d

Iszkra Éva 10.c

Márton Réka 10.a

Szabó Kata 11.a

Varjú-Bartal Levente 12.d

Április 22-én került megrendezésre a Mindszenty-verseny döntője a Horánszky utcai Párbeszéd Házában, ahová a Kárpát-medence középiskoláiból induló diákok közül egyedül a mi intézményünkből jutott be két diák is az esszé-dolgozatával:

Bodó Merse (9.c) és Czagány Emese (11.b).

A tanulókat Tilless tanárnő készítette fel és kísérte el az eseményre. A négyórás döntőben nagyon szépen szerepeltek tanulóink, könyvjutalomban ill. könyvutalvány-díjazásban részesültek.

Külkapcsolatok

A munkaközösség felvette a kapcsolatot a Bajor Gizi Színészmúzeummal, ennek keretében Vámosi tanárnő és Csontos tanár úr részt vettek az intézmény pedagógusok számára szervezett programján, majd meghívták a múzeum két múzeumpedagógusát iskolánkba, hogy megvitathassuk az együttműködés lehetőségeit. Megállapodtunk abban, hogy a „Rendhagyó színházi órák" – projektbe bekapcsolódva élni fogunk a lehetőséggel, és a tanórán felhasználjuk a szakemberek által készített (és számunkra bemutatott) digitális segédanyagokat. Csatlakozni fogunk ezen kívül az adott témához (pl. Bánk bán, Molière, Örkény) illeszkedő online foglalkozásokhoz.

Az iskola honlapjának magyaros felületét Veszelovszki Balázs tanár úr lelkiismeretesen gondozta egész tanévben.

A munkaközösség tagjai idén is részt vettek a felvételiztetésben – kijavították az írásbeli dolgozatokat és a szóbeli meghallgatásokon is jelen voltak.
Közben sor került az idei tanévben is a közép- és emelt szintű magyar próbaérettségik lebonyolítására.

Színjátszás

Örvendetes fejlemény, hogy iskolánkban **színjátszókör** alakult a tanév elején Hegedűs Szabolcs tanár úr vezetésével, aki a rendszeres gitáros zenei szolgáltokon túl vállalta a diákszínjátszók próbáinak megszervezését és az október 23-ai műsor elkészítését, betanítását. Ez jelentette a legnagyobb, egyben legnemesebb kihívást a lelkes kis társaság számára. Az előadások és próbák a diákság és a tanár úr ötleteiből álltak össze egységes produkcióvá. Természetesen az ilyen típusú próbafolyamat a hagyományosnál nagyobb munkát és kreativitást követel meg, ám ugyanakkor a diákok jobban és személyesebben tudnak kapcsolódni az adott feladat igényes megoldásához, valamint magához az ünnephez is. Az így létrejövő művek igazi szellemi „kincsek", melyek a tanulók ismereteit, érzéseit, benyomásait tükrözik az adott korszakról és a jelenlegi életünkről. Remélhetőleg jövőre is sikerül megőrizni a kis csapat lelkesedését és az iskolavezetés támogatását, hogy a színjátszás iránt érdeklődő margitosok kreativitásukat ezen a területen is kibontakoztathassák. Nagyon sok ötlet rejlik ugyanis még bennük, így a következő tanévekben további ötletes produkcióknak örülhetünk még, és büszkék lehetünk arra, hogy más neves gimnáziumokhoz hasonlóan végre iskolánkban is otthonra talál a diákszínjátszás nemes hagyománya.

Érettségi

Az idei írásbeli érettségi magyar nyelv és irodalomból nem volt nehéznek mondható, így jó eredmények születtek. A szövegértési feladat a Magyar szókincstár kötethez kapcsolódott (szerkesztője dr. Kiss Gábor többször is járt meghívásunkra iskolánkban), műelemzési feladatként pedig Szabó Magda egy novellájának elemzését vagy összehasonlító elemzést választhattak az érettségizők. Ahogyan várható volt, az előbbi feladatot dolgozták ki a legtöbben. Számos jól sikerült munkának örülhettek a magyar szakos kollégák, ami azt bizonyítja, hogy a novellaelemzésre történő felkészítésben (amely gyakorlatilag 9. évfolyamtól folyamatosan történik) már megfelelő gyakorlatot szereztek.

Az is szembetűnő volt, hogy hiába ismerik a tanulók a hivatalos levél formai kritériumait, félnek a gyakorlati szövegalkotástól, túlnyomó többség inkább az érvelést választja.

A végzősök írásbeli érettségin elért eredményei:

osztály	**12.a**	**12.b**	**12.c**	**12.d**	**12.e**
százalék	79	79	78.97	82,56	78.55

Előkészület a következő tanévre

A magyar munkaközösség tagjai számára a jövő tanév egyik legkomolyabb kihívása az lesz, hogy számba véve az új típusú érettségi elvárásait, gyakorlati síkon, konkrét módszerek, segédanyagok kidolgozásával megalapozzuk a felkészítést. A 9–10–11. évfolyamokat érintően szeretnénk olyan feladatsorokat összeállítani, amelyeknek megoldásával a tanulók gyakorolhatnak a 2024-től várható írásbeli műveltségi teszt sikeres megoldására. Az első megbeszélésen szeretnénk felosztani egymás között az egyes évfolyamok témáit és körvonalazni a lehetséges feladattípusokat. Ez utóbbi területen csak az eddig megjelent csekély számú demóra, illetve azokra a szórványosan fellelhető megnyilvánulásokra támaszkodhatunk, amelyek jelenleg – akár a médián keresztül – eljutnak hozzánk.

dr. Dósa Márta
munkaközösség-vezető

A matematika - informatika munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről

Nagy örömünkre új munkatárssal bővült a munkaközösségünk. Richlik-Horváth Katalin tanárnő személyében egy igen nagytudású, kedves, segítőkész, mosolygós kolléganőt ismerhettünk meg.

Kóczán Gabriella igazgatóhelyettes váratlan halála nagyon megrázott bennünket. Bár Gabi nővér nem tanított matematikát, a matematika tantárgyfelosztást is módosítani kellett ahhoz, hogy a fizikaóráit át tudjuk venni.

Az idei tanév legnagyobb kihívása a matematikatanárok számára az volt, hogy megállapítsuk, hogy az elmúlt két év 3+7 hónapos online tanítása milyen hiányokat okozott a tanulók tudásában. Ezért folyamatosan igen nagy hangsúlyt fektettünk az ismétlésre. Remélhetőleg az idei tanév végére sikerült a lyukakat betömködni.

A katolikus iskolák matematikaversenye továbbra is népszerű a diákjaink között. Nagy örömünkre ketten is a döntőbe jutottak: Hetényi Klára (10.c, tanára Richlik-Horváth Katalin) 4., Solymosi Örs (9.a, tanára Vízhányó Zsolt) 9. helyezést ért el az évfolyamában. Az Arany Dániel Matematikaversenyen csak a matematikával külön is foglalkozó diákoknak érdemes elindulni. Az igazgató úr által évek óta működtetett szakkörnek meglett az eredménye: Mohácsi Márton (9.a) az országos döntőben holtversenyben 17-24. helyezést ért el.

A végzősök egész évben nagyon komolyan tanulták a matematikát, sokan maguk is tisztában voltak azzal, hogy van mit pótolniuk. A tanárok szisztematikus felkészítése és a diákok kitartó munkája nem várt eredményt hozott: az

érettségizők majdnem kétharmada jelest kapott, volt teljesen hibátlan dolgozat is.

2022-től az országos kompetenciamérések online zajlanak. Ezen mérések menetével és az elérhető mintafeladatokkal foglalkoztunk az egyik munkaközösségi összejövetelünkön is. A mérés többé-kevésbé rendben lezajlott, csak két csoport egy-egy mérését kellett megismételni technikai probléma miatt.

Az informatika tanításában a felmenő rendszerben bevezetendő NAT2020 sok tartalmi és mennyiségi változást is hoz amellett, hogy a tantárgy nevét is megváltoztatták digitális kultúrára. Idén a csoportok modulrendszerben tanultak, az egyes témákat más-más tanár tanította. Úgy tűnik, bevált ez az oktatási forma,

nem okoztak nehézséget a diákoknak a tanárváltások. Nagy érdeklődés kísérte a robotika tanterem kialakítását. A tavaly megvásárolt robotokat programozzák a diákok, és működésüket ki is tudják próbálni. Iskolánk volt diákja, Óvári Áron programozási szakkört tart az érdeklődőknek.

Szinte minden diákunk és több tanár is részt vett a MI (Mesterséges Intelligencia) kihíváson. Egyrészt nagyon sok érdekes, új információt tudhattunk meg a teszt kitöltése során, másrészt az iskola egymillió forintot nyert eszközbeszerzésre.

Urbán Diana
munkaközösség vezető

A német, orosz és latin nyelvi munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről

A munkaközösség tagjai: Bajcsi Gizella, Harsányi Éva, dr. Dósa Márta, Kiss Orsolya, Kovács Eszter, Kővári Annamária, Dr. Pável Rita, Pintérné Puskás Erika, Pujcsek Adél, Rizák Emma, Tanai Róbert, Vámosi Judit.

A november 27-ei nyílt napon minden nyelv képviseltette magát. Bemutató órákat tartottunk német, olasz, spanyol nyelvekből (Kiss Orsolya, dr. Pável Rita, Kovács Eszter, Tanai Róbert).

Nyelvi börzét szerveztünk a második emeleten, ahol interaktív játékokkal, kvíz-feladatokkal, nemzeti specialitásokkal, kóstolóval vártuk az érdeklődőket. Színes plakátokat és a különböző iskolánkban választható idegen nyelveket népszerűsítő plakátokat szerkesztettünk és nyomtattunk. A nyelvválasztó börze jól sikerült, a nyelvtanuló diákok remekül helytálltak. Sokan látogatták a német, spanyol, olasz, francia, orosz standokat. Aki jól oldotta meg a feladatokat, kis ajándékokat is kapott.

A hosszas távoktatás után fontosnak tartottuk a tanórai ismétléseket, rendszerezéseket a lemaradások és a lemorzsolódás felszámolásának érdekében. A nyelvtanulás-tanítás célja az élő idegen nyelvek minél jobb, magasabb színtű elsajátítása, az érettségi és/vagy nyelvvizsgák sikeres elérése. Természetesen a kommunikatív nyelvtudás mellett további célunk a német, francia, olasz, spanyol, orosz kultúrák mélyebb megismertetése tanulóinkkal, valamint ezzel

párhuzamosan mindenféle előítélet leépítése.

Napjainkban egyre fontosabb az idegen nyelvek ismerete, és ez nem csak az angolt jelenti. Az angol mellett még legalább egy/két idegen nyelvet kell tudnia a jövő generációnak ahhoz, hogy piacképessé váljon. Intézményünkben ennek lehetőségét biztosítjuk minden diák számára, csupán élni kell a lehetőséggel. Az év végi eredmények tükrében elmondható, hogy a tanulók többsége szereti és tanulja az általa választott második idegen nyelvet, igyekszik eleget tenni a követelményeknek.

A munkaközösségi értekezleteken sor került valamilyen pedagógiai, pszichológiai vagy szakmai-módszertani továbbképzésre. Néhány téma: a tanári személyiség hatása a tanulókra, szólások és közmondások a nyelvórákon, a tankockák

szerepe és fajtái, okostábla használata a nyelvórákon, minőségbiztosítás. Az okostábla funkciói, feladattípusok című képzésre a Trefort Gimnázium vezető némettanárát hívtuk meg, a többi ülésen a képzéseket munkacsoportunk tagjai tartották.

Noha a pandémia miatt a diákcsereprogram idén is elmaradt, Bajcsi Gizella tanárnő állandó kapcsolatot tart fenn cserepartner iskolánkkal, az Osnabrücki Graf-Stauffenberg-Gymnasiummal, és remélhetőleg jövőre ismét megszervezhetjük a következő diákcsere programot, amit már nagyon hiányolunk.

Az iskolai német nyelvi OKTV-n két tanuló vett részt.

A pandémia utóhatása, hogy az országos nyelvi versenyek elmaradtak: a Mezzofantit nem hirdették meg, az OATV elmaradt, így idén tanulóink nem vettek részt országos nyelvi versenyeken.

A 7. évfolyamon német olvasási versenyt, a 10. évfolyamon olasz tollbamondási versenyt tartottunk nagy lelkesedéssel.

A kollégák közül Pintérné Puskás Erika idén készített pedagógus portfóliót, melyet március 16-án sikeresen védett meg, így pedagógus II-be léphet.

Bajcsi Gizella ismertette mestertanári programját a munkacsoport tagjaival, és bemutatta a program első részét, a szólások és közmondások ill. kisebb frazeológiai egységek tanítását a német nyelvórákon.

Olasz nyelvi szakkört tartott heti két órában Kovács Eszter tanárnő. A német emelt szintű képzéseetk B2 és C1 szinteken dr. Pável Rita tartotta. A szakkörökre és az emelt szintre járó tanulók magasabb nyelvtudásra tettek szert, és lényegesen

jobb eredményeket értek el.

Az idei német nyelvi érettségi feladatok nem okoztak különösebb meglepetést vagy problémát a vizsgázók számára. Az olvasási és hallás utáni szövegértések nem voltak túl nehezek, így a tanulók jól oldották meg azokat. A grammatikai résznél akadtak még hibák. A szövegalkotási feladatok témái is hálásak voltak, a diákok minden nehézség nélkül megoldották.

Bajcsi Gizella
munkaközösség-vezető

A testnevelés és tánc munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről

A munkaközösség tagjai: Csepregi Csaba, Czakó Bence, Söjtöry Borbála, Nagy Valter.

Bár a covid ebben a tanévben sem könnyítette meg dolgunkat, mindent elkövettünk, hogy csak minimális mennyiségű testnevelésóra maradjon el, biztosítva ezzel az ifjúság mozgásigényének kielégítését és nem utolsósorban a kötelező mozgásos képességfejlesztést. A mindennapos testnevelés órák ebben a tanévben elmaradtak, így a kötelező testnevelésórákra hárult a kerületi versenyekre történő felkészítés szerepe is. A tanórák mozgásanyagát a Dubecz-féle hagyma alapján szerveztük át, globálisan oktattunk, akinél pedig hibát tapasztaltunk, annak a mozgását parciálisra szedve javítottuk. Így a mozgástanulás 2-3 osztály összevonása mellett is sikeresnek tűnt, amit a kerületi sportversenyeken elért tanulói sikerek is igazoltak.

Az iskola fenntartója és vezetősége által biztosított új csarnok és a kültéri sportpályák az oktatás hatékonyságát megkérdőjelezhetetlen módon segítették.

Sporteredményeink

KIDS Országos Kosárlabda Kupa (május), V-VI. kcs., fiú: III. hely (Szathmári Miklós, Szombathy Gábor, Ribárszki Iván, Szurovszky András, Ménesi Miklós, Zwick Zsombor, Rácz Bendegúz, Kovács Barnabás, Mohácsi Márton, Varga Sebestyén).

KIDS Országos Röplabda Kupa, lány VI. kcs.: IV. hely.

Kerületi középiskolai röplabda bajnokság, V-VI. kcs., leány: V. hely.

Kötélugró Diákolimpia Országos Döntő, IV. kcs., lány: III. Pécsi Gréta; V.kcs., lány: III. Pécsi Anna.

Sportlövő Diákolimpia, megyei döntő, LPI40: I. Domsits Olívia. A versenyző az országos döntőbe jutott, ahol szintén első lett.

Kerületi középiskolai röplabda bajnokság, V-VI. kcs., fiú: csoportmeccsek; V-VI. kcs., fiú: 3. hely.

Kerületi középiskolai streetball bajnokság: VI. kcs, fiú: V. hely; V-VI. kcs., vegyes: III. hely; V-VI. kcs., leány: I. hely.

McDonald's Flair Play Cup, Országos Kispályás Labdarúgó Bajnokság, budapesti döntő: V-VI. kcs., fiú: I. hely.

McDonald's Flair Play Cup, Országos Kispályás Labdarúgó Bajnokság, területi döntő, V-VI. kcs., fiú: az iskola csapata a győztessel azonos pontszámmal, de rosszabb gólkülönbséggel nem jutott be az országos döntőbe.

KIDS Országos Sakkverseny, V. kcs., fiú: II. hely – Nemes Bertalan; VI. kcs., fiú: II. hely Bordács Bálint.

Kerületi Sakk Csapatverseny, V-VI. kcs., fiú: V. hely.

Kerületi Sakk Egyéni verseny, V-VI. kcs., fiú: VI. hely – Kardkovács Bence; VII. hely – Nemes Bertalan.

Kerületi Kispályás Labdarúgó Bajnokság, VI. kcs., fiú: csoportmérkőzések; VI. kcs., fiú, döntő: I. hely; VI. kcs., lány: csoportmérkőzések; VI.kcs., lány, döntő: II. hely. Legjobb mezőnyjátékos: Wochna Rita.

Kerületi korcsolyaverseny, VI. kcs., fiú, egyéni: 1. hely – Varjú Bartal Levente , 2. hely – Csontos László; 4. hely – Németh Attila; 8. hely – Lengyel-Széchenyi Dominik; VI. kcs., fiú, váltófutó csapat: 1. hely.

Újbudai Online Sakkverseny, V. kcs., fiú egyéni: 1. hely – Nemes Bertalan .

Kerületi Citadella-váltófutás, V-VI. kcs., fiú váltó-csapat: III. hely.

A testnevelő kollégák a kötelező testnevelés órák és helyettesítések mellett részt vettek az iskolai nyílt nap szervezésében, ahol úszás- és kosárlabda-bemutatót tartva tették vonzóbbá az ide látogató iskolaválasztók számára gimnáziumunkat. A téli sítábor a járványhelyzet miatt elmaradt, a nyári vízitáborban viszont két kollégánk vett részt kísérőként.

Csepregi Csaba
munkaközösség-vezető

A történelem-földrajz-rajz munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről

Munkaközösségi megbeszélések

2021. október 5-én a 2021–22-es tanévtől általunk is használt, a Püspöki Kar megbízásából a katolikus iskolák számára készült új 9–10.-es történelem tankönyvet, tanári segédkönyvet és feladatgyűjteményt mutatta be a munkaközösségnek a tankönyv szerkesztője, dr. Kovács Örs, a Szent Imre Gimnázium tanára. Nagyon hasznosnak bizonyult, hogy az elektronikusan elérhető feladatgyűjtemény hozzáféréséhez is kulcsot adott. Korábban a tankönyv kritikai visszhangja összességében kedvező volt, s ezt megerősítette a szerkesztő szakszerű magyarázata, a módosított kerettantervnek történő megfelelés nehézségeinek megvilágítása.

2021. november 30-án dr. Szentgáli Zsolt beszámolt a nyílt napon tartott történelemóráról, és az ott tapasztalt nagy érdeklődésre való tekintettel azt javasolta, hogy a jövő tanévben legyen párhuzamosan két történelem bemutató óra. A megbeszélés javarészét a művészfilmek (Andrzej Wajda: Danton, Katyn), valamint művészileg kevésbé igényes játékfilmek tanórán történő hasznosításának a lehetőségeiről folyt.

2022. március 9-én Nagy Mariannt hívtuk meg, aki hosszú ideig gimnáziumi tanárként, később a Pécsi Tudományegyetem oktatójaként, jelenleg a Károli Gáspár Egyetemen a történelem tanárok képzéséért felelős pedagógusként, oktatóként tevékenykedik. Nemcsak történelmi szaktanulmányok szerzője, de közreműködött annak a 18–19. századi, kézikönyvként használt munkának

az elkészültében, amely a középiskolai tankönyvek erre vonatkozó részének az alapja kellene, hogy legyen. A megelőző munkaközösségi megbeszélés folytatásaként részletes elemzés alá vette az általunk az idei tanévtől használt 9.-es és 10.-es történelemtankönyv szemléleti és módszertani következetlenségeit. A tankönyvekben megjelenő feladatok hibáinak folyamatos korrekciója, ami folyamatos önképzést kíván, az igényes tanári munka föltétele. Fölhívta a figyelmünket több elektronikusan elérhető, a mindennapi munkát segítő oldalra. Az előadását érdekfeszítő szakmai vita követte, amelyben a tanári gyakorlatunk során szerzett tapasztalatainkból leszűrt didaktikai következtetéseket, lényegében a történetszemléletünket ütköztettük. Ezek, ha nem is mindig nyíltan, közvetlenül, de nap mint nap jelentkeznek az órai munkánkban, fölkészülésünkben.

2022. május 24-én a három tárgy írásbeli érettségi eredményeinek előzetes értékelését végeztük el a próbaérettségik tükrében.

A munkaközösség megjelenése a Gimnázium életében

A nyílt napon a munkaközösség történelemből és földrajzból bemutató órákkal (dr. Szentgáli Zsolt, Jávor Gellért, Veszelovszki Balázs), illetőleg vizuális anyagokkal (Balla Lajos) vette ki a részét.

Az emléknapokra a munkaközösség tagjai diákjaik segítségével installációkat készítettek: az aradi vértanúk emléknapja (Márkiné Solnay Márta); a kommunizmus áldozatainak február 25-i emléknapja (Holczmann-né dr. Fehér Ildikó); a vészkorszak áldozatainak április 16-i emléknapja (Horváth István);

a nemzeti összetartozás június 4-i napja (dr. Szentgáli Zsolt). A március 15-ei ünnepélyre dr. Vasas Géza készített Fábián Balázs rendszergazda és diákok segítségével, illetőleg közreműködésével félórányi audiovizuális összeállítást, amely történelem- vagy magyarórákon levetítésre került.

Hudák Domonkosnak (11.a) a történelem OKTV első fordulójában írt dolgozatát nem csupán továbbküldhettük, de a fölüljavítás és a dolgozat Oktatási Hivatal által javítandó részének eredménye alapján második fordulót ért. Reméljük, hogy a következő tanévben sikerül fölülmúlnia az idei teljesítményét is.

A Kosáry Domokos Történelemversenyen 7. évfolyamon a három indulóból továbbjutott a 2. fordulóba Csákvári Enikő (7.b). A Savaria Történelemverseny 7. évfolyamán öt indulóból továbbjutott a 2. fordulóba Papp Kristóf Bence (7.a), ugyanennek a versenynek a 9. évfolyamán a két indulóból továbbjutott a 2. fordulóba Biró Borbála (9.a).

Sikeres volt a Jávor Gellért kolléga által szervezett és a Csutka Éva, Veszelovszki Balázs kollégák segítségével megrendezett iskolai földrajz-csapatverseny mintegy 150 diák részvételével.

A XX. Balogh János Kárpát-medencei Környezet- és Egészségvédelmi Csapatversenyen és a Keresd a jelet ökocímke versenyen három 3 fős csapat indult 7.a osztályból.

Szakkör

Balla Lajos vezetésével a művészettörténet iránt érdeklődő diákok két kiállítást tekintettek meg. A Cezanne-tól Malevicsig című kiállítást a Szépművészeti

Múzeumban, ahol nyomon lehetett követni az absztrakt festészet kialakulásának szakaszait a művészettörténet legnagyobbjainak ecsetje nyomán. Ugyanitt lehetett rácsodálkozni tavasszal Hieronymus Bosch talányos festészetére, amely sok esetben megmutatta az emberi természet esendőségét, görbe tükröt tartva elénk.

A rajzteremben került sor a Holt Költők Délutánjára, ahol a művészlelkek igazán jól érezhették magukat.

Érettségi eredmények

A középszintű történelem írásbeli dolgozatokat javító kollégák (Simonfai Teodóra, Márkiné Solnay Márta, dr. Szentgáli Zsolt) szorosan együttműködtek a javítási és értékelési útmutató által nem érintett határesetek, vitatható megoldások megítélésben és értékelésében. A középszintű megmérettetésen a legjobb teljesítményt a 12.e osztály érte el 80% fölötti átlaggal. A többi 12.-es osztályban is 70% fölött mozog az átlag. Az érintett kollégák (Simonfai Teodóra, Solnay Márta, dr. Szentgáli Zsolt, Veszelovszki Balázs) álláspontja összecseng

abban, hogy a próbaérettségi föltétlenül hasznos visszajelzésnek bizonyult, hiszen az ott nyújtott teljesítménnyel szemben számottevő a javulás.

Emelt szintű érettségi vizsgára ismét magasnak mondható jelentkezésről számolhatunk be. 31 diákunk választotta eredményes felvételijének reményében ezt a lehetőséget. A 31 főből mindössze öt diákunk teljesítménye ért érettségi négyest, a többiek valamennyien jeles osztályzattal vették az akadályt. Kilenc 80% fölötti eredmény született, ezekből az egyik 90 (Nagy Bulcsú 12.c), egy másik 88%-osra (Trikkal Lilla 12.d) sikerült. A vizsgázók többsége a szóbelivel javított az írásbeli eredményén. Ez elsősorban a diákok érdeme, de a kollégák által tartott konzultációk is segítettek ebben.

A földrajzot aránylag sokan, 38-an választották, a vizsgázók döntő többsége 11.-es. A feladatok erőssége nagyjából megegyezik az elmúlt évivel, az írásbeli eredmények átlaga 80%, ami a szóbelivel tovább javult, 82%-ra. Gondos Jázmin (11.e) 96%-ra teljesítette az írásbelit.

Művészettörténetből, illetőleg rajzból az írásbeli és szóbeli érettségire három jelentkező akadt, a művészettörténet írásbeli eredménye 70%-os, a két rajz szóbeli 80%-os.

A folyamatos tájékoztatásra, a hírfrissítésre Simonfai Teodóra viselt az idei tanévben is gondot. A munkaközösségi megbeszélésekről, a fontosabb történésekről elsősorban képi dokumentációban számolt be.

Dr. Vasas Géza
munkaközösség-vezető

Gondolatok a Diáktanácsadóból

A 2021/22-es tanév, nyugodtan mondhatjuk, hogy az egyéni tanácsadások éve volt a Diáktanácsadóban. Eddig nem látott számban fordultak hozzám különböző problémákkal diákok, szülők és tanárok is. Hogy mi az oka a megnőtt igényeknek, azt csak találgatni tudom: a Covid és később a szomszédunkban kezdődő háború árnyékában mintha a személyes problémák is kiéleződtek volna. Vagy inkább egy olyan általános bizonytalanság közepette élünk már jó ideje (hiszen ez a fajta általános bizonytalanság a 2020. márciusi első Covid-hullám óta jelen van az életünkben), amely az idei tanévre labilisabbá tett mindannyiunkat. Így, akik korábban is jelentős problémákkal küzdöttek, azok számára sok esetben most jött el az idő, mikor úgy érezték, ezekkel a gondokkal már nem tudnak egyedül szembenézni.

Az egyéni tanácsadásokra változatos témákban került sor. Anélkül, hogy a kötelező titoktartást megsértenénk, elmondható, hogy a következő általános

kérdéskköröket érintettük leggyakrabban:

- evés és testkép-zavarok,
- párkapcsolati problémák,
- depresszió, tartós lehangoltság,
- pályaválasztási nehézségek,
- önismereti kérdések,
- iskolai előmenetel problémái,
- magány, elszigeteltség a kortársaktól,
- alkohollal, cigarettával, más függőséget okozó szerrel kapcsolatos kérdések,
- családi problémák, bántalmazó háttér, szülők válása,
- az iskolai közösségépítés nehézségei (tanároknál),
- nevelési kérdések, egyéni önismereti kérdések (szülőknél).

A másik terület, amiben elmozdulást – mégpedig pozitív irányú elmozdulást – érzékelek, az annak a kérdése, hogy a pszichológushoz, illetve a tanácsadásra járás mintha kezdene egyre felvállalhatóbbá válni az iskolai közösség előtt. A korábbi időszakban általános jelenség volt, hogy a páciensek titkolni próbálták, ha az iskolapszichológushoz jártak, mert féltek attól, hogy a csoporton belül emiatt negatívan ítélik meg őket (pl azt gondolják róluk, hogy önállótlanok, képtelenek megküzdeni a problémáikkal, túl labilisak stb). Tehát a tanácsadásra járás ténye – amennyiben kitudódott – egyfajta megbélyegzést vont maga után. Mára mintha kezdene a kamaszok körében egyre vállalhatóbbá válni, hogy ha valamilyen problémám van, amivel nehezen birkózom meg egyedül, akkor

ahhoz ugyanolyan természetességgel vegyem igénybe szakember segítségét akkor is, ha az a probléma egy lábtörés, és sebészt igényel a helyretétele, de akkor is, ha bizonyos magánéleti vagy pszichés nehézségeim eszkalálódását szeretném megakadályozni, és evégett pszichológushoz fordulok. Ahelyett, hogy a végsőkig saját eszköztárammal próbálnám orvosolni a felmerült – és egyre mélyülő – nehézséget, ami a lábtöréshez hasonlóan a pszichés problémák esetén sem túl célravezető.

Ez mindenképpen örvendetes változás, és többeket arra sarkall, hogy akár kisebb súlyúnak ítélt gondok esetében is hozzám forduljanak, nem várva meg a helyzet tűrhetetlenné válását – amikor általában már segíteni, változtatni is sokkal nehezebb. Mert a pszichés problémákra is érvényes az, amit a fizikai betegségekkel kapcsolatban már jól megtanultunk: kezdeti stádiumban mindig, minden problémát könnyebb kezelni, mint akkor, ha a helyzet a végletekig elmérgesedett.

Varga-Etele Orsolya
iskolapszichológus

Közösségeink

A szülői munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévben

A Covid-járvány, és a karanténidőszakok következményének betudhatóan a gimnáziumunk életében hagyományosnak mondható közösségi programok ebben a tanévben is meghiúsultak. A szülői munkaközösség tevékenységi köre jelentősen korlátozódott. Nem tudtunk bált szervezni, elmaradtak a lelki napok, minden, ami valódi közösségi szerveződés lehetett volna.

Az osztályokban megválasztott SZMK-tagok az elmúlt tanévben csupán a kapocs szerepét töltötték be a diákok, a szülők és a tanárok között esetlegesen felmerülő problémák, kérések közvetítésekor.

Elmaradtak a korábbi időszakokban rendszeresen megtartott személyes találkozók is, helyette csupán levelező csoportban tartottuk a kapcsolatot.

Bízunk benne, hogy a következő tanévben semmilyen korlátozás nem gátol abban a törekvésünkben, hogy több program szervezésével járulhassunk hozzá a diákok tanórákon kívüli idejének színvonalas eltöltéséhez. A hagyományos Szent Margit-bál megszervezésével szeretnénk, ha a szülők nem csupán szülői értekezleteken találkozhatnának egymással, és a gyermekeinket tanító pedagógusainkkal így, kötetlen formában, a kikapcsolódást nyújtó szórakozást sem mellőzve kicsit jobban megismerhetnénk egymást.

Kacskovics Zsuzsa
SZMK-elnök

Beszámoló a diákönkormányzat tevékenységéről a 2021–2022. tanévben

Ülések

Az idei tanév volt az első teljes olyan tanév, amikor az új DÖK-SZMSZ keretében, és online időszak nélkül működhettünk. Ennek megfelelően szeptember elején az osztályok megtartották a képviselőválasztást, így lett 48 DÖK-képviselő (24*2). Az első gyűlésünket október 22-én, pénteken a 0. órában tartottuk, ekkor rendeztük meg a vezetőségválasztást. Az elnök- és alelnökjelöltek elmondhatták kortesbeszédüket, majd a jelen lévő képviselők titkos szavazással megválasztották az elnököt és a két alelnököt. A 2021/2022-es tanév DÖK-elnöke Márton Réka (10.a) lett, a két alelnök Kalácska Eszter és Szabó Dávid (mindketten 12.a). Ezt követően tavalyhoz hasonlóan megalakultak az akciócsoportok (összesen 10), meghatároztuk ezeknek a céljait, a következő napokban pedig minden képviselő eldönthette, melyik akciócsoport(ok)ban szeretne részt venni.

Második gyűlésünket január 26-án, szerdán tanítás után tartottuk, ekkor a tavaszi

terveinket határoztuk meg.

A harmadik gyűlésünket június 14-én, kedden a 0. órában tartottuk, itt összegeztük a tanévben elért kudarcainkat és sikereinket, valamint célokat és terveket fogalmaztunk meg a következő tanévre.

Kudarcaink

Sajnos hiába szerveztük meg a DÖK-kirándulás napját egy szombati online tanítási napra, egy másik program miatt végül olyan kevesen jelentkeztek, hogy lefújtuk. Talán ősszel ismét meghirdetjük.

A másik ügy, amelyen nagyon sokat dolgoztunk az az SZMG-s termékek projekt, mely nem is annyira kudarc, inkább csak azt sajnáljuk, hogy idén nem valósult meg. Ennek oka, hogy nem sikerült elkészíteni, illetve megállapodni egy olyan logótervben, amely az összes fél igényeinek megfelelt volna. Ígéretünk van rá, hogy a nyáron Balla Lajos tanár úr elkészíti a logót, s akkor azzal már elkezdődhet a termékek gyártása, értékesítése.

Sikereink

Idei első megbízásunkat még a tanév hivatalos kezdete előtt, augusztus végén kaptuk meg, hogy az ebédszünetek hosszával kapcsolatban kérjük ki a diákok véleményét. Ezt megtettük, s örömünkre az iskola vezetése meg is szívlelte a DÖK javaslatát a 20 + 25 perces ebédszünetekre vonatkozóan.

DÖK-ös sikernek tartjuk, hogy több év szünet után megnyílt a földszinten lévő „Margit-sziget" nevű közösségi tér, ahol a diákok délutánonként tanulhatnak, beszélgethetnek. Ennek felügyeletét az év nagy részében felsőbb évfolyamos diákok oldották meg KÖSZI-órákért cserébe, a tanév végére viszont már annyira nem volt jelentkező erre a feladatra, hogy bármely ott lévő diák vállalhatta a rendre és tisztaságra való felügyeletet, ha a kulcs felvételénél ezt aláírta. Tapasztalataink szerint a „Margit-szigetet" főleg az alsóbb évfolyamosok használták gyakrabban, de azért 10. évfolyamosok is rendszeresen megfordultak ott.

A DÖK kezdeményezésére és részleges koordinálása mellett került sor a

kárpátaljai iskolai gyűjtésre, melyre több mint 2 millió Ft jött össze.

A második félévben indítottuk el igazgató úr ötlete nyomán a tanári interjúsorozatunkat, melynek keretében felkerült a honlapra egy-egy rövidebb, zenés, videós interjú villámkérdésekkel, valamint egy hosszabb kifejtésre teret adó Word-dokumentum. Eddig összesen öt ilyen tanárinterjú készült, de tervezzük a folytatását.

Részben a DÖK-höz kapcsolható a TeSzedd! akció iskolai megszervezése, amelyhez egyszer ősszel (október 22., péntek) és egyszer tavasszal (május 6., péntek) csatlakoztunk, előbbinél kb. 50 fővel, utóbbinál kb. 40 fővel szedtük a szemetet iskolánk tágabb környezetében.

A tíz akciócsoport közül a környezetvédelmi akciócsoport volt a legaktívabb. Célunk, hogy valamikor iskolánk elnyerje az „Ökoiskola" címet, ehhez sok kritériumnak kell megfelelni, ezekhez próbáltunk idén közelebb kerülni. Végeztünk felméréseket a diákság, illetve az iskola dolgozói körében az iskolába való utazás módjáról. Egy másik felmérésünk az ételérzékenységről szólt, mely kimutatta, hogy nagyjából a diákság 5%-a rendelkezik valamilyen ételallergiával. Összeszámoltuk még az iskola területén lévő madáretetők számát (megállapítottuk, hogy kevés), esővíztároló nincsen, de nem is tudnánk hasznosítani. Felmerült még a szabadtéri kondipark létesítésének ötlete, de erről financiális okokból lemondtunk.

Felmenő rendszerben bevezettük az iskolában, hogy az osztályokban is legyenek szelektív kukák.

Szintén a kezdeményezésünkre a könyvtár állománya idén új, környezetvédelmi témájú könyvekkel bővült.

A tanév legvégén pedig leraktuk az iskolakert alapköveit. Ezt még a következő tanév elején folytatni kell, de ha kész lesz, akkor biológiaóra keretében a diákság terepmunkát is folytathat majd.

Jávor Gellért
DÖK-felelős tanár

Az ének-zene tantárgy és a kórusok a 2021/2022. tanévben

A Szent Margit Gimnázium Énekkara, valamint egy-egy évfolyam énekkarosai és énekes szolgálattevői ebben a tanévben számos alkalommal teljesítettek liturgikus szolgálatot a közös, a vasárnapi és más szentmiséken is. Ezek alkalmával elsősorban a közös éneklés vezetésének és az előéneklésnek a feladatát látták el, de alkalmanként többszólamú kórusműveket is megszólaltattak. Az énekkar 45-50 fő közötti létszámmal és kisebb mértékű fluktuációval működött.

A főbb szolgálatok és szereplések alkalmai és időpontjai a következők voltak:

- Szeptember 1. – szolgálat a Veni Sancte szentmisén a Szent Imre-templomban.
- Szeptember 12. – Kórustagokkal és öregdiák énekkarosokkal, összesen 26-an, részt vettünk a Ferenc pápa által bemutatott NEK-zárómisén a Hősök terén a 2000 fős kórus részeként.
- Október 3. – énekes szolgálat a diákmisén (11. évfolyam).
- Október 8. –énekes szolgálata a Szent Imre-templomban a közös szentmisén.
- Október 17. – énekes szolgálat a diákmisén (9. évfolyam).
- November 4. – a tanév egy szomorú eseménnyel folytatódott: Kóczán Gabriella nővér gyászmiséjén énekelt a kórus.
- December 19. – énekes szolgálat a diákmisén (9. évfolyam).
- Január 6. – énekes szolgálat Vízkereszt ünnepén a közös szentmisén (Szent

Imre-templom).

- Január 9. – énekes szolgálat a diákmisén (7–8. évfolyam).
- Március 2. – énekes szolgálata a hamvazószerdai közös szentmisén.
- Az április 29-i ballagási ünnepségen – hagyományosan – az Énekkar mellett hangszeres diákok is szerepeltek: Szilágyi Emese 7.b és Ondreák Natasa 9.c osztályos tanulók. Zongorán, illetve orgonán közreműködtek: Oberrecht Ádám tanár úr és Simon Tibor 10.b osztályos tanuló.
- Május 8. – énekes szolgálat a diákmisén (9. évfolyam).
- Május 29. – énekes szolgálat a diákmisén (7–8. évfolyam).
- Június 12. – Szentháromság vasárnapján a kelenföldi Szent Gellért-plébániatemplom 18 órai szentmiséjén az öregdiákokkal, szülőkkel és professzionális zenészekkel kibővített kórusunk és zenekarunk zenei szolgálatot teljesített.

Az ünnepi liturgiában elhangzó zeneművek és azok előadói a következők voltak:

Joseph Haydn: Missa brevis Sancti Joannis de Deo

(Istenes Szent János mise – Kleine Orgelmesse)

Engeszer Mátyás: Benedictus sit Deus

Wolfgang Amadeus Mozart: Ave verum

Közreműködtek:

Pásztor Júlia – szoprán,

a Szent Margit Gimnázium Kórusa,

a Musica Divina Kamarakórus,

a Szent Margit Kamarazenekar

Hegyi Barnabás – orgona.

Vezényelt: Oberrecht Ádám.

Az eseményt támogatta az IMNN Iskolaalapítvány, amit ezúton is hálásan köszönünk.

- Június 19. – a kórus énekes szolgálata a tanévzáró Te Deum szentmisén (Szent Imre-templom).

A kórus munkáját segítették Vámosi Judit és Pável Rita tanárnők, köszönet érte!

Többször látott el orgonista-kántori szolgálatot Simon Tibor 10.b osztályos tanuló.

A tanév során a péntek reggeli szentmiséken rendszeres liturgikus-énekes szolgálatot teljesített Varjú-Bartal Levente 12.d osztályos tanuló.

Munkaközösség-vezetőnk, dr. Dósa Márta tanárnő felkérésére a március 29-én megtartott munkaközösségi értekezlet keretében került sor előadásomra *A zene- és irodalomoktatás lehetséges kapcsolódási pontjai – A művészeti tárgyak tantárgy-koncentrációja* címmel a kollégák részére.

Az idei tanévben – három év után – újra megrendeztük az M-FAKTOR-t, a Szent

Margit Gimnázium zenei tehetségkutató műsorát. Az első fordulót május 16-án és 17-én tartottuk, melynek során az egyik napon a 7–9., a másik napon pedig a 10–11. évfolyam diákjai szerepeltek, az osztálytársaik pedig a lelkes közönség szerepét töltötték be. Mindkét alkalommal öt tagú zsűri döntött a helyezésekről. A legjobbak jutalomként vásárlási utalványt, büféutalványt és elismerő oklevelet kaptak. A dobogósok, a különdíjasok és a dobogó közeliek a június 14-én megrendezett M-FAKTOR Gálán léphettek fel ismét két részletben, immár az iskola összes tanulója előtt. A diákság számára érezhetően nagy élményt jelentett ez az esemény, különösen, hogy az egész iskolát érintette. A résztvevők megmutathatták zenei tudásukat, tehetségüket, kipróbálhatták magukat a színpadon, a többiek pedig megismerhették társaik sokszor rejtett képességeit, és lelkesedésükkel bátoríthatták, biztathatták őket tanáraikkal együtt. Noha csak másodszor rendeztük meg, az esemény már most az iskolai élet egyik meghatározó elemévé vált, és reméljük, hogy a jövőben is lesz a folytatása.

Helyezések:

7–9. évfolyam – 1. helyezett: Kirsching Blanka (9.a); 2. helyezett: Kardkovács Bence (9.d); 3. helyezett: Szilágyi Emese (7.b), Simon Tibor (10.b, zongorakísérő).

10-11. évfolyam – 1. helyezett: Orbán Álmos (10.d); 2. helyezett: Holczmann János (10.b);

3. helyezett: Gazdag Bálint (10.c).

Különdíj: Dalos Alíz (9.a).

A műsorvezető minden alkalommal Márton Réka 10.a osztályos tanuló volt, a felvezető animációkat, az új logót és a dizájnt pedig Oberrecht Dániel 9.b osztályos tanuló készítette.

Zsűritagok voltak: Keményné Orbán Krisztina, Richlik-Horváth Katalin, Vámosi Judit, Hegedűs Szabolcs, Oberrecht Ádám, Tanai Róbert tanárnők/tanár urak, valamint Pongrácz Hanga 12.e osztályos tanuló.

Az M-FAKTOR zenei tehetségkutató versenyt támogatta az IMNN Iskolaalapítvány, köszönet érte!

Oberrecht Ádám
ének-zene tanár, kórusvezető

A Szent Margit Gimnázium gitáros énekkara

IsIskolánk gitáros énekkara a reggeli szentmiseszolgálatokkal kezdte éves munkáját. Jó ideig meg is maradtunk ezen a szinten, hiszen a covid-intézkedések miatt (elővigyázatossági szempontból) vasárnapi szentmisén, valamint nagyobb rendezvényeken nem szerepelhetett az együttes.

Az első jelentős zenélésünk október 23-án volt, amikor is a színjátszósokkal közösen emlékeztünk 1956 felejthetetlen hőseire.

Természetesen az adventi időben (kisebb létszámmal) láttunk el zenei szolgálatot. A karácsonyi időszakban is kevesebbet szerepelt a kórus, de a tanári karácsonyon néhány ének erejéig összeállhattunk.

Valójában teljes létszámmal először a nyílt napon léphettünk fel az iskolánk iránt érdeklődő, leendő diákoknak és szüleiknek.

A második félév elején ismét korlátozódtak a próbák, és egészen áprilisig ismét csak a reggeli misén muzsikálhattunk. Szerencsére április végére már teljes létszámmal próbálhattunk, így a ballagók miséjén méltóképpen búcsúztathattuk végzős diákjainkat.

A színjátszósokkal a közös munka év végén sem került el minket, így részt vehettünk Kacsóh Pongrác János vitéz című daljátékának zenei próbáin.

Az idei kórustábort Balatonszárszón tartottuk zenélni és énekelni vágyó diákokkal.

Bízom benne, hogy ez a lelkesedés az egyházi és a színjátszós programokon is megmarad, így jövőre még színesebb, és akár nagyobb létszámot igénylő zenés ifjúsági énekeket tanulhatunk meg.

Hegedűs Szabolcs
kórusvezető

Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Iskolaalapítványának pénzügyi beszámolója (2021)

Bevétel:	14 433 000 Ft	támogatás
	6 473 600 Ft	családok támogatása
	2 404 069 Ft	szja 1%
	5 000 Ft	COVID-19 támogatás
	436 Ft	banki kamat
összesen:	**23 316 105 Ft**	

Kiadás:	13 000 000 Ft	Szent Margit Gimnázium támogatása
	6 473 600 Ft	családok támogatása
	963 610 Ft	iskolai szakkörök, rendezvények támogatása
	161 569 Ft	iskolai újság
	600 000 Ft	könyvviteli szolgáltatás
	170 575 Ft	bankköltség
összesen:	**21 369 354 Ft**	

A 2021. év eredménye pozitív : 1 946 751 Ft

Vagyoni összetétel 2021. 12. 31-én

486 370 Ft	pénztár
22 300 447 Ft	folyószámla
1 700 000 Ft	lekötött betét
800 301 Ft	devizabetét
25 367 118 Ft	**összesen**

Birosz Erika Alfonza n. SDR
rendi igh.

KeCsap 2021/22

Jól esett a karantén után újra kinyújtózni és elérni a „világot” :)

A betanult énekekkel és pantomimekkel karácsony környékén színt és életet vittünk egy budapesti aluljáróba,

tavasszal kiálltunk az életért a „Móriczon”,

nyár elején pedig a Hősök terén.

Csomagoltunk könyveket határon túlra, és pakolásztunk egy hatalmas raktárban háborús menekültek javára.

A rajzteremben vendégünk volt egy ex-drogos, akire rátalált az Isten, egy kedves életvédő elképesztő és felemelő történetekkel és egy csapat misszionárius hazatérőben a Közel-Keletről.

Jó volt együtt, különösen az elfogyasztott pizza és a lejárt csokik a raktárból!

Hála Istennek!

Boszikonyha

A sütő-, főzőfoglalkozásokat az idei évtől Viktória nővér tartotta. Három alkalommal kézműveskedésre is nyílt alkalmuk a gyerekeknek.

Vendégünk volt a két nagy ünnepkörünk, húsvét és karácsony előtt Tüskés Tünde, a Népművészet Mestere, szalmaművész, akivel szép díszeket készíthettünk az ünnepekhez kapcsolódóan.

Holczmann-né dr. Fehér Ildikó tanárnő kavicsfestésre tanított bennünket.

Az ősz almás pitével indult az ősz, majd részeges sajtos pogácsát a fiúk. Bizony, ebben a tanévben két fiú kuktánk is volt.

Nem maradt el Szent Erzsébet ünnepén a kenyérgyúrás, sem adventben a mézeskalács és a koszorúkészítés sem. Januárban a kalácskészítés és a palacsintatorta-gyártás, na meg az elmaradhatatlan pizzás csiga és a szusi volt a kedvenc.

A farsangot szokás szerint fánkkal ünnepeltük, az évet pedig kürtőskalács sütésével zártuk.

A 2021–2022. tanév „Boszorkányai" voltak: Bogos Sára, Berey Boglárka, Czakó-Orosz Lilla, Kovács Kinga, László Zsolt, Nemes Ajsa, Virányi-Gulyás Pál.

Akinek van kedve, jövőre is csatlakozhat!

Köszönjük az IMNN Iskolaalapítvány támogatását.

Pour Andrea
programvezető

Robotok a Szent Margit Gimnáziumban

Napjainkban az autóipartól az asztrofizikán át a sebészetig, a munkaerőpiac minden területén egyre nagyobb szükség van a műszaki, informatikai, mérési és vezérlési ismeretekkel rendelkező fiatalokra.

Fontos, hogy minél korábban felfedezzék a számítógép, a virtuális tér és a valós gyakorlati problémák közötti összefüggéseket, hogy tapasztalatot szerezzenek a gyakorlati problémák megoldásában.

A robotika szakkör kiemelt célja, hogy a tanulókkal megismertessük a számítógép egy lehetséges felhasználási területét, megelőzve ezzel azt, hogy csak a számítógépes játékokra, a különböző közösségi oldalak látogatására használják a számítógépet.

2021 tavaszán nyílt az iskolának lehetősége robotikai eszközök beszerzésére, így az idei tanév volt az első olyan év, amikor szakkört hirdethettünk, és a robotokat a mindennapi oktatás részeivé is tehettük.

A rendelkezésünkre álló legmodernebb eszközök: LEGO MINDSTORMS EV3 és EV4 robotok, TELLO drónok és Raspberry Pi 4.

A robotika szakkört a 7–8. évfolyamos tanulóknak hirdettük meg. A képzés alapja a LEGO MINDSTORM EV3 és EV4 robotok építése és használata volt, amit az őszi nyílt napunkon az ide látogató szülők is megtekinthettek. A nyílt napon nagyon ügyesen szerepeltek a „kicsik" (7–8. osztályosok) és a „nagyok" (9. osztályosok) is. Iskolánk elkötelezett az oktatás fejlesztése iránt, ezért ezzel a lehetőséggel is szeretne hozzájárulni ahhoz, hogy az itt tanuló gyerekek a lehető legjobb esélyekkel induljanak az életben. A programozás oktatása és az algoritmikus gondolkodás egy új típusú fejlesztőeszköz. Iskolánk azok számára is elérhetővé teszi a programozást, robotikát, akik eddig motivációjuk vagy lehetőségeik hiányában nem jutottak hozzá. A gyerekek a foglalkozásokon játékos keretek között kerülnek ezen képességek birtokába.

A mai környezetben a gyerekeknek természetes, hogy számítógépet, tabletet, okostelefont használnak. Ezzel lehetőséget kapnak arra, hogy olyan módon

tanulják meg használni, ami egész életükre pozitív hatással lesz. A diákok megtanulnak logikusan gondolkodni, fejlődik a problémamegoldó képességük, kiválóan átlátnak folyamatokat, és ezáltal az iskolai eredményeik is javulhatnak. Teret kap kreativitásuk, programozás közben alkotnak, azt csinálják, amit a tapasztalatok alapján igazán szeretnek. Nem lesz minden gyermekből programozó, de minden fiatalnak szüksége lesz erős informatikai alaptudásra. Szülőként fontos, hogy gyermekünk előnyből induljon, de egyúttal szeretnénk úgy megadni neki ezt a hasznos tudást, hogy közben nagyon jól érzi magát.

A tanulók először a programozási környezet, majd a motorok, végül pedig az érzékelők használatát sajátítják el. Ehhez nagy segítség a tanórákon 7–8. évfolyamon tanult blokkprogramozás. Az első időszak legfontosabb feladata az alapozás megteremtése volt. A foglalkozások során a tanulók megismerték

a LEGO Mindstorms készlet elemeit, lehetőségeit. Megtörtént az alapgép építése az építési segédlet alapján. A második időszakban a programozás szempontjából ismerkedtünk a LEGO EV3 grafikus programozás nyelvével, a szenzorok működésével, beállításaival, vezérlésével. Programozáselméletben a logikai programozás alapelemeivel (lineáris felépítés, feltételes elágazások, ciklusok) foglalkoztunk.

A programok használata egyszerű és szemléletes. Az ikonokat a gyerekek

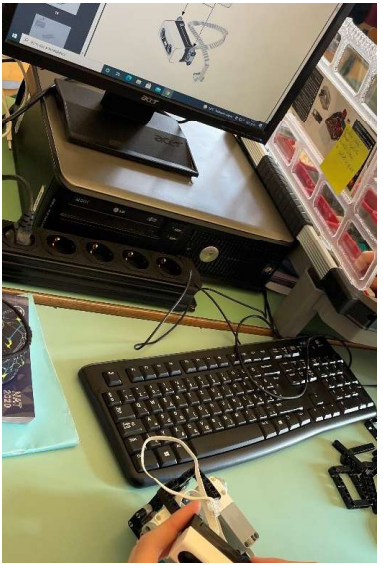

egérrel egymás után helyezik, a paramétereket megfelelően beállítják. Az egyes objektumokat egymás után fűzik vagy elágaztatják, és ezek láncaiból épül fel a program, amelyet egy átvivő kábel segítségével a robot testére töltenek, és onnan futtatják. A futtatás során a robot a rátöltött programot végrehajtja.

A gyerekek az elsajátított ismeretek segítségével feladatokat oldanak meg,

melyeknek célja a logikus és algoritmikus gondolkodás fejlesztése is. Szeretnénk elérni, hogy képesek legyenek önmaguktól is utasításokat adni a robotnak, a megírt programot tudják tesztelni, az esetleges hibákat megkeresni és kijavítani. Célunk a kreativitás, a problémamegoldás, a logikus gondolkodás, a programozási készségek és az innovatív gondolkodás fejlesztése, amelyek több más tantárgy tanulása során is segíthetik a gyermek fejlődését.

A projektek megvalósítása során tanulóink gyakorlati tapasztalatokat szerezhetnek, ami meghatározó lehet a jövőjük szempontjából, hiszen az itt

szerzett ismereteknek köszönhetően folytathatják majd tanulmányaikat a mérnöki területeken. Tevékenység- és élményközpontú oktatás révén célunk elérni a gyermekek érdeklődésének megszilárdítását, a műszaki megoldások és a programozás játékos megismerését, az informatikai irányú pályaorientációt.

A robotika szakkör a 2021/22. tanévben tehetséges diákjaink számára keddi napokon 7. órában a 3. emeleti robotika szaktantermünkben volt heti 1 tanórában.

A fejlődés nem állt meg tanév közben sem. A robotika teremben felszerelt „okostábla” nagy segítséget nyújt a gyerekek élményalapú oktatásában. 2022-ben részt vettünk a Mesterséges Intelligencia Kihívás programon, és bekerültünk a legjobbak közé. Ennek eredményeként kaptunk lehetőséget eszközeink további bővítésére, így a következő tanévben Micro:bit is rendelkezésünkre áll majd.

A 10–11. osztályos érdeklődők számára külön foglalkozásokat szervezünk, ahol megismerhetik a Linux varázslatos világát és a Raspberry Pi készletet. Emellett a drónprogramozás rejtelmeibe is bevezetést kapnak mind az ismert Scratch, mind pedig Python nyelven.

A tevékenységeket a tanulók párokban/csoportokban végzik, ezzel is segítve a „soft skillek” fejlesztését.

Előismeretek nem szükségesek a szakkörre való jelentkezéshez, de az alapfokú operációs rendszer kezelés, digitális írástudás előnyt jelent.

Szívből ajánlom a szakköri foglalkozásokat minden tanulónknak, hiszen itt megfelelő a technikai háttér, kéznél van a segítség (elvileg otthon is meg lehet tanulni robotot programozni, de ha valami nem működik, vagy nem úgy működik, ahogy azt szeretnénk, akkor segítségre van szükség).

A gyerekek szeretik a szakkört, hiszen hasonló érdeklődésűek kerülnek közel azonos korosztályból egy-egy csoportba, sok új barátság is szövődhet. („Itt legalább értik, miről beszélek" – fogalmazta meg az egyik 7. osztályos szakkörösöm).

Otthoni eszközre nincs szükség, nincs „házi feladat". A szakkör térítésmentes. Maximum létszám: 10 fő / csoport.

Főbb módszerek:

- egyéni, páros, tevékenykedés pedagógusi irányítással és önállóan;
- tevékenykedtetés; bemutatás, beszélgetés; gyakorlás/játék, önértékelés;
- projektfeladat megoldása csoportokban.

Terveink között szerepel a 3D szkennelés és 3D nyomtatás megismertetése a következő tanévben, így az idei „szakkört" kreatív műhellyé kívánjuk fejleszteni.

Sinkó Viktória
szakkörvezető

Mesterséges Intelligencia Kihívás

2021 telén jutott el a hír hozzánk, hogy létezik egy érdekes kihívás, amely a digitális kultúra tantárgy anyagához is illeszkedik. A verseny során a diákok is és az iskola is nyerhet a részvétel során, hiszen naprakész, korszerű információkat kaphatnak a diákok, színvonalas, interaktív feladatokkal bővített ismeretanyagot tartalmaz, és a feladatok és a szöveges rész összeállítását az ELTE tanárai végezték.

digitális jólét program

Utánanéztünk, és a hír igaznak bizonyult. 2020 decemberében indította el a Digitális Jólét Program, illetve az azon belül működő Mesterséges Intelligencia Koalíció az MI Kihívást, melynek célja, hogy a Kormány Mesterséges Intelligencia Stratégiájában meghatározottaknak megfelelően a társadalom érzékenyítése megtörténjen, és a mesterséges intelligencia fejlődését minél többen, minél nagyobb érdeklődéssel kövessék, és az újdonságokra nyitottan, idegenkedés nélkül befogadják.

Az online tartalom 2–3 óra alatt elvégezhető volt, és nem kellett egyszerre elvégezni, mi egy hetet adtunk a program elvégzésére a diákjainknak (az alkalmazás több időt is lehetővé tett volna, de a rengeteg diáknál ez volt az az intervallum, ami nekik elég volt, és még mi is tudtuk koordinálni. Az érdeklődés felkeltésére a mesterséges intelligencia jogi szempontjaival, a társadalomra gyakorolt hatásával és a mindennapi életből vett több alkalmazási területtel ismertette meg az olvasót a kurzus. Az érdeklődők számára az ismeretanyag további ajánlott cikkekkel és irodalommal segít a témában való nagyobb jártasság megszerzésében.

A munkaközösségi megbeszélést követően az AI Hungary weboldalán található regisztrációt az iskolában az informatika szakos tanárok segítették minden osztály minden csoportjában. Az informatika tanórákon és a honlapon, a matematika-informatika munkaközösség weboldalán biztattuk a diákokat és a tanárokat az ingyenes kurzus elvégzésére.

A kurzus elvégzéséhez több idő volt szükséges, mint 45 perc, de a regisztrációt és a felület kezelését együtt végeztük a diákokkal, és sor került a témát bevezető ismertető, alapozó beszélgetésekre is, mégis, a teljes tananyag értő végigolvasása otthoni feladat maradt, amit minden tanuló nagy érdeklődéssel el is végzett. Az elvégzést igazoló oklevelet beküldték e-mailben, és a nagyobbak dolgozatot is írtak az olvasottak

ellenőrzése végett. Az oklevelet többen osztották meg a népszerű közösségi portálokon, pl. Instagramon, Facebookon.

Iskolánk az MI Kihívás teljesítésével hozzájárult ahhoz a célhoz, hogy 2021 végére 1 millió magyar ember ismerje meg a mesterséges intelligencia alapjait, és 100 ezren szereznek MI tanúsítványt. Ezzel egyben ahhoz is hozzájárultunk, hogy hazánk az MI-fejlesztések és alkalmazások terén az európai élvonalba kerüljön, és a nemzetközi MI-közösség fontos tagjává váljon.

A 2022. február 7. és március 15. közötti időszakra meghirdetett MI Kihívás versenyben a 100 regisztrált iskolából, azaz összesen kb. 60 ezer tanulóból több mint 6 ezer diák és oktató teljesítette a Kihívást a versenyfeltételeknek megfelelően, közöttük a Szent Margit Gimnázium is. Iskolánk bekerült a legjobb 12 intézmény közé, így meghívást kaptunk az ünnepélyes díjátadóra, amelyre 2022.

március 31-én az ITM könyvtártermében került sor. Részt vett rajta Lobmayer András igazgatóhelyettes úr és Szabóné Fenyvesi Katalin igazgatóhelyettes asszony.

Ezen a díjátadón egy szép oklevelet kapott iskolánk, majd a következő hetekben elküldték azt az eszközlistát, amelyet munkaközösségi és vezetőségi megbeszélésen egyeztetett szempontok szerint rendszergazdánk, Fábián Balázs töltött ki.

Az eszközlistáról iskolánk 1 millió Ft értékben választhatott termékeket. A megnyert összeg egy részét a robotika- (algoritmizálás, programozás) eszközparkjának bővítésére fordítottuk, így közvetlenül azokhoz került vissza, akik miatt a versenyt megnyertük: a tanulókhoz. Másik részéből az iskolai wifi-hálózat kialakításához szükséges eszközök, illetve egy Bluetooth hangszóró beszerzése történt meg.

(A képek forrása: Digitális Jólét Program)

Sinkó Viktória
programfelelős

Diákszínpad

A Szent Margit Gimnáziumban hivatalosan ettől a tanévtől működik a diákszínpad. Természetesen az elmúlt években is foglalkoztunk színjátszással, az iskolai ünnepségeken léptünk fel (október 23., március 15., Szent Margit-nap). Az idei tanévtől már a színészmesterség alapjaival és valódi nehézségeivel is foglalkoztunk.

A közös munka első „gyümölcsének leszüretelésére" október 22-én került sor: egy, a diákok által elképzelt világból közelítve emlékeztünk 1956 őszének dicső hőseire. A megemlékezést gitáros énekkarunk szereplése színesítette. Brillíroztak szólóénekeseink is. Nagyon hálásak vagyunk Póka Éva színművésznő és rendező segítségéért, amit a hajrában kaptunk tőle. Igazi KINCS volt!

A második félév munkája sajnos a próbateremben maradt, mert a covid itt is közbeszólt. Mi azért elkezdtük Kacsóh Pongrác János vitéz című daljátékát

feldolgozni és színpadra állítani, hiszen a jövő tanév még bőven tartogat számunkra kihívásokat, és a Petőfi bicentenárium évének is aktív fellépői lehetünk.

A tanévet egy promóvideó készítésével zártunk júniusban, hogy ezzel is reklámozzuk diákszínpadunkat, hogy új tehetséges diákok csatlakozzanak hozzánk az előttünk álló tanévben.

Hegedűs Szabolcs
műhelyvezető

Irodalmi Kávéház: Nagy Dénes filmrendező

A legutóbbi alkalommal Nagy Dénes rendező, forgatókönyvíró volt a vendégünk. Vízhányó igazgató úr köszöntötte őt, majd elmesélte, hogy ők régebbről ismerik egymást, hiszen Dénes igazgató úr matekfaktosa volt a Piarban annak idején.

Vendégünk először életéről és tanulmányairól beszélt. Emberközeli volt, hogy elmesélte, hányszor váltott szakot egyetemen, mire kilyukadt a filmrendezésnél. Érdekes volt hallani, hogyan találta meg a rendezésen belül is a saját stílusát. Van, aki profi színészekkel szeret jobban dolgozni, és vannak a vakmerőbbek, ide tartozik Nagy Dénes is, aki hétköznapi emberekkel dolgozik szívesebben. Elmondása szerint ebben ugyanakkora a kihívás, mint a szabadság és a nyitottság. Szerintem ez hihetetlenül érdekes, évekig keresni hétköznapi embereket a szerepekhez, majd

együtt dolgozni velük, megismerni az életüket, szokásaikat. A kiválasztás sosem a véletlen műve: ha kiválasztják őket, az mindig azt jelenti, hogy különlegesek.

Mivel még sosem találkoztam rendezővel, így nem tudtam elképzelni, hogyan dolgoznak, honnan merítenek ihletet a munkájukhoz. Ők saját maguk főnökei, maguknak osztják be az idejüket, amihez hihetetlenül nagy önfegyelem és tudatosság kell, hogy ne ússzanak el a napok a fejük fölött. Arról is mesélt,

hogy honnan szerez ihletet. Gyakran olvas könyveket vagy néz filmeket, sokféle témában, vagy éppen utazik, hátha egy hely, gondolat, egy kis apróság megindít benne valamit.

Ilyen kis aprósággal indult a Természetes fény című Ezüst Medve-díjas filmjének megírása. Elmondása szerint Závada Pál Természetes fény című könyve gyakorolt rá akkora hatást, hogy elkezdte írni filmjének a forgatókönyvét, amely Závada

művének címét viseli. Viszont a könyvből csak néhány oldalt használt fel alapul, és még az sem került bele a filmbe, inkább a főhős karakterét mintázta innen. Mesélt a film forgatásának körülményeiről, terveiről. Maga a történet

Oroszországban játszódik, de túl költséges lett volna az Unión kívülre vinni ezt a filmet, így választották Lettországot a forgatás helyszínéül, ahol hasonló mocsarak, erdők, tanyák vannak, mint Oroszországban. Több éves keresgélés, utazás, „terepszemle" és egyéb tervezési procedúra után költöztek ki Lettországba pár hónapra, hogy filmre vegyék Nagy Dénes történetét. Persze a gondos előkészületek mellett is akadtak komplikációk, de ahol több száz embert kell megmozgatni a semmi közepén, ott ez szinte elkerülhetetlen.

A rendező mutatott felvételeket a helyszínekről, ahol még évekkel a forgatás előtt jártak, hogy mindent szemügyre vegyenek, és kiválasszák a tökéletes terepeket. Volt például egy tanya, ami ideális lett volna pár jelenethez, csak

a körülötte lévő villanypóznákat ki kellett volna szedni a földből, ami elég költséges lett volna, így elvetették. Viszont mutatott pár régi fotót, amelyek inspirálták és segítették őt a forgatókönyv megírásában. Ebből az egyik legérdekesebb szerintem az volt, ahol egy tutajon két orosz katona ült, és vittek egy jávorszarvast, amit pontosan így láthatunk a filmben is. Majd mutatott pár felvételt a castingokról, az első találkozásokról a szereplőkkel, amiken tényleg nagyon jól látszik, hogy mennyire egyszerű emberekről van szó, de pont ettől lesz hiteles később a játékuk a filmben.

Összességében nagyon érdekes és élménydús másfél órát tölthettünk el a rendező úrral, sok izgalmas dolgot mesélt. Remélem, hogy egyszer majd nekem is lesz olyan tudásom és tapasztalatom, mint amilyenről az Irodalmi Kávéház vendége tanúbizonyságot tett.

Horváth Sára (10.b)

Osztályaink

7.a

Osztályfőnök: Jávor Gellért

Mi vagyunk a Szent Erzsébet osztály, és nagyon sok osztályprogramunk van, amióta egy osztályba kerültünk. Jelszónk: ha nincs közös élmény, nincs közösség sem. Szerencsére a gólyatábor óta egy csapatként működünk. Voltak az év során kisebb-nagyobb zökkenők, de meg tudtuk beszélni, és közösen találtunk megoldást.

Ez az év néhányak számára nem volt könnyű, és ez talán meglátszott az osztályátlagon is, de ki merem jelenteni, hogy jövőre jobbak leszünk. Ez az év az ismerkedésről és a beilleszkedésről szólt. Sok helyen voltunk, de talán a legemlékezetesebb a Planet Expo, a Puskás musical, a sok színház, a Zene Háza volt. Ebben az évben három egész napos osztálykirándulásunk volt. Voltunk Tatán, Székesfehérváron és Nógrád megyében. Mindenhol nagyon jól éreztük magunkat, és néhány helyen talán életre szóló élményeket is szereztünk,

legalábbis az biztos, hogy nagyon sokáig fel fogjuk emlegetni ezeket. Én mindig azt mondom, hogy nem a hely a lényeg, hanem akikkel vagyunk. Ez teljesen igaz a mi osztályunkra is. Mindig jól érezzük magunkat, és vidámak vagyunk. Az osztályprogramok a lehető legjobb hangulatban telnek.

Nem fogok szépíteni a dolgokon, nem állítom, hogy mi mindig jók vagyunk, és soha nem volt velünk probléma. Igen, hangosak vagyunk (borzasztóan), nem tanulunk a legeslegjobban, és nem mi vagyunk a tökéletes mintaosztály. Még nem.

Nagyon hálásak vagyunk osztályfőnökünknek, Jávor Gellért tanár úrnak. A sok programot Tanár úr szervezi, és olyan helyekre is be tud minket vinni, ahova nem könnyű bejutni. Osztályfőnökünkre mindig számíthatunk.

Felvári Kira

7.b

Osztályfőnök: Vámosi Judit

Amikor szeptember 1-én megérkeztünk a Keleti pályaudvarra, csupa új és ismeretlen arccal találkoztunk, mindenki nagyon izgatott volt. A gólyatáborban eltöltött két nap alatt elmúltak a félelmeink. Máriabesnyő felejthetetlen emlék maradt!

Első nap az iskolában. Úúúú, hát ezt mindenki várta! Már a nap elején megismertük az igazgató úr által tartott híres matekórát. Néha nevettünk, néha kicsit meg voltunk ijedve, az év során egy kis sírás is előfordult. A matematika életünk részévé vált, és szépen lassan az összes tantárgy a barátunk lett, beköltöztek nemcsak az iskolatáskánkba, de a fejünkbe is. Valamikor élveztük, volt, hogy eltévedtünk bennük egy kicsit, de az osztály mindent megoldott együtt. A közös programokon már az év elején nagyon jól összerázódtunk. Együtt mentünk a Margit-szigetre bringóhintózni, majd

másnap a Budakeszi Vadasparkban tereltük a vadakat. Télen korcsolyáztunk, az első osztálykarácsonyunkon énekeltünk, játszottunk. Vidáman telt az első félév, bár a félévi értesítők kézhezvétele után nem mindenki ujjongott.

Sajnos más szomorú esemény is történt: októberben búcsút kellett vennünk Gabi nővértől.

A második félévben két újonc érkezett hozzánk, akik hamar beilleszkedtek. Az órák is vidáman teltek. Bajcsi tanárnő németórái felejthetetlenek voltak, már most várjuk a jövő évieket. Meg aztán ott voltak Nagy Valter tanár úr néptáncórái, ahol csak úgy fájt a sok nevetés.

Májusban, az osztálykiránduláson utunk – Csontos tanár úr kíséretében – Somogy megyébe vezetett, Bárdudvarnokon, Szennán és Zselickisfaludon jártunk. Sokat kacagtunk, mókáztunk, finomakat ettünk, és még a nap is adott nekünk egy kis színt. A kirándulás során volt, aki az egyik cipőjét, volt, aki a hangját hagyta el. Hazafelé mindenki hullafáradt volt, de senki sem bánta, hiszen három szuper napon voltunk túl.

Azt hiszem, első évnek tökéletes volt, főleg, hogy a legjobb ofőt, Vámosi tanárnőt kaptuk meg.

Török Sára

8.a

Osztályfőnök: Kornyilovné dr. Máté Anita

A tanévet az előző évhez hasonlóan 28-an kezdtük, 13 lány és 15 fiú. Osztálytermünk a földszinti 34-es terem lett, amely bár kicsi, s oldalról nem mindig látjuk a táblát, de a földszinten van, s ez mindenért kárpótolt minket. Az első osztálykirándulásra már az év elején sor került: az első napon Győrbe látogattunk el, ahol megnéztük a székesegyházat, a püspöki palotát és az Apor Vilmos-kiállítást. Délután a Füles-bástyában levő terráriumházban egzotikus állatokat simogathattunk. A második napon a százhalombattai Régészeti Parkba utaztunk, ahol nemcsak az újkőkori házakat ismerhettünk meg, de készíthettünk ékszereket rézből, s kistáskát bőrből. Történelemből az ókorral foglalkoztunk, ezért kapóra jött, hogy a Szépművészeti Múzeumban nyáron nyílt meg a II. Amenhotepet és korát bemutató kiállítás, ahova Gabi nővér is eljött velünk. Az osztályprogramok közül a szabadulószoba tetszett a legtöbbünknek, a Mystiqueroomba mentünk. Kisebb csoportokra oszlottunk,

minden csoport másik szobát próbálhatott ki. A december 11-i lelki napot egy újpesti plébánián töltöttük, fiatalok beszéltek a hitükről, s volt közös szentségimádás is. Nagyon vártuk az osztálykarácsonyt. Szuperül telt, utána korcsolyázni mentünk a Budapest Parkba.

A második félév kezdetén új diákkal bővült osztályunk. Márk a Piarista Gimnáziumból érkezett, s vele tovább nőtt a fiúk fölénye az osztályban: már 16-an vannak. Február elején a Lázár Ervin Program keretében lehetőséget kaptunk arra, hogy a bésekkel együtt a Nemzeti Színházban megnézhessük Petőfi János vitézét. Nagyon érdekes volt a színpadtechnika, többen most jártunk először a Nemzeti Színházban. Március 25-én, Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepén utaztunk Piliscsabára, a nagyböjti lelki napunkra, melynek témája a barátság volt.

Április 1-jére az osztály „fehér asztalos" találkozót szervezett. Nagyon jól sikerült, többen közülünk hangszeren játszottak, videón pedig bemutattuk, milyen sportágakban jeleskedünk szabad időnkben. Igyekeztünk, hogy szüleinket és tanárainkat is be tudjuk vonni a buliba, készítettünk számukra egy vetélkedőt olyan kérdésekkel, amelyek rólunk szólnak.

A tanév leginkább várt eseménye az ottalvós osztálykirándulás volt. A három napot két részre bontottuk, az első napon Székesfehérváron megnéztük a Királyok és Szentek című ideiglenes kiállítást, majd lézerharcoltunk. A második napon hálózsákkal felszerelkezve utaztunk a szigetmonostori plébániára:

villamossal, hévvel, komppal, majd gyalog mentünk. Még aznap délután átkeltünk Szentendrére, ahol megnéztük a Szerb Egyházi Gyűjteményt, majd a Marcipán Múzeumot. Fantasztikus volt látni a szebbnél szebb alkotásokat marcipánból, csak azt sajnáltuk, hogy nem ehettünk belőlük. A plébánia udvarán röplabdapályát alakítottunk ki, s jót játszottunk. Este a tábortűz körül gyűltünk össze játszani, beszélgetni. Másnap délelőtt a röpit az szakította félbe, hogy a labdánk fennakadt a plébánia udvarán levő kb. 40 méteres fa legtetején, s hiába próbálkoztunk többféle módszerrel, nem sikerült levarázsolni…

Közben eltelt a tanév, s a tanulmányainkkal is boldogultunk, mindenki sikeresen teljesítette a 8. évfolyam követelményeit. Hurrá, megvan a „nyolcosztályos" végzettségünk! Várjuk a következő tanévet.

Kiss Vanda,
Mádi-Szabó Luca

8.b

Osztályfőnök: Pethő-Gazdag Cecília

Kíváncsian vártuk második tanévünket a Szent Margit Gimnáziumban. Reménykedtünk, hogy a tanulásra, az osztályprogramokra a koronavírus már nem nyomja rá a bélyegét. Nagyon motiváltak voltunk az év elején, mindenki szeretett volna minél többet kihozni magából. Ehhez tanárainktól – az újaktól és a régiektől egyaránt – megkaptunk minden segítséget.

A már eddig is nagyon jó osztályközösségünk a programjainknak köszönhetően még inkább össze tudott kovácsolódni. Szeptemberben egy szabadulószobás kihíváson vettünk részt, és próbáltuk jól teljesíteni. Osztályfőnökünk javaslatára a csapatokat úgy alakítottuk ki, hogy az egymást kevésbé ismerő tanulók kerüljenek egy csoportba, hogy ezáltal még jobban megismerjük osztálytársainkat. Szintén szeptemberben a királyréti hajtányozás hagyott bennünk mély nyomokat. Hatalmas versenyben mértük össze tudásunkat,

erőnket, miközben nagyon sokat nevettünk. A karácsonyt is méltón ünnepeltük az osztályközösségben: angyalkázással, ajándékozással, filmnézéssel, sok-sok játékkal. Ebben az évben a kedvező körülményeknek köszönhetően a Nemzeti Színházba is eljutottunk. A másik nyolcadik osztállyal néztük meg a János vitéz egy érdekes feldolgozását. Az áprilisi lelki nap az értékekről szólt. Ez nagyon hasznos volt, hiszen az osztályban mindig történik valami „baleset", eltörnek, kitörnek, összetörnek a dolgaink. Kicsit elgondolkodtunk azon, hogyan tudnánk jobban vigyázni a saját és az iskola értékeire. Májusban a Mentőmúzeumot tekintettük meg, ahol részt vehettünk egy elsősegély-tanfolyamon is. A gödöllői és máriabesnyői osztálykirándulás, egy önfeledt nap a Lázár lovasparkban mind megerősítettek bennünket abban, hogy nagyon jó helyen vagyunk, szuper osztályban, szuper gimnáziumban, és bár az év végére nagyon elfáradtunk, kíváncsian várjuk a 9. osztályt. Izgalmasnak ígérkezik, hiszen már igazi gimnazisták leszünk, a nyolcadikban kiválasztott

második idegen nyelvet is fogjuk tanulni.

Addig elmegyünk nyaralni, feltöltődni, hogy kipihenten, legalább annyira motiváltan és elszántan tudjuk kezdeni a következő tanévet, mint az ideit.

8.b osztály

9.a

Osztályfőnök: Lobmayer András

Szeptember 1-jén kipihenten foglaltuk el helyünket az iskolapadban, ám hamar hozzá kellett szoknunk újra a tanuláshoz. Kaptunk új tanárokat is, mert beindult a második idegen nyelv tanulása. Amikor már éppen fáradni kezdtünk, felüdülésképpen következett a rendkívüli, szeptemberi osztálykirándulás, amelyre azért kaptak az osztályok három napot, mert a koronavírus-járvány miatt a 2021. májusi tanulmányi kirándulás csak egynapos lehetett. Ez volt az első autóbuszos osztálykirándulás, ami lehetővé tette, hogy még többet lássunk.

Hollókőn körsétát tettünk a falu és a nemrég kialakított tanösvény bejárásával. Nem messze innen, Somoskőújfalu határában található egy kevesek által ismert kisvasúti alagút, amelyen keresztül egykor bazaltot szállítottak a bányák és a vasútállomás között. Percekig tartott, míg átértünk ezen a sötét

és hűvös tunnelen. A busz és sofőrje – Gyuri bá' – mindig hűségesen várt ránk, számtalanszor kellett ki- és beszállnunk. Az első napba a somoskői vár és az alatta terpeszkedő bazaltzuhatag fért még bele. Szállásunkon – Miskolctapolcán – Marika nénitől átvettük a nagyszerű faházak kulcsait.

Másnap Aggtelekre, Vizsolyba és Boldogkő várába jutottunk még el. Utóbbi helyen kipróbáltuk az összes kínzóeszközt, kalodát, ketrecet. A meleg vacsorákat Miskolctapolcán a Kemencés vendéglőben fogyasztottuk el. Egyik este a táborhelyen tüzet is raktunk, és énekelni próbáltunk – csekély eredménnyel. A harmadik nap reggelén Gyuri bá' és az osztályfőnök busszal beugrottak a városba, hogy reggelire sok-sok virslivel, mustárral és friss zsemlével kényeztessenek minket. Főztek egy jó teát is. Ezután elbúcsúztunk Marika nénitől, és tovább vágtattunk Lillafüredre. Láttuk a Fazola kohót, a Kohászati Múzeumot és az Anna-barlangot. Utóbbi érdekessége, hogy mésztufa barlang. Osztályfőnökünk a Szinva-vízesésnél elmondta, hogy itt keletkezett József Attila Óda című verse, amelyből néhány részletet fel is olvasott.

Idén elkezdtük a közösségi szolgálatot, egyik csúcstartónk a tanév végére már el is végezte az 50 órát. Az osztály összességében a köszi 36%-át már teljesítette. Sokan dolgoztunk például a gólyatábor helyszínén, Máriabesnyőn, ahol a lelkigyakorlatos ház parkjában kétszer is gyűjtöttünk falombot, ágakat

metszettünk, illetve kihelyeztünk tíz odút cinegéknek, seregélyeknek.

A májusi osztálykirándulás első napján a Visegrádi-hegységben kirándultunk. Másnap vezetéssel egybekötött kastélylátogatást tettünk Gödöllőn. A várost is megismertük, mert portya jelleggel egy kvízt kellet megoldani. Az utolsó állomás egy fagyizó volt, ahol mindenki kapott egy kétgombócost. A harmadik napon a Szépművészeti Múzeumban megismerkedtünk a reneszánsz és a reformáció korának festészetével. Délután ugráltunk, sportoltunk az angyalföldi Superfly-ban, ami trambulinokkal és egyéb akadálypályákkal várt minket.

Pünkösdkor az osztályfőnök elvitt minket sátrazni egy éjszakára. Többünknek ez volt az első ilyen jellegű élménye. Mivel csak tizenhárman voltunk, remekül elbeszélgettünk az esti tábortűznél.

9.a osztály

9.b

Osztályfőnök: dr. Sipossné Szabó Ildikó

Végre egy tanév, mikor egész évben iskolába lehetett járni! Az idei évben kevesebben lettünk, hiszen négyen is elmentek másik iskolába, de biztosak vagyunk abban, hogy hiányozni fog nekik a mindig vidám hangulat, a jó beszélgetések, a társaságunk.

Mivel az előző tanévben nem mehettünk hosszú kirándulásra, így ezt a tanév elején pótoltuk. Végre ottalvós kirándulásra indultunk a Balatonhoz. Jót szórakoztunk a kalandparkban, csúszkáltunk a fák fölött, megmásztunk minden pályát. Nem volt előttünk akadály. Az éjszaka nem volt olyan nyugalmas, mint előre gondoltuk, főleg azután, hogy hatalmas máglyát raktunk a szállás udvarán.

Minden évben szívesen csatlakozunk az adományozókhoz, idén mi küldtük az óvodásoknak az adventi naptárakat. A szokásos karácsonyi ünnepségen

megajándékoztuk egymást is.

Tavaszra végre elhagyhattuk a már megszokott maszkot is. Jó volt ismét látni egymás arcát.

Színházban is voltunk, ahol a Don Quijotét láttuk.

Aztán egy hideg, ködös hétvégén megmásztuk a budaörsi Kopárokat. Nagyon fújt a szél, nagyon fáztunk, de azért jól éreztük magunkat.

De a legjobban a májusi osztálykirándulást élveztük. A Dunakanyarba látogattunk, megnéztük Szentendre, Visegrád és Vác nevezetességeit. A szentendrei Marcipán Múzeumban kezdtük a napot, ahol mindenki elkészíthette a saját marcipán mackóját. Készültek érdekes alkotások, néhány medvéről nem mondtuk volna meg, hogy micsoda! A perzselő délutánt a Skanzenban töltöttük. A szállásunk a Duna partján volt. Saját magunknak kellett (volna) főznünk. Még jó, hogy az ofő rendelt vacsorát, mert lehet, hogy éhen haltunk volna… Itt sem maradhatott el az esti tábortűz, ahol jókat beszélgettünk, zenét hallgattunk. Másnap Visegrádra mentünk. Ott először a királyi palotát néztük meg, a kertben sétáltunk, heverésztünk. Onnan a Salamon-toronyhoz sétáltunk. A meredek kaptató után nem tudott mindenki feljutni a torony tetejére, pedig káprázatos panorámában volt részünk. Mielőtt a fellegvár felé vettük volna utunkat, meglepetésként egy lovagi tornán találtuk magunkat. Azt hittük, egyszerű nézők leszünk, de nem így lett. Rébay tanár urat felkérték, hogy játssza el a király szerepét, Siposs tanárnő pedig a

királynőt alakította. Ők palásban, koronában, trónszéken ülve nézték a műsort, de Bogi és Barnabás is fontos szerepet kaptak, ők voltak az udvari bolondok. Nagyon jól szórakoztunk!

Aztán elindultunk a fellegvárba. Épülhetett volna kicsit közelebb, mert nagyon elfáradtunk, mire felértünk. Néhányunkon kifogott az utolsó lépcsősor…

Még egy bobozás is várt ránk. Egy kellemes erdei séta zárta a napot, a buszra várva a Duna-parton pihentünk. A kiadós kirándulás után nagyon élveztük az esti pizzát.

Másnap Vácra mentünk, ahol megnéztük a múmiákat. Nagyon különleges volt. Ezután a püspöki palotába látogattunk, ahol vezetés keretében megismertük a hely történetét, és igazi különlegességeket láttunk. Ebéd után vonatra ültünk, és már hazafelé tervezni kezdtük a jövő évi kirándulást. Kíváncsian várjuk!

9.b osztály

9.c

Osztályfőnök: Szegedi Katalin

Az idei volt az első évünk a Szent Margit Gimnáziumban. Szerencsések vagyunk, mert az egész tanévet együtt tölthettük, nem lettünk az online világba zárva. Osztályfőnökünk, Szegedi Katalin tanárnő rengeteg programot szervezett nekünk, hogyha esetleg online oktatásra kell átállnunk, igazi osztállyá kovácsolódva, egymást támogatva tehessük azt meg.

Első közös „kalandunk" a gólyatábor kihívásokkal teli napján kezdődött, majd folytatódott az őszi osztálykirándulással Hegykőn, ahol meglátogattuk a helyi csipkeházat, elkirándultunk Fertődre az Eszterházy-kastélyba, a fertőrákosi kőfejtőbe, és bejártuk a barlangszínházat is. Csobbantunk egyet a hegykői termálfürdőben, és még arra is maradt időnk, hogy röplabda- és focimeccseken

mérjük össze tudásunkat.

Hazaérkezvén sem szűnt meg jókedvünk és összetartásunk, egymás segítségére voltunk tanulásban és leckeírásban, napjaink rengeteg nevetéssel teltek. Természetesen nem csak ütős poénjainkkal brillírozunk tanárainknál, igyekszünk tudásunkkal is lenyűgözni őket; a jövőre nézve pedig fő célunk, hogy megtartsuk jó osztályátlagunkat, és három év múlva is „ugyanazok az arcok" fogadjanak az iskolapadban ülve, mint akiket szeptember elsején megismertünk.

Remekül éreztük magunkat az eltelt évben, ellátogathattunk a Vadászati Világkiállításra, megnéztük a Magyar Passiót, több színházi előadásra is beültünk: köztük a Diótörő egy alternatív változatára, a Puskás musicalre, valamint a Kinek az ég alatt már senkije sincsen című darabra. Kétszer is voltunk korcsolyázni, lelki napra pedig Piliscsabára mentünk, ahol a csapatépítő feladatok alatt még jobban megismertük egymást. Karácsonykor „fehér asztalos" találkozót rendeztünk szüleinknek és tanárainknak; sok tehetség mutatta meg magát azon az estén, a jó hangulat garantált volt. Margit-nap alkalmával iskolánk névadójáról tanultunk, áprilisban pedig ellátogattunk a Margit-szigetre, ahol kiváló túravezetőnk iránymutatásaival megismerhettük Szent Margit életét, majd ezt követően csapatversenyt tartottunk.

A tanév során azt is megmutattuk, hogy a bajban is összetartunk, és segítőkészek vagyunk: gyűjtést szerveztünk a mindszentgodisai óvodának. Aktívak vagyunk

természetjárás terén is; nagyokat kirándultunk a Pilisszentiván és Nagykovácsit övező erdőkben, mindez azonban semmi volt a négyórás túránkhoz képest, melyet tavasszal tettünk a verőcei osztálykirándulás alkalmával. Első nap a Szőnyi István Múzeum tárlatát tekintettük meg, majd következett a Havas Boldogasszony-templom, az országzászló és a Trianon-emlékmű felfedezése, valamint a Sziklakápolna, majd a Kós Károly-kilátó. Másnap megnéztük a Szent Kereszt felmagasztalása templomot, és 167 lépcsőt megmászva feljutottunk a kálváriához és a kálváriakápolnához. Túránk Nagymarosról indult; éjszaka a faházakban átbeszélgettük az estét. Az utolsó napon a Gorka Múzeum állandó és időszaki kiállítását tekintettük meg. A tanévet közös bulizással zártuk, de a nyáron sem szakadunk el egymástól; egy hetes kenutáborba megyünk, és átszeljük a Tisza-tavat.

Ondreák Natasa

9.d

Osztályfőnök: Csutka Éva

Iskolánk legnépesebb osztálya vagyunk 39 fővel. Székhelyünk, a 35-ös terem, a büfével szemben található, sokan irigyelnek is minket érte az iskolában. Azt hiszem, mi már hozzászoktunk, hogy ilyen sokan vagyunk, azonban tanáraink, és bárki, aki erről hall, a mai napig elcsodálkozik rajta. Létszámunk legalább akkora előny, mint hátrány. Hasznos, hiszen kevesebb az esély, hogy felszólítanak vagy feleltetnek bennünket, és ha sok a hiányzó, akkor is van kivel beszélgetni. Ugyanakkor nehezebb feladat megismerni ennyi embert.

Az idei évben két élménydús kirándulásunk is volt. Év elején Révfülöpön barangoltunk, kincset vadásztunk, kirándultunk, fürödtünk a Balatonban, röpiztünk, pingpongoztunk, és megannyi emlékkel gazdagodtunk. Tavasszal

pedig Verőcére, a Csattogó-völgybe látogattunk el. Az osztályunkon meglátszik, hogy osztályfőnökünk testnevelést is tanít, mivel kirándulásainkon sokat mozgunk. Felgyalogoltunk a Julianus-kilátóba, ahonnan gyönyörű panoráma tárult a Dunakanyarra. Délutánonként legtöbbünk beszélgetett, focizott, röplabdázott, kosarazott vagy pingpongozott az élménytáborban. Nagy összekovácsoló ereje van a közös sportolásnak, ezt mi is megtapasztalhattuk.

Az osztálykirándulásokon kívül kulturális programokon is részt vettünk, így a Vígszínházba, a Zene Házába és a Zeneakadémiára is ellátogattunk. Nagyon jó élményekben volt részünk, a Zene Háza különösen lenyűgöző volt.

A piliscsabai lelki napon különleges élménnyel gazdagodtunk, kis csapatokban voltak megmérettetések, viccesebb és komolyabb feladatok, beszélgetések.

Több osztálydélutánt is szerveztünk, ezeken az alkalmakon együtt kézműveskedtünk, sütögettünk, és leginkább felhőtlenül jól éreztük magunkat.

Tanulmányainkban is igyekszünk helytállni, kisebb-nagyobb sikerekkel. Nyelvi osztály lévén sokunk rendelkezik már angol nyelvvizsgával, de aki nem, az is minél előbb szeretné ezt megejteni.

Nehéz évünk volt idén, hiszen az előkészítő év és a sok online lét után jóval nagyobb elvárásokkal kerültünk szembe, de reméljük, jövőre valamivel több szabadidő jut a számunkra kedves elfoglaltságainkra.

9.nyd

Osztályfőnök: Horváth István

A közel kétéves karanténidőszak után furcsa érzés volt az új tanévet hagyományos keretek között – hús-vér diákokkal és tanárokkal körülvéve, iskolaépületben, osztályteremben, iskolapadban – kezdeni. A hosszú online tanulás mindenkire hatással volt, és mi, tanárok tartottunk attól, hogy a „való világban" tanulóink nehezen találják majd meg újra a helyüket, és különösen az első hetek és hónapok nyögvenyelősek lesznek.

Osztályfőnökként nagy örömmel töltött el, hogy új diákjaim az első pillanatoktól kezdve rácáfoltak félelmeimre. Tapasztalataim alapján úgy érzem, hogy új osztályomban a szokásosnál gyorsabban kezdett el formálódni az osztályközösség. Ennek egyik oka talán az volt, hogy többségüknek elege lett a magányos otthonlétből, és ki voltak éhezve a társas kapcsolatokra.

Természetesen a közösség formálásában sokat segített a gólyatábor és a háromnapos várgesztesi osztálykirándulás is, ahol a hangsúly az együttléten, a csapatépítésen volt.

Látva diákjaim igényét a közösen eltöltött időre, arra törekedtem, hogy minél több iskolán kívüli programot szervezzek számukra a tanév során. A kitűzött cél a havi egy program megvalósítása volt, de szerencsére ezt sikerült túlteljesíteni. Nagyon örültem annak is, hogy függetlenül a programok típusától, a részvételi arány az egész tanév során igen magas volt.

Szóval, a szeptemberi háromnapos várgesztesi osztálykirándulást októberben egy gyalogtúrával folytattuk a Dunakanyarban, illetve egy kisebb csapattal részt vettünk a Gellért-hegyi TeSzedd! akcióban is.

Novemberben lézerharcoltunk egyet, majd egy decemberi estén korcsolyázni mentünk a Városligetbe. Karácsony előtt megnéztük a legújabb pókemberes filmet, és maga az osztálykarácsony is jól sikerült: a diákoknak név nélküli verset kellett írniuk a kihúzott osztálytársukról, melyek sokszor nagyon viccesre sikerültek.

A január számunkra a piliscsabai lelki nappal kezdődött. A kezdeti félénkség és tartózkodás Dominika nővérnek és Szilveszter tanár úrnak köszönhetően hamar feloldódott. Még ebben a hónapban a Nemzeti Színházban átélhettük Eger vár ostromának izgalmait, és közkívánatra újra nagy csatákat vívtunk

egymással a lézerarénában.

Februárban az Uncharted című kalandfilm varázsolt el bennünket az Allee Moziban, míg márciusban a Sweet Escape szabadulószobáiból kellett igazi csapatmunkával kijutnunk.

Áprilisban a Bakony híres Burok-völgyében túráztunk egyet. A több száz kidőlt fa megmászása és kerülgetése igazi kihívás volt a csapat számára, de a gyönyörű táj és a rengeteg medvehagyma kárpótolt bennünket a szenvedésekért.

A tanév utolsó és talán legjobb programja az ötnapos erdélyi kirándulás volt májusban. Nem csak lenyűgöző tájakon jártunk, hanem csodás embereket is megismerhettünk. Természetesen többségünk számára örök emlék marad ez az út, és reméljük, hogy lesz még folytatása.

Egy ilyen mozgalmas és tartalmas év után osztályfőnökként nem kívánhatok mást, mint hogy az előttünk álló években is ennyire vállalkozóak, nyitottak és érdeklődőek legyenek a diákjaim.

10.a

Osztályfőnök: Márkiné Solnay Márta

Az idei tanév végre jelenléti oktatásban zajlott. Az átlagosnál is jobban örültünk egymásnak, és reméltük, most már nem kell a Coviddal számolnunk. Ez részben így is történt, hiszen a nagy központi lezárás szerencsére elmaradt, osztályunk azonban többször is karanténba került, így megakadályozva egy nagyobb járványhullámot.

A szeptembert máris egy kétnapos osztálykirándulással kezdtük Csattogó-völgyben, Verőcénél. Az első nap átkompoztunk Visegrádra, ahol a száguldás élményét próbáltuk ki a nyári bobpályán. Másnap kirándultunk, ahonnan talpig sárosan kerültünk elő, köszönhetően az éjszakai esőnek, amely még délelőtt is szemerkélt egy ideig. Az ősz folyamán kétszer is ellátogattunk a Katona József Színházba, ahol a Lear királyt és az Otellót néztük meg, elmélyítve a

magyarórán tanultakat.

A nyílt napon többen idegenvezetőnek álltak, és lelkesen kalauzolták az érdeklődőket az iskolában, többször megtéve az utat a kupolába. Legalább a napi lépések mennyisége elérte az egészséghez szükséges szintet. Sokáig azt hittük, hogy az iskolába azért járunk, hogy jól érezzük magunkat – főleg azok után, hogy hosszú ideig bezárva, egymás társaságát nélkülözve kellett lennünk – és nem a tanulás miatt, ezért meglepődve szemléltük a félévi bizonyítványunkat.

A második félévet már a „Mi leszek, ha nagy leszek?" kérdésköre uralta, vagyis elkezdtük a töprengést a „nagy fakultációválasztóhoz". A felelős döntéshez több meghívott margitos öregdiák is hozzájárult, akik szemléletesen ecsetelték, mi vár ránk az adott tantárgynál.

Tavaszi kirándulásunk Miskolctapolcára vezetett, és rendkívül jól sikerült. Voltunk kalandparkban, lézerharcolni, kulturálisan feltöltődtünk egy természettudományos múzeumban, és persze a foci sem maradt ki. Este a tábortűznél énekeltünk, beszélgettünk, és élveztük, hogy zajongásunkkal senkit sem zavarunk.

A tanév végi hajrában, felüdülésként, meglátogattuk Carlo atyát saját „hazájában", a szépen felújított Bakáts téri templomban, ahol rendszeresen

misézni szokott.

Az idei tanév megmutatta, hogy kicsit nehezen vettük fel a fonalat a jelenléti oktatásban, és sajnos nem foghattunk mindent a Covidra, de jövőre már egy másik év lesz…. 🙂 (Az *Elfújta a szél* záró mondatai után szabadon.)

Simonfai Teodóra

10.b

Osztályfőnök: Veszelovszki Balázs

A 10.b osztály idei éve, hasonlóan az eddigi évekhez, programokban és együtt töltött pillanatokban gazdag volt.

A 2021-ben tartott Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus központi eseményeihez lélekben csatlakoztunk. Az osztályból két diák vett részt a több ezer fős kórusban az iskolai énekkarunk révén, az osztályból több diákkal pedig a Margit-szigeten voltunk szeptember 8 án, Szokolay Sándor oratóriumának, a Margit, a hazának szentelt áldozat című műnek a bemutatóján. Októberben részt vehettünk a vadászati világkiállításon is, ami hasonlóan emlékezetes élmény volt mindannyiunk számára.

Az őszi osztálykirándulásunk során az egykori Szatmár és Bereg vármegye Magyarországon maradt területén jártunk, itt számos irodalmi és történelmi emlékhelyet kerestünk fel. Jártunk a Hajdúság „fővárosában”,

Hajdúböszörményben, nemzeti kegyhelyünkön, Máriapócson, Tiszacsécsén Móricz szülőházánál, és Szatmárcsekén, a Himnusz szülőfalujában is. Felkerestük a Túristvándiban található vízimalmot, kóstoltunk szatmári ízeket, megtekintettük a nyíregyházi állatpark lakóit, programunkat tiszai hajókirándulás, lézerharc, bringóhintózás színesítette.

Első félévünkben több egynapos kiránduláson is részt vettünk. Október 22-én csatlakoztunk a 12.d osztály veszprémi kirándulásához, melynek témája az 1956-os forradalom volt, itt a helyi események tükrében ismerhettük meg a forradalom történéseit és a „királynék városát". December 4-én Egerbe látogattunk, ahol a barokk Eger látnivalóit néztük meg: láthattuk a Líceum épületét, a Főegyházmegyei Könyvtárat a freskóval, a felújítás alatt álló bazilikát, a minorita templomot és természetesen a várat is. A délutánt a Dobó téri adventi vásárban tölthettük.

A Szent Margit-nap programjához az idén különleges módon csatlakoztunk. Mivel az osztály már különvetítésen, november 16-án látta a Magyar Passió című filmet, így meghívtuk előadásra a film történész-szakértőjét, dr. Kálmán Peregrin ferences atyát, aki rendkívül tartalmas módon mutatta be az egyház 1945 utáni szenvedéseit, kitérve a film készítésére is.

A második félévünkben tavasszal a reformkor témájához kapcsolódóan a Dunántúlra kirándultunk. Felkerestük a niklai Berzsenyi Emlékházat, a keszthelyi Festetics-kastélyt, valamint a kehidai Deák-kúriát is. A délutánt

a kehidakustányi termálfürdőben zártuk, ami nagy sikert aratott a diákok körében.

A tavaszi osztálykirándulásunk ezúttal Budapestre fókuszálódott, ahol az első nap a pesti oldal látnivalóit (Magyar Zene Háza, Terror Háza, Szent István-bazilika), másnap pedig a budai Vár nevezetességeit kerestük fel (Mátyás-templom, Szent István-terem, Nádor-kripta, Magyar Nemzeti Galéria, a palota kupolája). A tanév végén még két programra jutott időnk: június elején paintball játékon vettünk részt Budafokon, illetve Carlo atya meghívására a Bakáts téri felújított templomot néztük meg közösen a 10.a osztállyal, szakavatott idegenvezetéssel.

A tanév számunkra sok feladatot, tennivalót adott a tanulás és a mindennapok szempontjából, és nem volt mentes a megpróbáltatásoktól sem. Bízunk abban, hogy a következő tanév már a tanulásról szól majd, hiszen ez az időszak az érettségihez vezető egyik legjelentősebb évünk lesz.

Veszelovszki Balázs

10.c

Osztályfőnök: dr. Vasas Géza

A távoktatás elidegenítő időszaka után jól szolgálta a közösség egymásra találását, az újbóli ismerkedést a 2021. szeptember 16–17-én megrendezett osztálykirándulás az ikervárosokba, Komáromba és Révkomáromba, majd másnap Visegrádra.

Egy szülői kapcsolat és ajánlás révén 2021. október 18-án közeledvén az üdvözült lelkek emléknapja az osztály fölkereste a Fiumei úti Nemzeti sírkertet. A szakavatott vezetés révén mód nyílt a mauzóleumok belsejének megtekintésére is. (Külön felfedezőút során sikerült meglelni Szerb Antal sírját.)

Külön fejezetbe tartoznak a színházlátogatások. 2021. november 29-én a Nemzeti Színház A Mester és Margarita c. előadása jelentette a kezdetet. A darab nehézsége dacára kifejezetten fölcsigázta az érdeklődést, ami aztán

osztályfőnöki óra témájává vált. A további színházlátogatások iránti motiváció már hullámzóbb volt. A koronavírus-járvány megélénkülése miatt 2022. január 14-én a Vígszínházban már kevesebben vállalkoztak a Dürrenmatt-darabbal (Az öreg hölgy látogatása) való megismerkedésre. Jóval sikeresebbnek mondható március 10-én a Pesti Színházban játszott Képzelt beteg előadáson való részvétel, hogy aztán a március 29-i vígszínházbeli Sirályra az előadás hosszúsága és a tanórai kötelezettségek miatt némileg megcsappanjon az érdeklődés.

Karácsony előtt, 2021. december 21-én, az osztály hangszeren tanuló diákjai egy rövid koncertet adtak a társaiknak.

A 2022. év múzeumlátogatással indult, január 11-én a Szépművészeti Múzeumban a reneszánsz kori gyűjtemény szakszerű vezetés révén történő bemutatásával.

A tanév közösségi alkalmait egy háromnapos tanulmányi kirándulás zárta le 2022. május 18–20. között Egerbe. A szemhatár tágítása mellett a közösségalakulás is egy újabb szakaszba lépett: mindenkinek sűrűbb lett valamivel az osztályon belüli kapcsolati hálója.

Valamennyien hathatósan segédkeztek a 2021. novemberi nyílt napon szervezett bemutató órák zökkenőmentes lebonyolításában, illetőleg a szülők és az érdeklődő kisdiákok kalauzolásában, fölvilágosításában. Ez utóbbiban

Seidler Gizella tanárnő külön kiemelte Iszkra Éva talpraesettségét.

Egy kiemelkedő versenyeredménye is született: a katolikus iskolák matematikából történő megmérettetésén Hetényi Klára negyedik helyezést ért.

Más irányú tehetségek is mutatkoztak. Az iskolai szavalóversenyen Darufalvi Eszter második helyezést ért el, míg Iszkra Éva eredeti előadásmódjáért különdíjat kapott. Gazdag Bálint számára nagyszerű gyakorlási lehetőséget jelentett az iskolai M-Faktor, amelyen Rahmanyinovot zongorázott, egy harmadik helyezés lett a jutalma.

Színkitűnők lévén ketten, Hetényi Klára és Misurda Orsolya érdemelték ki a Szent Margit-oklevelet. A harmincötből húszan érték el vagy haladták meg a négyes átlagot.

A fakultációs választás különböző okból mindenkinek sok fejtörést okozott. Jövőre elválik, mennyire teljesülnek az ezzel kapcsolatos tervek és elvárások. Ez leginkább rajtuk múlik.

dr. Vasas Géza

10.d

Osztályfőnök: Urbán Diana

Bár már harmadik éve vagyunk a gimnázium tanulói, az idei volt az első, amikor végig bejártunk az iskolába. Az osztály többsége ennek nagyon örült, bár egy-két dolgozat előtt voltak olyan gondolataink, hogy talán jobb lenne online megírni…

Szeptemberben egy kicsit nehéz volt belerázódni a korai felkelésbe, az iskolai rendhez is újból alkalmazkodnunk kellett: az online tanulás hosszú hónapjai után néhány embernek gondot okozott, hogy óra közben nem lehet enni, inni felállni, beszélni akkor, amikor akar és még a tanár hangját sem tudja lenémítani. Néhány hét után már újra rendes gimnazistaként viselkedtünk.

A tanítási napok monotonitásába szerencsére még nem fáradtunk bele, amikor kirándulni mehettünk. Az első nap Tatán a felújított Esterházy-kastélyt csodáltuk meg, az Öreg-tó partján sétáltunk, majd egy kilátóból is megnéztük a várost és a

tavakat. Másnap a Rózsadombon Gül Baba türbéjében jártunk, és a szemerkélő eső ellenére túráztunk és fagyiztunk is.

A nyílt napon mindenki közreműködött: többen idegenvezetőként mutattuk be az iskolát, néhányan fizikai és kémiai kísérleteket végeztek, voltak, akik a másodikként tanult nyelvet népszerűsítették. Büszkék voltunk az érdeklődő gyerekek irigykedő pillantásait nézve, hogy mi már margitosok vagyunk.

A karácsonyi szünet előtt voltunk korcsolyázni, néhányan valóban ügyesek, a többség azért tud haladni, voltak, akik most próbálkoztak először, de szerencsére senki sem esett nagyot, épkézláb megúsztuk. Januárban az Operettszínházban megtekintettük a János vitézt egy klasszikus operett-előadásban. Bár az interpretáció néhány részletével nem értettünk egyet, jól éreztük magunkat.

A covid újabb hulláma miatt a következő hónapokban újból maszkot kellett viselnünk, de legalább járhattunk rendesen iskolába, de a közös misék, egyéb

programok elmaradtak.

Márciusban a Nemzeti Színházban a Beregszászi Színház előadásában megtekintettük Örkény István: Tóték című színművét. A darab tragikomikus részei olykor hátborzongatóan aktuálisak voltak az előző hetekben kitört ukrán-orosz háború fényében.

Májusban elérkezett a várva-várt háromnapos osztálykirándulás, amire azért vártunk már nagyon, mert még nem voltunk együtt ottalvós kiránduláson. Miskolctapolcán volt a szállásunk egy kulcsosházban. Természetesen voltunk a barlangfürdőben, és este a szálláson felköszöntöttük az éppen aznap 18. születésnapját ünneplő társunkat. Másnap Lillafüredre kisvasúttal utaztunk, néhányan sétáltak, mások a Hámori-tavon csónakáztak, voltak, akik inkább beszélgettek, kártyáztak. Délután Diósgyőrben a „Vasgyár" területén ingyenes falmászáson vehettünk részt. Legtöbben most először próbálkoztak a falmászással, voltak, akiknek úgy ment, mintha mindig ezt gyakorolták volna, mások viszont a falra mászás tudományát meghagyják inkább a pókoknak. A falmászás mellett lehetett rollerezni és szivacskockákkal teli gödörbe ugrálni – ezt még a tanárnők is kipróbálták. Harmadik nap kiscsoportokban kellett Miskolcon a belváros nevezetességeit felkeresnünk, és ott egy-egy képet készítenünk. Nagyon jól sikerült a kirándulás, sokat beszélgettünk,

viccelődtünk.

Még az év vége is tartogatott újdonságot számunkra, most vettünk részt először a Te Deumon és foghattuk kézbe a bizonyítványunkat. Bár senki sem vehetett át oklevelet az igazgató úrtól a templomban, mindnyájan sikeresen vettük az akadályokat, és többen jutalomkönyvvel, oklevéllel gazdagodva indulhattak haza.

Urbán Diana

10.e

Osztályfőnök: Seidler Gizella

Két karanténban töltött év után végre együtt lehettünk szeptember elsejétől június tizenötödikéig. Nehéz volt megszokni, hogy nem fognak egyik napról a másikra hazaküldeni, ismét online oktatásba. Kicsit nehezen rázódtunk bele a számonkérések sokaságába. Azonban örültünk, hogy tanáraink újra személyesen adhatták le az anyagot, ami minden szempontból jobb volt az

online oktatásnál, többek között azért, mert így órák után tanácsot kérhettünk, ha nem értettük azonnal az anyagot. Segítséget kaphattunk a jövőre megjelenő fakultációkról. A fakultációválasztás nagy dilemma volt szinte mindenki számára. Fel kellett tenni a kérdést: „Mi akarok lenni, ha kikerülök innen?" Sokan konkrét célokkal választottunk, azonban néhányan még nem igazán tudták, milyen irányba is szeretnék folytatni tanulmányaikat. A nyelvvizsgák száma ismét szaporodott a tanévben, sőt, néhányan már a felsőfokú nyelvvizsga

bizonyítványát vehették át.

A tanév második félévében létszámunkban is változás történt, Koleszár Álmos személyében új diák érkezett az osztályban. Igyekeztünk azonnal bekapcsolni őt a közösségbe.

Ami igazán jó volt ebben a tanévben, hogy sokkal több programban lehetett részünk, akár osztálykirándulásról, akár versenyekről, akár baráti találkákról legyen szó. Ősszel osztálykirándulás keretében Egert és Szilvásváradot fedezhettük fel, ahol még éjszakai túrán is részt vettünk. Szintén ősszel ellátogathattunk a Vadászati és Természeti Világkiállításra is. Tavasszal tanulmányi kirándulás keretében a paksi atomerőművet fedezhettük fel, amit szívesen tettünk a korán kelés ellenére is. Ha már Pakson jártunk, akkor útba ejtettük a Szentlélek-templomot, amely Makovecz Imre tervei alapján készült. Májusban kétnapos kirándulásra utaztunk Debrecenbe, ahol felejthetetlen napokat töltöttünk. A tanév folyamán volt közös korcsolyázás, sajtkóstoló és a

szülinapok közös ünneplése.

Piliscsabán nagyon tartalmas lelki napon vettünk részt Dominika nővér és Bíró Szilveszter jóvoltából. Ezen a lelki napon a protestáns tanulók is jelen voltak. A lelki napról nagyon feltöltődve érkeztünk vissza.

Számos versenyen képviseltük az osztályt, mint pl. matekversenyen, történelemversenyen, földrajzversenyen, szavalóversenyen, szoborkészítő-versenyen, műfordító versenyen, helyesírási versenyen, olasz tollbamondás versenyen és angolversenyen is, valamint teljesítettük a MI (mesterséges intelligencia) kihívást is. Igyekeztünk mindenhol a legjobbat kihozni magunkból. Holczmann-né dr. Fehér Ildikó tanárnő rendezésében előadtuk a Shakespeare on Trial című darabot angol nyelven. Karácsony előtt a magunk örömei mellett másokra is gondoltunk, gyűjtöttünk a mindszentgodisai óvodásoknak, a hajléktalanoknak. Áprilisban ismét gyűjtenünk kellett osztálytársunknak, mert a család háza sajnálatos módon leégett. Itt is szeretnénk köszönetet mondani az iskola diákságának és szüleiknek, tanárainknak, akik adományokkal segítették a családot. Összességében egy nehéz, de tartalmas éven vagyunk túl, és kifejezetten örülünk, hogy vége. Reménykedve tekintünk az elkövetkezendő két tanév elé.

Barta Dorottya,
Bodnár Laura,
Dévényi Richárd

11.a

Osztályfőnök: Kiss Orsolya

Egy újabb év telt el. Újabb kihívásokon és közös élményeken vagyunk túl. Szerintünk bátran kimondható, hogy mindenki várta már a nyarat, de tart is annak a végétől. Együttérzéssel és keresztbe tett ujjakkal figyeltük és figyeljük a most érettségizőket, tudván, hogy jövő ilyenkor mi leszünk az ő helyükben.

Visszanézve sokat tanultunk ebből a tanévből is, fejlődtünk és sok új élményt szereztünk. Izgatottan, de fenntartásokkal várjuk az elkövetkezendő és egyben utolsó gimnáziumi évünket. Elfáradtunk, sokat dolgoztunk és tanultunk, de meg is lett az eredménye.

Volt lehetőségünk néhány közös programon is részt venni. Először a Szinyei Merse Pál-kiállítást tekintettük meg a Nemzeti Galériában, utána ellátogattunk a Várkert Bazárba, és megnéztük az első világháborúról szóló Új világ született

című kiállítást. Áprilisban a Fiumei úti sírkertben tárlatvezetés keretein belül bejuthattunk a temető gyönyörűszép mauzóleumaiba. Az egyik legérdekesebb programunk a Semmelweis Orvostörténeti Múzeumba tett látogatásunk volt, ahol rengeteg új dolgot tanultunk az orvoslásról, annak eszközeiről, illetve az emberi test működéséről.

Az osztálykirándulásunk idén is három napból állt. Az első napon a Vértesben túráztunk a Vitányvárhoz, azonban már az új osztályfőnök-helyettesünkkel, Hegedűs Szabolcs tanár úrral a sorainkban. A második és harmadik napja az osztálykirándulásnak pedig Győrben telt, ahol az egyetemi kollégiumban szálltunk meg. Várost néztünk, megtekintettük a Nagyboldogasszony-székesegyházat, a Szent László-hermát, Apor Vilmos sírját, a könnyező Mária-képet és a toronykilátót. A program részeként még a Cserépkályha-történeti Múzeumba is ellátogattunk, és egy nagyot bicikliztünk. Este pedig az osztály együtt ült a folyó partján és beszélgetett tervekről, régi közös emlékekről, és sokat nevetett, mint mindig. Sok új és érdekes információval gazdagodhattunk.

Reméljük, a jövő évünk is hasonlóan jól, ha nem jobban fog záródni, mint az idei. (Úgy hisszük, ez az érettségi eredményeken is múlik).

Szombathelyi Eszter ,
Hugauf Dorka

11.b

Osztályfőnök: dr. Szentgáli Zsolt

A 11. évfolyam a változást hozta el: nagyok vagyunk! És azt az érzést, ami egymás jó megismeréséből fakadt, a bizonyosságot, hogy kiismertük társainkat, kialakultak a barátságok, nem csak kisebb klikkekben, hanem az egész osztályban: együtt lettünk mi a „tizenegyedikbé". A programjaink is kezdtek egészen mást jelenteni, mint azelőtt. Az osztálykirándulásokon már nem az úticél a fontos – legfeljebb osztályfőnökünknek, aki éppen a következő évi kirándulásunkról levelezik velünk, pedig még nyár van, amikor ezt írom –, hanem hogy hány napig tart, meddig lehetünk együtt.

Kezdünk megérni. Tanulmányi értelemben és egymás jobb megismerésében. A sértődések, a harag helyébe a megértés, a bizalom került. Az órákon a vetélkedést a segítségnyújtás, a támogatás váltotta fel, már pontosan tudjuk, kinek mi az erőssége, és arra is rájöttünk, mindenkinek van olyan képessége,

amiben a legjobb, amiért értékes. Ezekhez idő kellett, mint annyi mindenhez, aminek az életben hosszú távú hatása lesz.

Közben komolyodott körülöttünk minden más: a jegyek már felvételi pontokat értek, a fakultáció sokakat előrehozott érettségire késztetett, sikeres középfokú nyelvvizsgákkal is büszkélkedhet az osztály. És azon kapjuk magunkat: megszerettük a tanárainkat. Elvárásaik, a sok házi feladat, amit alsóként szinte mindig felesleges tehernek éreztünk, már értelmet nyer, célunkhoz közelebb visz. Kezdjük megérteni, miért volt olyan szigorú velünk Vízhányó tanár úr, mert valahogy összeáll bennünk a matek, kristálytiszták az alapok. Szűcs Anikó tanárnő vett át bennünket, szelídsége, kedvessége azonban csak első látásra jelentett megkönnyebbülést, mert következetesen lendített bennünket tovább, ami a számokat, a geometriát illeti. Tilless tanárnő nagy tudása és érzékenysége átbillentett a mobiljaink közhelyes tiktok világából az irodalomba, és bebizonyította, hogy sokkal bonyolultabb és érzékenyebb az élet, mint hittük. Horváth István tanár úr, Kővári Annamária tanárnő és nyelvtanáraink felkészítettek bennünket a nyelvvizsgákra, és többen sikeres előrehozott érettségit is tehettek. Szegedi Katalin biológia szakos tanárnő ebben az évben volt először elnéző az osztállyal, ha már az érettségi tantárgyainkkal több időt töltöttünk, mint az övével, de megkövetelte azt, ami a későbbiekben hasznunkra lesz.

És hát a töri! Ami osztályfőnökünknek, Szentgáli tanár úrnak nem csak a múltat jelenti, hanem az aktuális háborús helyzetet is. Ha rajta múlna, már világbéke

lenne! Tesi helyett Balla Lajos tanár úr tanította meg, mi az igazi relax, mert miközben alkottunk, művtöritől árnyalt beszélgetéseket is folytattunk. Az ének általában nehéz teher egy diáknak, Oberrecht Ádám tanár úr gyönyörűen énekelt helyettünk – cserébe sok dolgozatot írtunk Mozartról, Bachról, Bartókról.

Itt tartunk most. A hosszú távú terveink lekötnek, közben ősszel Lillafüredre megyünk négynapos osztálykirándulásra, ahol medvét láttak a nyáron.

Mitől féljünk jobban: a macitól vagy 2023 májusától?!

Czagány Emese

11.c

Osztályfőnök: Pákh György

Nagy lendülettel kezdtük a szeptembert, remélve, hogy a Covid-helyzet nem fogja az évünket ismét megzavarni. Jó volt újra találkozni az osztálytársakkal, nagyokat beszélgetni és végre közös programokon részt venni. A szeptembert így rögtön kirándulással nyitottuk, amely során ellátogattunk Martonvásárra. A gyönyörű parkkal rendelkező Brunszvik-kastély igazán feledhetetlen élményt adott. Ki hitte volna, hogy ez a kis település ennyi érdekességet rejt: Beethoven Múzeum, Agroverzum-kiállítás, Brunszvik Teréz Óvodamúzeum. A Für Elise cukrászda fagyiját pedig mindenkinek szívből ajánlom, nagyon finom. A második napon Piliscsaba és Pilisszántó természeti szépségeit csodáltuk meg, hiszen a Dévényi Antal-kilátóhoz kirándultunk, amely a 447 méter magas Nagy-Kopasz-hegyen található. Közben megnéztük a pilisszántói Boldogasszony-kápolnát, a Pilisi keresztet, illetve a Krisztus-szobrot is. Sajnos

az időjárás ezúttal nem kedvezett a kinti programnak, bár ahogy Pákh tanár úr mindig mondja: „Rossz idő nincs, csak az időjárásnak nem megfelelő öltözék!”

Sajnos azonban az örömteli kezdés után egy szörnyű tragédia árnyékolta be a mindennapjainkat. Egyik osztálytársunkat elvesztettük egy borzasztó baleset következtében. Nehéz volt újra a padba ülni tudva azt, hogy ő már nem lesz közöttünk.

Az élet azonban nem állt meg, és az iskolában továbbra is teljesíteni kellett. A szorgos mindennapokat olykor megtörte egy-egy színházi program. Az első félévben megnézhettük a Caligula helytartója illetve a Médeia című előadásokat. Mindkét alkalommal lehetőségünk volt a címszereplőkkel is

találkozni, ami igazán nagy élmény volt.

A tavaszi félévben is tartogatott számunkra Pákh tanár úr érdekes kulturális programot, hiszen a Szépművészeti Múzeum El Greco-kiállítását nézhette meg az osztály, valamint ellátogattunk a budai Várnegyedbe, ahol a Nemzeti Hauszmann Program keretében újjászülető épületeket, fejlesztéseket nézhettük meg. Az osztályfőnöki órákon „filmklub" keretében olyan filmeket volt alkalmunk megnézni, mint A császárok klubja vagy a Julius Caesar.

Végül elérkeztünk az év végéhez. Elfáradtunk, kimerültünk. Az utolsó heteket azonban egy kis izgalom töltötte meg, hiszen kétnapos osztálykirándulásra indultunk Pécs-Paks úticéllal. Az autóbuszos kirándulás során ellátogattunk a pécsi székesegyházba, ahol közös imádságos elmélyülésre volt lehetőségünk, majd a Cella Septichora, a Csontváry Múzeum, a Zsolnay Múzeum

megtekintése következett. A délutánt városnéző kisvonattal zártuk. Vacsora után sem tétlenkedtünk, elgyalogoltunk a tettyei romokhoz, majd az éjszakát a Zirci Ciszterci Apátság pécsi szálláshelyén töltöttük. A második nap a paksi atomerőmű meglátogatásával telt. Este fáradtan, de rengeteg élménnyel érkeztünk vissza. Május 20-án Révkomáromba is sikerült eljutnunk, ahol a komáromi erődöt nézhettük meg.

Hegedüs Hunor

11.d

Osztályfőnök: Holczmann-né dr. Fehér Ildikó

A tanév mindenki számára más volt, mint a tavalyi, melynek nemcsak az az oka, hogy mind a tíz hónapot az iskola falain belül töltöttük. Szeptemberben örültünk és reménykedtünk, hogy visszatér minden a megszokott kerékvágásba. Mivel az előző év tavaszi osztálykirándulása rövid időre szorítkozott, szeptember első felében lehetőséget kaptunk egy háromnapos kis-balatoni kiruccanásra. Sármelléken szálltunk meg a Tüskevár ifjúsági szállóban, és lehetőségünk volt a Kis-Balaton környékén szarvasbőgést hallgatni, madárgyűrűzést szemlélni, bivalyrezervátumot látogatni, és a Kányavár-szigeten sétálni.

Az osztályból többen részt vettek az október 23-ai ünnepi műsorban közvetlenül az őszi szünet előtt. Alig egy napra rá pedig fájdalmasan ért bennünket is Gabi nővér hirtelen és váratlan halála, mert idén ő kezdte az osztályban a hittan

tanítását. Nehezen és lassan tudtuk feldolgozni a veszteséget.

A Covid miatt még mindig korlátozott lehetőségeink voltak beltéri programok szervezésére, ennek ellenére lehetőséget találtunk a Magyar Passió című film megtekintésére az Allee mozijában.

Az osztálykarácsonyunk végre újból valós térben zajlott, majd januárban mindenki jelentkezett előrehozott érettségire angolból, valamint néhányan földrajzból és informatikából. Miközben erre készültünk, elérkezett a tavasz. Tizenegyedikes osztályként nekünk kellett elbúcsúztatnunk a végzősöket.

Tavasszal az I. világháború történetének tanulása után ellátogattunk a Várkert Bazár Új világ született című kiállítására.

Májusban eljött az osztálykirándulás ideje. Háromnapos zempléni túrára mentünk külön busszal. Sárospatakon, Sátoraljaújhelyen, Borsiban, Füzéren, Boldogkőváralján és Tokajban jártunk. Mindenki nagyon vidámnak és tanulságosnak találta a túrát.

Az évet a Te Deum után előrehozott érettségivel zártuk. Mindenki a legjobbat hozta ki magából, csak jó és jeles osztályzatok születtek. Úgy tűnik, lassan mégis felnövünk.

Bíró Boglárka

11.e

Osztályfőnök: Ávár Barbara

A tizenegyedik év leginkább a döntésekről, a továbbtanulási lehetőségek felméréséről és a tanulásról, azaz a fakultációkról szól. Még nincsen semmi veszve, félévkor mehet az újratervezés, mégis sok esetben sebeket okoz a rosszul kalibrált terv. Kiderülhet, hogy az emelt fizika vagy matematika megterhelő és talán nem is nekünk való, szembesülünk a saját korlátainkkal. Bár minket is értek csalódások, és szükség volt újratervezésre, az év végi előrehozott érettségik nagy száma és szép eredménye arra enged következtetni, hogy a diákok kiválóan fel tudtak készülni a megméretésre. Alig akadt, aki ne vizsgázott volna egy, vagy akár több tárgyból is: emelt szinten angol és német nyelvből, középszinten informatikából, földrajzból és nyelvekből. Külön öröm,

hogy idén javult az osztályátlag is.

Az őszi kirándulási lehetőséget csakis a közösség építésére kívántuk fordítani. Így kerültünk egy kis Vas megyei faluba, Sitkére. Kibéreltünk egy zarándokházat nagy udvarral. Megszerveztünk előre mindent: csapatok álltak össze, hogy a beszerzést, a főzést, a terítést, a mosogatást, a játékok lebonyolítását megoldják. Ezek a feladatok új kihívások elé állították az osztályt. Semmi sem úgy alakult, ahogy tervezték, de legalább az önismeretünk fejlődött. Sárvárra is eljutottunk, majd a Nádasdy-kastély huszárkiállítása után tapasztalt cserkészvezetőink, Marci és Gergő vették át az irányítást. Hosszú órákon át az általuk összeállított feladványokra kerestük a válaszokat szerte a városban. Az este vacsorakészítéssel, meccsnézéssel, pingpongozással, biliárdozással telt, éjjel függőágyban logisztorikat fejtettünk a csillagos ég alatt. Rengeteg beszélgetés, játék és együtt töltött idő után lazábban, egy nagy családként tértünk haza.

A karácsonyi időszakból nem maradhatott ki a hagyományos „angyalkázás" és a közös játék. Végre ismét személyesen olvastuk fel a versünket és adtuk át az ajándékokat egymásnak nagy ölelésekkel. Az idei Jeopardyt az osztályban tanító tanárok saját kérdéseiből állítottuk össze. Ezek zöme privát életük apró titkaihoz, illetve tantárgyukhoz kapcsolódott.

Márciusban Gyulára látogattunk, hogy a reformkor és a dualizmus történelmi színhelyeit tekintsük meg. Egy helybéli történész kíséretével jártuk be a várost:

a Százéves cukrászdát, a Ladics-házat, ahol anno még Petőfi is megszállt, Erkel Ferenc szülőházát, a honvédtiszti emlékművet, a várat, az Almássy-kastélyt, miközben izgalmas történeteket hallgattunk a Gyulára került 1848. március 15-ei események kulcsszereplőiről. A kastélyban a rendkívüli tárlatnak köszönhetően korhű képet kaphattunk az akkori mindennapokról is.

A szokásos májusi kirándulásunkat Balatonfüredre és Tihanyba szerveztük. A Vaszary Galériában a 20. századi magyar művészet alkotásaiból tekintettünk meg egy tárlatot, bejártuk a Jókai-villát, áthajóztunk Tihanyba, a Tihanyi Apátságból lesétáltunk a Belső-tóhoz, majd megmásztunk néhány gejzírkúpot. Strandolás és röplabdabajnokság maradt az utolsó napra.

Büszkék vagyunk Bálinger Klárára, aki az angol nyelvi OKTV II. kategóriájában, a két tannyelvű és nyelvi osztályosok között, a döntőben a 16. helyet szerezte meg, és Dulin Zsófiára, aki amellett, hogy kitűnő tanuló és negyedik éve a DÖK-képviselőnk, a Diákolimpián harmadik lett karatéban.

Sok feladat vár ránk jövőre: szalagavató, őszi osztálykirándulás, és mindent meg kell tennünk, hogy az érettségi vizsgák olyan jól sikerüljenek, hogy mindenki bejusson az áhított egyetemre.

12.a

Osztályfőnök: Kovács Eszter

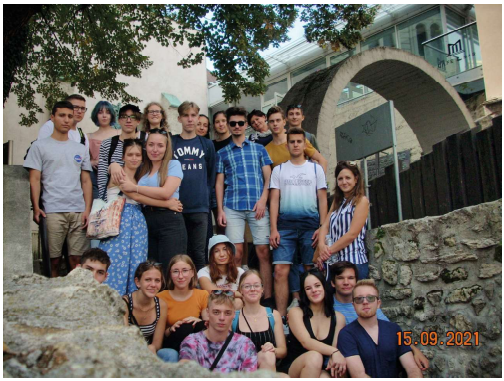

Az idei tanév volt az utolsó gimnáziumi éve az osztálynak, amikor a tanulók még a Szent Margit Gimnázium óvó-védő falain belül élvezhették a diákélet legszebb időszakát. Ősszel részt vettünk egy háromnapos Sopron–Győr–Fertőd kiránduláson, ahol megtekintettük a leghűségesebb magyar város nevezetességeit, az Apor-kiállítást, Fertődön a gyönyörű kastélyt, valamint elmélyültünk a környék gasztronómiai különlegességeiben.

Az október–novemberi időszak teljes mértékben a szalagavató bál bűvkörében telt. A keringő, illetve a vidám latinos tánc betanulása sok örömteli pillanatot okozott. Decemberben az utolsó közös osztálykarácsonyunk nagyon meghatóra sikeredett. Itt meggyőződhettünk arról, hogy valóban jól ismerjük

egymást, hiszen mindenkinek saját, személyre szóló ajándékot készítettünk.

A további téli hónapok az érettségi jelentkezés jegyében zajlottak. Itt már mindenki érezte, hogy komoly, felelősségteljes döntést kell hoznia. Sokat készültünk, gyakoroltunk, hogy májusban leszüretelhessük a közös munka gyümölcsét. Az osztály tanulói szép eredménnyel sikeres írásbeli majd szóbeli érettségi vizsgát tettek, amiért hálás köszönetet mondhatnak tanáraiknak, akik az utolsó pillanatokig biztatták, tanították, hasznos tippekkel, praktikákkal látták el őket. Mindannyian szép emlékekkel és bizakodva tekintenek a jövőbe, ahol immár fiatal értelmiségiekké, egyetemistákká válnak – osztályfőnökük nagy-nagy büszkeségére.

12.b

Osztályfőnök: Murányi Ilona

„A mi osztályunk egy igazi csodacsapat. Az elmúlt években sokat tanultunk egymástól és egymásról. Sokat tanultunk a bajtársiasságról és az összefogás hasznosságáról is. Megedződtünk, és minden, ami összeköt bennünket, örökké így marad." – írta Morva Boglárka még év elején.

A 12.b osztályt 9. osztályos koruktól négy évig tanítottam, az osztályfőnökséget 12.-ben vettem át harmadik osztályfőnökként Kosztolányi Tímea (7–8.) és Bálint Katalin (9–11.) tanárnők után. Az osztályban tanító tanárok nevében is bátran mondhatom, mindnyájan igazán szerettük a jó humorú, kedves és

tanárbarát 12.b osztályt.

A 12. évben az osztálykirándulások, a szalagavató bál, az előrehozott és az év végi érettségi vizsgák nagy erőfeszítést igényeltek mindenkitől, ennek ellenére a célzott tanulásban szépen helytállt az osztály.

Büszkék lehettünk arra, hogy biológiából Pályi Viola idén bejutott az OKTV második fordulójába, a reál tudományok díját is ő kapta a Te Deumon. Képes Anna a sportban végzett kiemelkedő munkájáért kapott díjat, Fenyvesi Noémi pedig Szent Margit-díjas lett.

Álljon itt az iskolánkban töltött évekről néhány idézet tanulóink tollából:

„Számunkra a gimnázium a tanuláson kívül a nemzeti és iskolai ünnepek alkalmával volt koncertterem, színház, gasztro-kulturális fellegvár is, mikor beszabadulhattunk a boszikonyhára, vagy pontban csengetéskor rohanhattunk az ebédlőbe vagy a büfébe. (…) Mindezeken túl a Margit nekünk természetesen nem csak az épületet jelenti, hanem mindazt a sok közös élményt, amelyeket annak falain kívül is megélhettünk: a lelki napokat, osztálykirándulásokat, nyári táborokat és egyéb osztályprogramokat, amelyek … örök emlékek maradnak.” –

részletek Izsa Dóri ballagási beszédéből.

„Köszönöm szépen még egyszer az utóbbi éveket és mindent, amit a Tanárnőtől illetve az iskolától kaptam! Eredményeimmel illetve jövőbeli foglalkozásommal, tevékenységeimmel igyekszem majd mindig ezt meghálálni, és példát mutatni másoknak úgy, hogy közben az iskola értékeit, értékrendjét megőrzöm!” – idézet Farkas Bence elköszönő leveléből.

Kedves 12.b! Hiányozni fogtok!

12.c

Osztályfőnök: Csontos Attila

Az osztály utolsó tanéve valójában már júniusban elkezdődött, amikor is evezős túrán vettünk részt a kies Békés megyében, a Körösökön. A terv az volt, hogy mindennap jó sokat evezünk, biciklizünk. De mivel az év legmelegebb napjait sikerült kifognunk, ebből az maradt, hogy eveztünk ugyan, amíg bírtuk, de a nap nagy részét a táborban kialakított Körös-holtág hűsítő vizében töltöttük. Túránk egyik fénypontja volt, hogy a Németország–Magyarország EB-mérkőzést a Békés belvárosában felállított kivetítőn néztük meg, izgultuk végig több száz helyi szurkolóval együtt. A továbbjutás a csoportból ugyan

nem jött össze, de a tisztes helytállásra büszkék lehettünk.

A tanévet is erősen kezdtük: két éve görgetett Határtalanul-pályázatunkat sikerült végre megvalósítanunk szeptemberben. A napsütötte Délvidéken öt napot töltöttünk, és megismerkedtünk mindennel, ami csak ebbe az időkeretbe belefért. Címszavakban: Zombor, vármegyeháza; Doroszló, a „délvidékiek Csíksomlyója"; Bács középkori vára; Óbecse, Than-ház; Türr-zsilip a Ferenc-csatornán; csúrogi emlékmű; koszorúzás Kiss Ernő sírjánál Eleméren; aracsi pusztatemplom; városnézés Újvidéken; pétervárádi erőd; focimeccs a vendéglátókkal Tóthfaluban; zentai csokimanufaktúra; városnézés Szabadkán. Felejthetetlen öt nap volt, és nem csak a kulturális élmények miatt, hanem azért is, mert végre együtt lehettünk, beszélgethettünk, szociális életet élhettünk.

A szalagavatóra való felkészülés közben ért minket a tragikus hír, hogy egykori osztálytársunk, Árkosy Áron elhunyt. Együtt vettünk részt a temetésén. Emlékét sohasem feledjük!

A különleges időpontban, délelőtt megtartott szalagavató jól sikerült. Érezhető volt, hogy ez az alkalom lezárta a közösségi tevékenységek sorát. Ezután mindenki elsősorban a tanulásra összpontosított. Decemberben azért megnéztük Az öreg hölgy látogatása című előadást a Vígszínházban, és

tartottunk egy utolsó, hamisítatlanul ránk jellemző osztálykarácsonyt.

Hosszú évek után végre újra volt „rendes" ballagás az iskolában, és nagy örömünkre ennek mi lehettünk a résztvevői. Hosszú, könnyes búcsúzásra azonban nem volt lehetőség, mert a rá következő hétfőn elkezdődtek az érettségi vizsgák, melyekkel kapcsolatban tanáraink még az utolsó pillanatban is adtak hasznos tanácsokat. Száz szónak is egy a vége: „megértünk". Ki megalapozott, ki inkább ingatag reménnyel várja a felvételi pontszámok kihirdetését. De egy biztos: a margitos négy év velünk marad, erőt ad nekünk a továbbiakban is.

12.d

Osztályfőnök: Csikai Klára

2021. szeptember 1. Veni Sancte. Megkezdődött számunkra az utolsó gimnáziumi tanév és ezzel együtt a szalagavató vasárnapi táncpróbái. Bár már motoszkált bennünk valami furcsa, bizarr, fenyegető érzés, az érettségi még kellően távolinak tűnt. Így jó hangulatban és nagy lelkesedéssel készültünk a jeles alkalomra és a várva várt ötnapos osztálykirándulásunkra.

Sóvidék, Gyergyó és a Gyimesek, Székelyföld és egy pici Szászföld. Busz, traktor, csónak, bakancs. Gyilkos-tó, erdő, mező, hegyi legelő, buktasütés, puliszka, erdélyi töltött káposzta, esti áfonyaszemezgetés… Számos felsorolhatatlan élmény és kaland.

De azután jöttek a dolgozatok, tételek és felelések – fárasztó szellemi mérkőzések. Őszi szünet. Egy pillanatnyi lélegzetvétel. Veszprém, Herend,

majd a szalagtűzés. „Vállaltad vagy nem vállaltad?!" És mi, vállaltuk – nem vállaltuk, kénytelen-kelletlen csináltuk. Tanultunk, magoltunk, és már nem csak egy-egy hosszabbra nyúlt szülinapi buli miatt éjszakáztunk. A félévet újabb nyelvvizsgákkal és addigi legjobb eredményünkkel zártuk.

Kétnapos téli Bakony-túra, Zirc és a ciszterciek lenyűgöző könyvtára, lelki nap Piliscsabán, és nekivágtunk a második félévnek. Számolgattuk a pontjainkat, latolgattuk esélyeinket, rövidebb-hosszabb tipródás után feltöltöttük a jelentkezéseinket.

Észre sem vettük, beköszöntött a tavasz. Elkészült a tablónk. A Hévízi-csatornán evezve, majd a Kis-Balaton fokozottan védett területén lestük és irigyeltük a madarakat. Milyen szabadok!

Ballagás. Búcsúzunk. Hic Rhodus, hic salta!

„Nyíló szárnya mögött
porszemmé törpül a régi
Fészek, messzire száll,
vissza se néz a madár,
Hív a világ, most látjuk:
fészek volt a kalitka,
Szívet, gondolatot szállani
szárnyat adott."

Köszönjünk tanárainknak, elsősorban osztályfőnökünknek azt a sok tudást, törődést, felejthetetlen emléket, kapcsot, amivel igazi közösségé varázsoltak bennünket, ami mind-mind tovább kísér majd bennünket.

12.e

Osztályfőnök: dr. Urbányiné Farkas Dóra

Sokáig nem hittem el, de ez az utolsó osztálybeszámoló. Eltelt (hihetetlenül gyorsan) öt év, és nekünk még nem sikerült felfognunk. Hiába hittük azt, hogy hosszú lesz, egy szempillantásnyi volt csupán az egész.

Utolsó évünk szeptemberében egy remek osztálykirándulással indítottunk, már jól bevált helyszínen, a Mátrában. Ez a pár napos kiruccanás főként az együttlét örömérő szólt: minél több időt tölteni egymással, beszélgetni, nevetni, egymást még egy kicsit jobban megismerni. Rengeteget sportoltunk, fociztunk, röpiztünk, ami a mi osztályunknak kivételes szenvedélye. Nagyot túráztunk, buszos kirándulás keretében megnéztük a Recski Nemzeti Emlékparkot – mindenki nevében mondhatom, hogy megrendítő hatást gyakorolt ránk. Ellátogattunk a környéken lévő parádsasvári üvegmanufaktúrába, ahol betekintést nyerhettünk az üvegkészítés rejtelmeibe, majd bevettük a siroki, sőt másnap az egri várat is.

Mindenki jó kedvvel, újult erővel tért vissza az iskolába.

Nagyon szeretünk közösen programokat szervezni itthon, Budapesten is. Ebből most a sok tanulás mellett kevesebbre volt módunk, mint alsóbb éves korunkban, sokan tanultak előrehozott érettségire, nyelvvizsgára, de azért voltunk együtt moziban és a World Press Photo kiállításon is.

Elkezdődtek a táncpróbák, nagyon jól együtt tartotta az osztályt a közös produkcióra való felkészülés, sokat nevettünk közben. Novemberben volt a szalagavató, nagy sikerünk volt, és bennünk is egy rendkívüli élményként maradt meg az az este. A téli szünet előtti utolsó napot egymás társaságában töltöttük, szokásunk szerint egy kis filmezéssel, pizzával.

A második félévben már szinte minden időt a tanulásra fordítottuk, de még egy közös színházi élmény jutott nekünk: a tánctanárunk előadását néztük meg a József Attila Színházban. A tavaszi szünet utáni időszak nagyon húzós volt, igyekeztünk mindent beleadni a következő megmérettetésre. Mégis maradt erőnk egy különleges ünnepségre, ahol a ballagás előtt – a diákkor végén – műsorral, ajándékkal, egy szép közös estével köszöntöttük szüleinket.

Az érettségi vizsgákon jól teljesítettünk, érdemes volt komolyan készülni. Rengeteg magas színvonalú dolgozat, felelet született, sok dicséretet kaptunk, 12-en kitűnően végeztek. A Te Deumon osztálytársunk, Gábor Dani – nagy örömünkre – több kitüntetést is kapott: a Szent Margit-díj mellett a Szabó Erika-

díjat is ő nyerte el idén.

A jól sikerült banketten remek hangulatban zártuk le tanárainkkal az öt évet, és már csak az elmaradhatatlan balatoni tábor volt hátra osztályfőnökünkkel – felejthetetlen utolsó közös gimnazista élmény volt.

Őszintén hiszem, hogy a mi történetünk nagyon különleges, és a közöttünk lévő kötelék örök időkre megmarad. Nagyon fogtok hiányozni!

Bíró Boglárka

Büszkeségeink

A jutalmazottak névsora a 2021–2022. tanévben

Ebben a tanévben is azt a bronzérmet osztottuk ki jól teljesítő diákjaink között, melyet Tóth Sándor szobrász- és érmeművész készített nekünk. Az érem előlapján Szent Margit látható koronában, két liliommal, a hátlapján az iskola kupolája kereszttel a tetején, illetve körben felirat: Gymnasium St. Margaritae, MCMXX.

I. Szent Margit-díj

Végzős tanulók kaphatják osztályfőnöki javaslat alapján példamutató kötelességteljesítésért, a gimnáziumi tanulmányaik során mutatott kiemelkedő tanulmányi munkáért, példamutató magatartásért, szorgalomért és a közösségben nyújtott áldozatos munkáért, példaadásért.

A díjat a tanári kar szavazta meg, és ebben a tanévben négy tanuló kapta.

Oravecz Orsolya 12.a osztályos tanuló hat évig végzett kitűnő eredménnyel iskolánkban. Tanulmányait minden tárgyból egységesen magas színvonalon végezte. Gimnáziumi évei alatt összesen 34 db tantárgyi dicséretben részesült (a leggyakrabban matematika, magyar nyelv és irodalom, hittan,

francia tantárgyakból). Angol nyelvből középfokú nyelvvizsgája van, francia nyelvből pedig végig kiemelkedő teljesítményt nyújtott. Magatartása, szorgalma rendszeresen példás volt. A közösség építéséért állandóan és fáradhatatlanul dolgozott. Türelmes, nyugodt, céltudatos, megfontolt személyiség. Osztálytársai bármikor, bármilyen tantárgyból számíthattak a segítségére. Korrepetálta, támogatta diáktársait gyakran hétvégén, vagy tanítási időn túlmenően is. Az iskolai nyílt napokon sokszor önként jelentkezett segítőnek. A hitéletben példamutató, a szentmiséken aktívan, megbízható felolvasóként volt jelen. A sportban is jeleskedett, a jégkorongozásban ért el sikereket. Ebből is látszik, hogy igazi csapatjátékos, közösségi ember.

Pál-Szabó Panna 12.a osztályos tanuló végig kiemelkedő tanulmányi munkát végzett, hat éven át példás magatartással és szorgalommal. Átlaga rendszerint kitűnő vagy 4,9 volt. Többször részesült általános nevelőtestületi dicséretben is. Pontos, precíz, megbízható tanuló. Oravecz Orsolyához hasonlóan szabadidejében ő is rendszeresen korrepetálta osztálytársait. A 10. osztályban érkező hongkongi és olasz cserediákokkal folyamatosan foglalkozott, figyelemmel kísérte beilleszkedésüket. A legelsők között teljesítette a közösségi szolgálatot. Hitélete példamutató. A szentmiséken rendszeresen tisztességesen részt vett, gyakran felolvasást is vállalt. Tablónk megtervezését osztálytársai ötletei alapján egyedül valósította meg.

Fenyvesi Noémi 12.b osztályos tanuló 9.osztálytól jeles tanulmányi

eredményt ért el, magatartás és szorgalom jegye mindig példás volt. Igazi közösségi ember, készséges, udvarias minden körülmények között.

Drevenka Sára 12.c osztályos tanuló minden évben kiemelkedően teljesítette tanulmányi kötelezettségeit. 10.-ben és 11.-ben általános nevelőtestületi dicséretben részesült. Lelkes, mindenre nyitott, és minden iránt érdeklődő diák, munkájában pontos, precíz, lelkiismeretes. Hitéletében példamutató: rendszeresen és örömmel vett részt az osztály- és diákmiséken. Magatartása és szorgalma minden félévkor és év végén példás volt, egyszer sem hiányzott vagy késett igazolatlanul. Tanáraival szemben viselkedése mindig tisztelettudó, kedves, órai magatartása példamutató volt. Osztálytársai is elismerték, sokszor kértek tőle segítséget. Velük szemben mindig kedves és segítőkész volt, sok türelemmel és nagy higgadtsággal kezelte a nehezebb helyzeteket is. Amennyire ideje és energiája engedte, részt vett a diákönkormányzat valamint a gitáros kórus munkájában is.

Gábor Dániel 12.e osztályos tanuló végig kitűnő volt, évente 9–10 szaktárgyi dicsérettel. Kötelességét komoly szorgalommal végezte, minden tanítási órára lelkiismeretesen készült. Mindig lehetett rá számítani, mert pontosan és precízen teljesítette vállalt feladatait. Számos tantárgyból többletmunkát végzett, kémiából, fizikából, de humán tárgyakból és nyelvekből is kiválóan teljesített. Az órákon aktívan részt vett. Minden tantárgyból komoly segítséget nyújtott társainak. Rengeteget dolgozott a közösségért. Az iskola

szellemiségéhez hű maradt. Tanáraival és társaival kialakított kapcsolata kiegyensúlyozott, magatartása, szorgalma példamutató volt.

II. Díjak valamely tudományterületen nyújtott kiemelkedő teljesítményért

Iskolánk különböző tanulmányi területeken az éveken át kiemelkedő végzős diák(ok) munkáját jutalmazza. Ebben a tanévben két területen jutalmaztunk diákokat.

Sport

Képes Anna 12.b és **Varjú-Bartal Levente** 12.d osztályos tanulók nagy eredményességgel vettek részt a különböző kerületi diákolimpiákon. Lelkesedésükkel, szorgalmukkal, példamutató magatartásukkal büszkén hirdették iskolánk jó hírnevét.

Reál tudományok

Pályi Viola 12.b osztályos tanuló biológiából mindkét évben bejutott az OKTV második fordulójába. Részt vett a biológia diákolimpiai csapat válogató versenyén, ahol a 3. (utolsó) fordulóba jutott. Kémia fakultáción is a csoport legjobbjai közé tartozott.

III. Szabó Erika nővér-díj

Az iskolánk volt szerzetesnővér igazgatójáról elnevezett díjat olyan tanárnak vagy tanulónak adományozzuk, aki hosszú évekig magas szinten művelte a tárgyat, társai, kollégái előtt megbecsült volt.

GÁBOR DÁNIEL 12.e osztályos tanuló mindegyik természettudományos tárgyból kiválóan teljesített az alapórákon, valamint kémiából és biológiából a fakultációs csoportokban. Amellett, hogy tudása igen biztos, és a számonkérések alkalmával kimagaslóan teljesített, az órákon is igen aktív volt, kérdéseivel, megjegyzéseivel valóban pozitívan mozdította elő az óra menetét. Szívesen segített is azoknak, akiknek nehézséget okozott a természettudományok tanulása. 9–10. osztályban az ITDK munkájában is aktívan részt vett.

IV. Szent Margit-oklevél

Az osztályfőnök javaslata alapján minden egyes tanévben kiemelkedő tanulmányi eredményért, példamutató magatartásért és a közösségben nyújtott áldozatos munkáért Szent Margit-oklevelet adunk. Idén az alábbi tanulók részesültek ebben a kitüntetésben:

12.a	Birkás Endre	10.e	Bodnár Laura
12.c	Fehér Csaba	10.e	Harsághy Zsófia Csenge
12.c	Kereszty Zita	10.e	Kondrát Liza
12.d	Kovács Anna Flóra	9.a	Sinkovics Dorka
12.e	Ari Klára Katalin	9.b	Oberrecht Dániel
12.e	Bíró Boglárka	9.b	Papp Csepke
11.a	Németh Anna Zsófia	9.b	Révai Anna
11.a	Rezsek Fanni Zita	9.d	Bereczky Viola
11.a	Szigeti Bence	8.b	Pécsi Gréta
11.d	Babály Tekla	8.b	Petik Eliza
11.d	Nagy Viktória	8.b	Trendl Luca
11.e	Dulin Zsófia	7.b	Jámbor Kornél Miklós
11.e	Gondos Jázmin		
10.a	Gál Hanna		
10.b	Pécsi Anna Henriett		
10.c	Hetényi Klára		
10.c	Misurda Orsolya		
10.e	Barta Dorottya		

V. Országos versenyeken díjat nyert tanulók

Elkezdtek születni országos versenyeken is eredmények – remélhetőn évente növekvő számban.

11.e	Bálinger Klára	angol nyelvi OKTV, 16. helyezés
9.a	Mohácsi Márton	Arany Dániel Matematikaverseny, megosztott XV. helyezés
10.c	Hetényi Klára	Katolikus Iskolák Országos Matematikaversenye, IV. helyezés
9.a	Solymosi Örs	Katolikus Iskolák Országos Matematikaversenye, IX. helyezés
11.d	Ribárszki Iván	KIDS Országos Kosárlabda Kupa, III. helyezés
11.d	Szathmári Miklós	KIDS Országos Kosárlabda Kupa, III. helyezés
11.d	Szombathy Gábor	KIDS Országos Kosárlabda Kupa, III. helyezés
9.a	Mohácsi Márton	KIDS Országos Kosárlabda Kupa, III. helyezés
9.d	Ménesi Miklós	KIDS Országos Kosárlabda Kupa, III. helyezés
9.d	Szulovszky András	KIDS Országos Kosárlabda Kupa, III. helyezés
9.d	Zwick Zsombor	KIDS Országos Kosárlabda Kupa, III. helyezés

Életképek

Szent Margit Gimnázium

Tablók

Szent Margit
Gimnázium
12.A
2016
2022
„Akár egy házról van szó,
akár a csillagokról, akár a sivatagról:
ott szépre kell élni, az lehetetlen.”

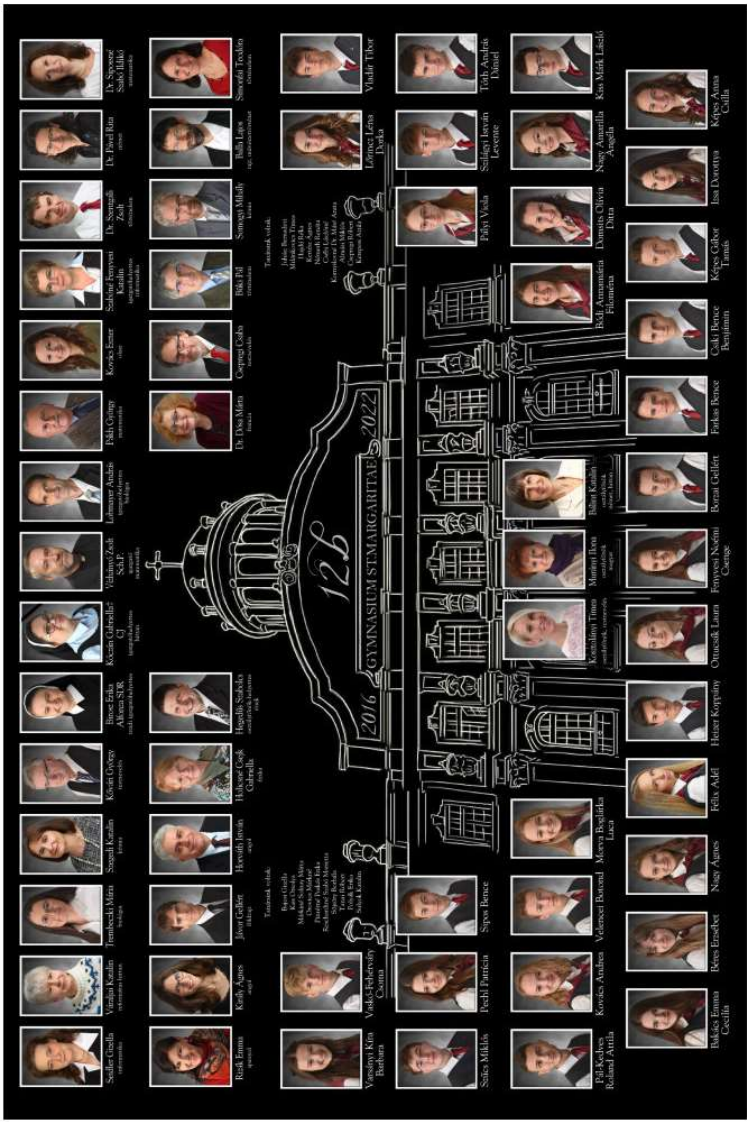
2016
GYMNASIUM ST MARGARITAE
2022
12.B

2018
2022
SZENT MARGIT
GIMNÁZIUM
12.C
Osztályfőnök: Dr. Vörös Julianna
Igazgató: Dr. Szabó Ferenc

SZENT MARGIT GIMNÁZIUM
2017 12.D 2022
TAMÁSNÉ ZÁKÁNYI MÁRIA osztályfőnök
KOVÁCS ESZTER ofő
TANAI BÓRBIRÓ tanársegítő
JAVOR GELLERT tanár
KOCZÁN GABRIELLA CJ
KERÉKGYÁRTÓ LÁSZLÓ SOHÁP, DR. igazgató
VÁDHANYÓ ZSOLT SOHÁP igazgató
LOMAYER ANDRÁS
BIRCSE ERIKA ALTONJA EDR szakmai igazgató
CSAPLÁR ANNGA tanár
BALLA LÁSZLÓ rsz
CSERNOGI CSABA szakmacsoportvez.
OBERRECHT ADAM ernő
SÓLYOM BORBÁLA szakmai vez.
MURÁNYI LEONA ofő-ny.
PAREJ FARKAS KATALIN szakmacsoportvez.
SÁSDI ANNÓ szakmacsoportvez.
REICHARDTNÉ SZABÓ MARETTA szakmacsoportvez.
KUBINE JUTTA szakmacsoportvez.
PÁNEL ISTVÁN, DR. ofő helyettes
PETHŐ ZALÁNKA SOHÁP szervezőtan
SVAJNA TEODÓRA szervezőtan
PRITENE KOLAR szervezőtan
ADÁM EMMA szervezőtan
VÖRÖSMARTY ANNA szervezőtan
KÉRDI MANÓDIA
VÁCZI DÓRIKA
SZEBERIF ZSÓFIA
SZÁSDI BALINT
KELTAINY CSANÁ
TERNÁK CELLA
CSABA BERNADETT
KALAS DORINA ZSÓFIA
FEHÉR MÁTÉ
SZUTER ZSÓFIA
KUN GERGELY LÁSZLÓ
PAP HORÉMI
KOVÁCS ENIKŐ
VARGA BARTAL ZERFIET
LAKATOS BALÁZS FERENC
KÁDÁR-PÁL BENEDEK
VÖRÖS KRISZTÓF
NÉMETH BORBÁLA
BACSA ZALÁN
SCHMIDT-REGINA ANGÉL
KURSAWE MARTIN
KOVÁCS ANNA FLÓRA
SZÁLAVÁRI DÉLIA
SZABÓ ZALÁN
FÁYCHER-HERTELIKA
TOMPOS KÁZMÉR
KODAR RITA
TÖRÖKY REGINA
DÉLAK DÓRA
BACSA ZALÁNKA
FODOR REZA
DÉNES BARNABÁS
KRUPPI ORSOLYA
CSIKAI KLARA
JÓDOCSI BALÁZS
LENGYEL-TÓTH GERGŐ

Szent Margit Gimnázium
12.e
2017-2022

Tartalom

Tartalom

Előszó 8
Igazgatói köszöntő 8
Iskolánk – Küldetésnyilatkozatunk 9

Gyász 10

Tanárok - Munkatársak 13
Tantestületünk tagjai a 2021-2022-es tanévben 13
Nevelési-oktatási munkát közvetlenül segítő munkatársak 16
Technikai munkatársak 17

A tanév eseményei 20
A 2021-2022. tanév programjai, eseményei 20
Gólyatábor 2021. 22
„Az eltűnt idő nyomában" – Délvidéken 25
Csapatépítés Várgesztesen9.nyd osztály tanulmányi kirándulása 28
Erdélyi kirándulás – 12.d 2021. szeptember 14–18. 31
Szatmári osztálykirándulás – 10.b 33
Tantestületi kirándulás – 2021. október 13. 38
Az október 23-ai ünnepség képei 41
„Határtalanul" – barangolás a varázslatos Erdélyben 42
Zarándoklat a Boldogasszony zarándokvonattal 49
Tanévzáró Te Deum szentmise a Szent Imre-templomban2022. június 19. 52
Vízi vándortábor a Tisza – tavon2022. június 24 – 30. 53
Kalandok a Felső-Tiszán2022. június 26 – július 2. 62
Kenukkal a Dunakanyarban2022. július 4–10. 69
Tanulmányi kirándulás a szép Erdélyországban2022. július 5-10. 72
Zarándoktábor 76

Drótszamáron a „magyar tenger" körül2022. augusztus 14–18. 79

Gondolatok 83
Gabi nővér és Áron halálára 83
Lobmayer András igazgatóhelyettes beszéde a szalagavató ünnepségen2021. november 20. . 87
Advent 90
„Vesd el kétséged…" 92
Okulásul 94
Veszelovszki Balázs: Hasonlóságok és különbségek egy vidéki és egy fővárosi zárda internálásakor 96
Vízhányó Zsolt igazgató úr homíliája a ballagók miséjén2021. április 28. 108
Ballagás2022. április 29. 114
A 12. évfolyam búcsúzó beszéde 116
Vízhányó Zsolt igazgató úr beszéde a ballagási ünnepségen 119

Innovációk 124
Fejlesztések a 2021-2022. tanévben 124

Munkaközösségek 127
Az Angol Nyelvi Munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről 127
A biológia-kémia munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről 134
A fizika munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről 138
A hittan-munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről 144
A magyar-ének munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről 147
A matematika - informatika munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről 155
A német, orosz és latin nyelvi munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről 158
A testnevelés és tánc munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről 162
A történelem-földrajz-rajz munkaközösség beszámolója a 2021–2022. tanévről 165
Gondolatok a Diáktanácsadóból 170

Közösségeink 174
A szülői munkaközösség beszámolójaa 2021–2022. tanévben 174
Beszámoló a diákönkormányzat tevékenységéről a 2021–2022. tanévben 175
Az ének-zene tantárgy és a kórusok a 2021/2022. tanévben 180
A Szent Margit Gimnázium gitáros énekkara 186
Az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Iskolaalapítványának pénzügyi beszámolója (2021). 189
KeCsap 2021/22 191
Boszikonyha 193
Robotok a Szent Margit Gimnáziumban 196
Mesterséges Intelligencia Kihívás 203
Diákszínpad 207
Irodalmi Kávéház: Nagy Dénes filmrendező 210

Osztályaink 215
7.a Osztályfőnök: Jávor Gellért 215
7.b Osztályfőnök: Vámosi Judit 217
8.a Osztályfőnök: Kornyilovné dr. Máté Anita 219
8.b Osztályfőnök: Pethő-Gazdag Cecília 222
9.a Osztályfőnök: Lobmayer András 225
9.b Osztályfőnök: dr. Sipossné Szabó Ildikó 228
9.c Osztályfőnök: Szegedi Katalin 231
9.d Osztályfőnök: Csutka Éva 234
9.nyd Osztályfőnök: Horváth István 236
10.a Osztályfőnök: Márkiné Solnay Márta 239
10.b Osztályfőnök: Veszelovszki Balázs 242
10.c Osztályfőnök: dr. Vasas Géza 245
10.d Osztályfőnök: Urbán Diana 248
10.e Osztályfőnök: Seidler Gizella 252
11.a Osztályfőnök: Kiss Orsolya 256
11.b Osztályfőnök: dr. Szentgáli Zsolt 258
11.c Osztályfőnök: Pákh György 261
11.d Osztályfőnök: Holczmann-né dr. Fehér Ildikó 265
11.e Osztályfőnök: Ávár Barbara 267

12.a Osztályfőnök: Kovács Eszter 270
12.b Osztályfőnök: Murányi Ilona 272
12.c Osztályfőnök: Csontos Attila 275
12.d Osztályfőnök: Csikai Klára 278
12.e Osztályfőnök: dr. Urbányiné Farkas Dóra 280

Büszkeségeink 285
A jutalmazottak névsora a 2021–2022. tanévben 285
I. Szent Margit-díj 285
II. Díjak valamely tudományterületen nyújtott kiemelkedő teljesítményért 289
III. Szabó Erika nővér-díj 290
IV. Szent Margit-oklevél 291
V. Országos versenyeken díjat nyert tanulók 292

Életképek 295

Tablók 301

Tartalom 307

Kiadja a Szent Margit Gimnázium

2022